

"A Petar (...) ustade..."

Zbirka papinskih govora upućenih Katoličkoj karizmatskoj obnovi
od njena nastanka do godine 2000.

Izdanje uključuje:

"*Katoličku karizmatsku obnovu 1959.-2025.*",
globalni pregled KKO *Svjetske kršćanske enciklopedije 2000.*

*... Obnovi svoja čudesa u naše vrijeme,
kao za nove Duhove,
i učini da Sveta Crkva,
čuvajući jedinstvenu
i trajnu molitvu,
zajedno s Marijom,
Majkom Isusovom,
te pod vodstvom
Svetoga Petra,
proširi kraljevstvo
Božanskog Spasitelja,
kraljevstvo istine i pravde,
kraljevstvo ljubavi i mira.
Amen.*

*Papa Ivan XXIII
sazivajući Drugi vatikanski sabor*

"A Petar (...) ustade..."
(Djela apostolska 2,14)

Zbirka papinskih govora upućenih Katoličkoj karizmatskoj obnovi
od njena nastanka do godine 2000.

Sabrao Oreste Pesare

INTERNATIONAL CATHOLIC CARISMATIC RENEWAL SERVICES
(MEĐUNARODNA SLUŽBA KATOLIČKE KARIZMATSKE OBNOVE)

*... Obnovi svoja čudesa u naše vrijeme,
kao za nove Duhove,
i učini da Sveta Crkva,
čuvajući jedinstvenu
i trajnu molitvu,
zajedno s Marijom,
Majkom Isusovom,
te pod vodstvom
Svetoga Petra,
proširi kraljevstvo
Božanskog Spasitelja,
kraljevstvo istine i pravde,
kraljevstvo ljubavi i mira.
Amen.*

Papa Ivan XXIII sazivajući Drugi vatikanski sabor

SADRŽAJ

Predgovor**Uvod**

PRVI DIO

Dokument 1

"Nous pouvons reconnaître l'oeuvre de l'Esprit..."

Govor Pape Pavla VI prigodom Prve međunarodne konferencije voditelja Karizmatičke obnove, Grottaferrata, 10. listopada 1973.

"Prepoznamo djelo Duha..."

Dokument 2

"Une chance pour l'Eglise et pour le monde"

Govor Pape Pavla VI upućen Katoličkoj karizmatičkoj obnovi prigodom Druge međunarodne konferencije voditelja Karizmatičke obnove, Rim, 19. svibnja 1975.

"Blagoslov za Crkvu i za svijet"

Dokument 3

"Desideravo vedervi..." (Romani 1,11)

Prva audijencija Pape Ivana Pavla II u koju je primio talijanske predstavnike Obnove, Rim, 23. studenoga 1980.

"Čeznem vidjeti vas..." (Rimljanima 1,11)

Dokument 4

"Pred vama ide vaš dobar glas..."

Govor Pape Ivana Pavla II na Četvrtoj međunarodnoj konferenciji voditelja Karizmatičke obnove, Rim, 7. svibnja 1981.

Dokument 5

"Poviknite svijetu zajedno sa mnom: otvorite vrata Otkupitelju"

Govor Pape Ivana Pavla II na Petoj međunarodnoj konferenciji voditelja Karizmatičke obnove, Rim, 30. travnja 1984.

Dokument 6

"Un rinnovamento che la Chiesa vi incoraggia a perseguire"

Govor Pape Ivana Pavla II upućen sudionicima Nacionalnog kongresa talijanske "Obnove u Duhu", Rim, 15. studenoga 1986.

"Obnova na čije vas nastavljanje Crkva potiče"

Dokument 7

"Nadasve dragocjeno svjedočanstvo poslanja Crkve u svijetu"

Govor Pape Ivana Pavla II na Šestoj međunarodnoj konferenciji voditelja Karizmatičke obnove, Rim, 15. svibnja 1987.

Dokument 8

"Nastavite prenositi tu revnost za Evanđelje"

Govor Pape Ivana Pavla II upućen Katoličkom bratstvu zajednica i udruga karizmatiskog saveza, Rim, 7. prosinca 1991.

Dokument 9

"Poseban dar Duha Svetoga Crkvi"

Audijencija Pape Ivana Pavla II u koju je primio članove Vijeća ICCRO-a, Rim, 14. ožujka 1992.

Dokument 10

"Crkva je danas uvelike potrebna vaše molitve i predanja"

Govor Pape Ivana Pavla II upućen voditeljima Katoličke karizmatiskog obnove nakon ICCRS-ovih duhovnih vježbi u Asizu, Castelgandolfo, 18. rujna 1993.

Dokument 11

"Snaga za obnovu Crkve"

Poruka Pape Ivana Pavla II upućena sudionicima Plenarne skupštine Katoličkog bratstva zajednica i udruga karizmatiskog saveza, Rim, 14. studenoga 1994.

Dokument 12

"Potpunije povezani sa životom pojedinačnih crkava"

Poruka Pape Ivana Pavla II upućena sudionicima Sedmog međunarodnog sastanka Katoličkog bratstva zajednica i udruga karizmatiskog saveza, Rim, 9. studenoga 1996.

Dokument 13

"Lasciatevi stupire da Dio"

Audijencija Pape Ivana Pavla II u koju je primio Nacionalni odbor službe talijanske "Obnove u Duhu", Rim, 4. travnja 1998.

"Dopustite neka vas Bog iznenadi"

Dokument 14

"Prekretnica na putu vaše duhovne pripreve za Veliki jubilej"

Govor Pape Ivana Pavla II upućen sudionicima Osmog sastanka Katoličkog bratstva zajednica i udruga karizmatiskog saveza, Rim, 1. lipnja 1998.

Dokument 15

"Hajde danas na posao u vinograd!"

Audijencija Pape Ivana Pavla II u koju je primio sudionike Devete konferencije voditelja Karizmatske obnove, Fiuggi, 30. listopada 1998.

DRUGI DIO

Dokument 16

"Trud koji se cijeni"

Pismo Pape Pavla VI upućeno kardinalu Leonu Josephu Suenensu, 27. svibnja 1978.

Dokument 17

"Da bi evanđeosko svjedočanstvo bilo savršeno"

Telegram kardinala Jeana Villota, državnog tajnika, upućeno sudionicima Treće međunarodne konferencije voditelja Karizmatske obnove, Dublin, 18. lipnja 1978.

Dokument 18

"To je revolucija u živom izražavanju vjere"

Privatna audijencija Pape Ivana Pavla II u koju je primio članove Vijeća ICCRO-a, Rim, 11. prosinca 1979.

Dokument 19

"Oui, l'Esprit est a l'oeuvre dans ces manifestations"

Audijencija Pape Ivana Pavla II u koju je primio biskupe južne Francuske, Rim, 16. prosinca 1982.

"Uistinu, Duh je taj koji djeluje u svim ovim očitovanjima"

Dokument 20

"Radost je danas biti ovdje s vama "

Govor Pape Ivana Pavla II upućen sudionicima Karizmatske konferencije mladih, Rim, 17. listopada 1985.

Dokument 21

"Une grace venue a point pour sanctifier l'Eglise"

Audijencija Pape Ivana Pavla II u koju je primio biskupe sjeverne Francuske, Rim, 22. siječnja 1987.

"Milost usmjerena ka posvećenju Crkve"

Dokument 22

"Zahvalnost Bogu na brojnim primljenim milostima"

Pismo kardinala Angela Sodana, državnog tajnika, upućeno nadbiskupu Jamesu F. Staffordu, predsjedniku Pontifikalnog vijeća za laike, vezano uz ICCRS-ove duhovne vježbe pod nazivom "Isus u Jeruzalemu", 29. kolovoza 1997.

Dokument 23

"La Chiesa si aspetta da voi frutti maturi di comunione e di impegno"

Poruka upućena na susretu Pape Ivana Pavla II i crkvenih pokreta i novih zajednica na Trgu Svetoga Petra, Rim, 30. svibnja 1998.

"Crkva od vas očekuje 'zrele' plodove zajedništva i predanosti"

DODATAK

Dekret Svete Stolice kojim je priznala ICCRS

Statut ICCRS-a

Katolička karizmatska obnova 1959.-2025.

PREDGOVOR

"Vjetar puše gdje hoće..." (Ivan 3,8)

Jedno od iznenađenja Duha Svetoga bila je pojava Katoličkog pentekostalizma godine 1967., svega nekoliko godina po svršetku Drugog vatikanskog sabora. Papa Ivan XXIII molio je prije Sabora riječima: "Obnovi svoja čudesa u naše vrijeme, kao za nove Duhove", ali nitko nije očekivao da će njegova molitva biti uslišana na tako dramatičan način, te će obični katolici doživjeti iskustvo krštenja u Duhu Svetom, popraćeno karizmama ili darovima Duha Svetoga.

Trideset godina kasnije, na Trgu Svetoga Petra, uoči Duhova 1998., Papa Ivan Pavao II podsjetio je čitavu Crkvu kako su institucionalna i karizmatička dimenzija jednako neophodne za njen život. Istinitost ove izjave bjelodana je iz plodova što su ih životu Crkve donijeli milijuni katolika koji su kroz ovu trideset i jednu godinu primili krštenje u Duhu Svetom, kao i iz pozitivnog načina na koji su Pape i biskupi prihvatili ovu duhovnu obnovu. Daleko od toga da bi odbacila iznenađujuća očitovanja prisustva Duha Svetoga u prvim katoličkim pentekostalnim molitvenim skupinama i zajednicama, Crkva se upustila u postupak razlučivanja i procjene koji je ubrzo doveo do opreznog prihvaćanja, a kasnije i jasne potpore onoga što je postalo poznato kao Katolička karizmatička obnova.

U tom su postupku razlučivanja od velike važnosti doprinosi Pape Pavla VI i Pape Ivana Pavla II. Radi toga će ova knjiga biti zanimljiva svima koji proučavaju narav i povijest Katoličke karizmatičke obnove bilo izvana bilo iznutra, budući da će ovdje pronaći mudre savjete i vodstvo ove dvojice velikih vođa Crkve nakon Drugog vatikanskog sabora.

Moj je savjet svakome koga zanima ovo čudesno djelovanje Duha Svetoga po svem svijetu neka u molitvenom stavu prouči sadržaj stranica koje slijede. Na taj ćete način ne samo naučiti kako Crkva gleda na taj čimbenik obraćenja i duhovne obnove, već ujedno i otkriti kako se postupak razlučivanja i procjene odvijao kroz razdoblje od trideset godina. To je dovelo do javne potpore što ju je Papa Ivan Pavao II pružio Katoličkoj karizmatičkoj obnovi, kao i drugim crkvenim pokretima i novim zajednicama predstavljenima na Trgu Svetog Petra na Duhove 1998. Puno dugujemo Učiteljstvu Crkve koje se pokazalo otvorenim iznenađenjima Duha, ne zanemarujući pritom lekcije što ih nude povijest i iskustvo 2000 godina kršćanstva.

Stoga, ulazeći u treće tisućljeće, nastavimo s pouzdanjem moliti: "Dođi, Duše Sveti...".

Charles Whitehead
Predsjednik ICCRS-a

UVOD

1

Jedna od prvih stvari koje sam žudio učiniti od početka svoje službe ravnatelja ICCRS-a bila je naučiti sve što se naučiti može, osobito o tome što je Crkva u osobi Svetoga Oca rekla i napisala o karizmatiskom fenomenu koji je poput snažnog vjetrova opuhnuo Katoličku Crkvu kroz posljednjih trideset godina.

Bilo je veliko iznenađenje pronaći takav rudnik govora, te nisam mogao odoljeti poticaju Duha da sve to bogatstvo objavim i tako u obliku knjige predam svima kojima su te riječi namijenjene, a to su oni koji se prepoznaju kao "djeca" ovog velikog i iznimnog "vala milosti".

Uz suglasnost i potporu Vijeća ICCRS-a, te uz pomoć njegovih zaposlenika (posebno bih se zahvalio Francesci Acito za njen trud), prikupili smo sav materijal na izvornom jeziku, a potom dodali prijevod - tamo gdje to nije bio engleski.

Naslov knjige dolazi iz biblijske zgrade o utemeljenju Crkve na dan Duhova godine 33., kao što je to zabilježeno u Djelima apostolskim, Drugo poglavlje, redak 14-38: "A Petar zajedno s jedanaesticom ustade, podiže glas i prozbori: 'Židovi i svi što boravite u Jeruzalemu, ovo znajte i riječi mi poslušajte(...)'". Ovaj je naslov odabran kako bi naglasio koliko je važno da Katolička karizmatiska obnova pažljivo sluša što današnji "Petri" imaju za reći, u vidu razlučivanja Crkve s obzirom na događaje koji se odnose na nas.

Osim službenih govora što su ih Papa Pavao VI i Papa Ivan Pavao II uputili Katoličkoj Karizmatiskoj obnovi (Prvi dio), u Drugom smo dijelu prikupili ostale neslužbene tekstove (najkarakterističniji je onaj iz prvog susreta između Pape Ivana Pavla II i Vijeća tadašnjeg ICCRO-a – privatnog i neslužbenog sastanka), kao i neke govore i poruke što su ih Papa ili Sveta Stolica uputili u svezi s Katoličkom karizmatiskom obnovom.

U tom smislu posebnu zahvalnost dugujem o. Kilianu McDonnellu, OSB, uredniku prethodne knjige, objavljene 1989., pod naslovom "*Otvorite prozore – Pape i Karizmatiska obnova*" (Greenlawn Press, South Bend, Indiana, U.S.A.), iz koje smo – uz ljubazno dopuštenje kako o. Kiliana, tako i izdavačke kuće, izvukli nekoliko "bisera", uz neka neznatna pojašnjenja tekstova.

Nadalje, htjeli smo ostaviti posebno mjesto za govor kojim se Papa Ivan Pavao II na Duhove 1998. obratio predstavnicima brojnih crkvenih pokreta i novih zajednica okupljenima na Trgu Sv. Petra. To je označilo konačni trenutak ohrabrenja tih novih crkvenih stvarnosti, uključujući i Katoličku karizmatisku obnovu, od strane Svete Stolice. Prema našem je mišljenju taj važni govor svakako trebalo uključiti.

Da bismo dovršili posao, uključili smo i lijep broj fotografija, kako bismo ilustrirali i predočili sastanke između Pape i voditelja Karizmatiske obnove.

Ovdje se posebno osvrćemo na Dodatak. Osim Dekreta odobrenja i Statuta što ih je ICCRS dobio od Pontifikalnog vijeća za laike, uključio sam također i rezultate detaljne četverogodišnje studije Katoličke karizmatiske obnove u cjelini. Autori su dr. David B. Barret, profesor misiometrike na sveučilištu Regent u američkoj državi Virginiji i počasni savjetnik za istraživanja Ujedinjenih biblijskih društava, te dr. Todd M. Johnson, ravnatelj Svjetskog evangelizacijskog istraživačkog centra u Richmondu, također u Virginiji, s kojim mi iz našeg ureda djelatno surađujemo. Ovaj zanimljiv i značajan rad prikazuje širinu i rast Katoličkog karizmatiskog fenomena

¹ Pomno proučavati djelovanje Duha u Crkvi prema razmišljanjima Pape, te konzultirati iste dokumente (apostolske poslanice, apostolska pisma i enciklike) što ih Pape i sami navode u svojim govorima upućenim Katoličkoj karizmatiskoj obnovi, a koje možete naći u bilješkama ove knjige.

diljem svijeta, od samih početaka pa sve do danas, te sagledava situaciju u godinama koje su pred nama. Davidu i Toddu, anglikanskom i luteranskom misionaru, koji su autori novoizdane *Svjetske kršćanske enciklopedije 2000*. (Oxford University Press), izražavamo svoje iskrene zahvale. Istinski vjerujem kako za izdavanje ove zbirke nije moglo biti prikladnije prigode od Svete godine Velikog jubileja 2000. Smatram kako je to malen, ali važan način na koji mi u ICCRS-u možemo služiti Crkvi na početku novog tisućljeća, kako bismo postigli bolje razumijevanje našeg iskustva, te i dalje bili nadahnuti promicati potrebu evangelizacije u sili Duha Svetoga. Osobno mi je bila čast učiniti takvo što.

Sada vam želim ostaviti prostora za čitanje i proučavanje tekstova, pozivajući vas prije svega da hvalite i blagoslivljate našeg Svemogućeg Oca i Gospodina našega Isusa Krista, iz kojih izlazi Duh Sveti, jedini tvorac povijesti, kao i ove čudesne avanture koja se naziva Karizmatskom obnovom.

Oreste Pesare
Ravnatelj ICCRS-a

PRVI DIO

Dokument 1

"Prepoznamo djelo Duha..."

Govor Pape Pavla VI prigodom Prve međunarodne konferencije voditelja Karizmatičke obnove, Grottaferrata, 10. listopada 1973.

Radujemo se s vama, dragi prijatelji, obnovi duhovnog života koja se danas očituje u Crkvi, u različitim oblicima i raznim okruženjima. Ta se obnova odlikuje stanovitim zajedničkim odlikama: smislom za duboku molitvu, osobnu kao i u skupinama; povratkom kontemplaciji i naglaskom stavljenim na slavljenje Boga; željom za potpunim osobnim predanjem Kristu; otvorenosti Duhu Svetom; ustrajnijim čitanjem Pisama; velikodušnim posvećenjem braći; spremnošću služenja Crkvi. U svemu tome možemo prepoznati otajstveno i skrovito djelo Duha, koji je duša Crkve.

Duhovni se život sastoji nadasve u vršenju kreposti vjere, ufanja i ljubavi. Svoje temelje pronalazi u ispovijedanju vjere. Vjera je povjerena pastirima Crkve da bi je očuvali netaknutom i pomogli joj neka se razvije u svim djelatnostima kršćanske zajednice. Duhovni život vjernika stoga predstavlja djelatnu pastoralnu odgovornost svakog biskupa unutar njegove biskupije. Prava je prigoda toga se spomenuti u svjetlu ovih struja obnove koji su probudili tolike nade.

Štoviše, i u najboljim iskustvima obnove, moguće je pronaći kukolj među žitom. Razlučivanje je stoga neophodno: ono je obveza onih koji vode Crkvu, "u čiju naročitu nadležnost spada nikako ne trnuti Duha, već sve ispitati i zadržati ono što je dobro"¹. Na taj način jača korist, kojoj su darovi Duha i namijenjeni².

---

¹ usp. 1 Sol 5,12; *Lumen Gentium* 12

² usp. 1 Kor 12,7

Dokument 2

"Blagoslov za Crkvu i za svijet"

Govor Pape Pavla VI upućen Katoličkoj karizmatškoj obnovi prigodom Druge međunarodne konferencije voditelja Karizmatške obnove, Rim, 19. svibnja 1975

Dragi sinovi i kćeri,
u ovoj ste Svetoj godini odabrali grad Rim za svoj treći¹ međunarodni Kongres. Zamolili ste me da se danas s vama susretnem i progovorim vam: time ste htjeli pokazati svoju odanost Crkvi koju je utemeljio Isus Krist, kao i svemu što ova Petrova Stolica za vas predstavlja. Ta želja da jasno zauzmete svoje mjesto u Crkvi istinski je znak djelovanja Duha Svetoga. Jer, Bog je postao čovjekom u Isusu Kristu čije je Crkva Mistično Tijelo, te je u okviru nje na dan Duhova predan Duh Kristov, sišavši nad apostole okupljene u "gornjoj sobi", "jednodušno postojane u molitvi", "s Marijom, majkom Isusovom"².

Kao što sam rekao u prisustvu nekih od vas prošloga listopada, Crkvi i svijetu potrebno je više no ikad da se "u povijesti nastavi čudo Duhova"³. Zapravo, moderni si je čovjek, opijen svojim postignućima, naposljetku umislio – prema riječima kojima se poslužio zadnji Sabor – da je "sam sebi cilj; jedini čimbenik i tvorac vlastite povijesti"⁴. Kolikima je, nažalost – čak i među onima koji tradicionalno nastavljaju ispovijedati njegovo postojanje i častiti ga iz osjećaja dužnosti – Bog u životima postao strancem?

Ništa nije neophodnije takvome svijetu, sve više i više posvjetovnjačenom, doli svjedočanstvo te "duhovne obnove" koju Duh Sveti danas, kao što vidimo, ostvaruje u najrazličitijim područjima i okružjima. Njena su očitovanja raznolika: duboko zajedništvo duša; bliski doticaj s Bogom u vjernosti krsnim obećanjima, u molitvi koja je često zajednička molitva, u kojoj svatko, slobodno se izražavajući, pomaže, podupire i hrani molitvu drugih; te, u temelju svega toga, osobno uvjerenje. To uvjerenje nema svoj izvor samo u pouci primljenoj putem vjere, već također i u stanovitom iskustvu stvarnog života, a to je da bez Boga čovjek ne može učiniti ništa, dok s njime, naprotiv, sve postaje moguće. Odatle proizlazi ta potreba da ga se slavi, da mu se zahvaljuje, veličajući čudesa što ih čini posvuda oko nas i u nama. Ljudsko postojanje iznova pronalazi svoj odnos s Bogom, ono što nazivamo "vertikalom", a bez čega je čovjek nepovratno zakinut.

To se traganje za Bogom, dakako, ne javlja kao želja za osvajanjem ili posjedovanjem, već je riječ o tome da istinski prigrlimo onoga koji nas ljubi i koji nam se slobodno daje, želeći nam – budući da nas ljubi – pokloniti život što ga od njega primamo besplatno, no ne i bez ponizne vjernosti s naše strane. Ta vjernost pak mora biti u stanju združiti djelo i vjeru, u skladu s učenjem Sv. Jakova: "Jer kao što je tijelo bez duha mrtvo, tako je i vjera bez djela mrtva"⁵.

Kako bi onda ta "duhovna obnova" mogla biti išta drugo doli blagoslov za Crkvu i za svijet? A, ako je tome tako, kako bismo mogli ne poduzeti sva raspoloživa sredstva da to i ostane?

¹ Zapravo drugi – *bilj. ured.*

² usp. Djela apostolska 1,13-14

³ *L'Osservatore Romano*, englesko izdanje, 24. listopada 1974.

⁴ *Gaudium et Spes*, 20,1

⁵ Jakovljeva poslanica 2,26

Duh Sveti, dragi sinovi i kćeri, pokazat će vam ta sredstva, prema mudrosti onih što ih sam učini "nadglednicima, da pas/u/ Crkvu Božju(...)"⁶. Jer, Duh je Sveti bio onaj koji je Svetoga Pavla nadahnuo stanovitim preciznim uputama, na koje ću vas samo podsjetiti. Vjernost njima bit će vam najbolje moguće jamstvo za budućnost.

Poznato vam je kako je ovaj apostol visoko cijenio "duhovne darove": "Duha ne trnite", pisao je Solunjanima⁷, smjesta dodajući: "Sve provjeravajte: dobro zadržite"⁸. Smatrao je, stoga, da je razlučivanje uvijek nužno, te je nadzor povjerio onima koje je postavio na čelo zajednice⁹. S Korinćanima, nekoliko godina kasnije, ulazi dublje u detalje: napose im ističe tri načela u svjetlu kojih će lakše moći provesti to neophodno razlučivanje.

Prvi, s kojim započinje svoje izlaganje, jest vjernost autentičnom nauku vjere¹⁰. Sve što mu proturječi ne može dolaziti od Duha Svetoga: on koji dijeli darove isti je onaj koji je nadahnuo Pisma, te koji pomaže živom Naučiteljstvu Crkve, kome je – prema katoličkoj vjeri – Krist povjerio istinsko tumačenje Svetoga Pisma¹¹. Radi toga osjećate potrebu za sve većom i sveobuhvatnijom vjerskom formacijom: biblijskom, duhovnom i teološkom.

Jedino će vas takva formacija, čiju vjerodostojnost treba jamčiti Hijerarhija Crkve, sačuvati od zastranjenja koja su uvijek moguća, i dati vam sigurnost i radost da ste evanđeoskom poslanju služili "ne kao da mlati/te/ vjetar"¹².

Drugo načelo. Sve duhovne darove valja sa zahvalnošću primiti, a poznato vam je da je njihov popis dug¹³, pri čemu se ne tvrdi da je i konačan¹⁴. Međutim, dani "na korist"¹⁵, oni je svi ne ostvaruju do iste mjere. Stoga Korinćani treba da "čezn/u/ za višim darima"¹⁶, onima koji su najkorisniji zajednici¹⁷.

Treće je načelo prema mišljenju Sv. Pavla najvažnije. Ono je nadahnulo nedvojbeno najljepše stranice svekolike književnosti, kojima je jedan od novijih prevoditelja dao sugestivni naziv: "Ljubav je uzvišena nad svime" (E. Osty).

Koliko god duhovni darovi bili poželjni – a oni to svakako jesu – jedino milosrdna ljubav, *agape*, čini savršenog kršćanina; jedino ona čovjeka čini "Bogu milim", "gratia gratum faciens", kako bi rekli teolozi. Jer, ta ljubav ne samo da pretpostavlja neki dar Duha, već podrazumijeva djelatno prisustvo njegove osobe u srcu kršćanina. Komentirajući ove stihove, Crkveni se Oci međusobno nadmeću u njihovu objašnjavanju. Prema Svetom Fulgenciju, da navedemo samo jedan primjer, "Duh Sveti može dati najrazličitije darove a da sam nije prisutan; međutim, kada daruje ljubav, dokazuje da je i sam prisutan preko milosti"¹⁸

Prisutan u duši, on – putem milosti – prenosi sam život Presvetoga Trojstva, istu ljubav kojom Otac ljubi Sina u Duhu¹⁹, ljubav kojom je Krist ljubio nas i kojom mi

⁶ Djela apostolska 20,28

⁷ 1 Solunjanima 5,19

⁸ *Ibid.* 5,21

⁹ *Ibid.* 5,12

¹⁰ 1 Korinćanima 12,1-3

¹¹ usp. *Dei verbum*, 10

¹² 1 Korinćanima 9,26

¹³ *Ibid.* 12,4-10; 28-30

¹⁴ usp. Rimljanima 12,6-8; Efežanima 6,11

¹⁵ 1 Korinćanima 12,7

¹⁶ *Ibid.* 12,31

¹⁷ usp. *ibid.* 14,1-5

¹⁸ *Contra Fabianum*, fragment 28: PL 65:791

¹⁹ usp. Ivan 17,26

možemo i moramo ljubiti svoju braću²⁰, "ne (...) riječju i jezikom, već djelom i istinom"²¹.

Da, drvo se sudi po plodovima, a Sveti nam Pavao kaže da je "plod (...) Duha ljubav"²², onakva kakva je opisana u njegovom Hvalospjevu ljubavi. Ljubavi su podređeni svi darovi što ih Duh Sveti dijeli kome hoće, jer je ljubav ona koja izgrađuje²³, i ljubav je ta što je, nakon Duhova, od prvih kršćana učinila zajednicu "postojanu u nauku apostolskom, u zajedništvu"²⁴, te u svih "bijaše jedno srce i jedna duša"²⁵.

Budite vjerni ovim uputama velikog apostola. U skladu s učenjima tog istog apostola, budite također vjerni čestom i dostojnom slavljenju Euharistije²⁶. Put je to što ga je Gospodin odabrao da bismo u sebi imali njegov život²⁷.

Također s pouzdanjem pristupajte sakramentu pomirenja. Ti nam sakramenti kazuju kako nam milost dolazi od Boga, preko nužnog posredovanja Crkve.

Dragi sinovi i kćeri, uz Gospodnju pomoć, utvrđenu zagovorom Marije, Majke Crkve, te u zajedništvu vjere, ljubavi i poslanja sa svojim pastirima, sigurno nećete pogriješiti. Tako ćete dati svoj doprinos obnovi Crkve. Isus jest Gospodin! Aleluja!

Slijedi sažetak što ga je Papa izrekao na španjolskom

Dragi sinovi i kćeri,
prigodom vaše treće međunarodne konferencije željeli ste doći ovamo kako biste pokazali svoju pripadnost Crkvi i Petrovoj Stolici. Ta vaša želja da budete dijelom Crkve vjerodostojan je znak djelovanja Duha Svetoga koji djeluje unutar nje, Mistična Tijela Kristova.

Sva duhovna obnova koja je danas potrebna Crkvi i svijetu mora doći iz čvrstog temelja crkvenog zajedništva, koje je zajedništvo duha i cilja u posvemašnjoj poslušnosti nauku vjere. Otud kreće potraga za sredstvima potrebnima da se Boga učini prisutnim u umovima ljudi. To prisustvo valja hraniti sve većim njegovanjem nadnaravnih vrijednosti, preko bliskog doticaja s Bogom, kao i preko molitve. Sve nam to omogućava prevazići ono ljudsko i staviti sve u pravu perspektivu pred Bogom i ljudima. Suradujte na taj način da biste izgrađivali Crkvu.

Ovdje je Papa nastavio svoj govor na engleskom.

Dragi sinovi i kćeri,
radostan sam što vas mogu pozdraviti u ljubavi Isusa Krista, te vam u njegovo ime uputiti riječ ohrabrenja i poticaja za vaš kršćanski život.
Okupili ste se ovdje u Rimu u znaku Svete Godine; nastojite, u jedinstvu sa svekolikom Crkvom, oko obnove – duhovne obnove, vjerodostojne obnove, katoličke obnove, obnove u Duhu Svetom. Znam također i da želite otvoriti svoja srca pomirenju s Bogom i braćom ljudima. Za sve su nas ta obnova i pomirenje nastavak

---

²⁰ usp. *ibid.* 13,34

²¹ 1 Ivanova 3,18

²² Galaćanima 5,22

²³ usp. 1 Korinćanima 8,1

²⁴ usp. Djela apostolska 2,42

²⁵ Djela apostolska 4,32

²⁶ usp. 1 Korinćanima 11,26-29

²⁷ usp. Ivan 6,53

milosti božanskog posinjenja, milosti našeg sakramentalnog krštenja "u Krista Isusa", te "u smrt (...) njegovu"²⁸ kako bismo "hodi/li/ u novosti života"²⁹.

Pridajte uvijek veliku važnost tom sakramentu krštenja, kao i zahtjevima koji iz njega proizlaze. Sveti Pavao jasno kaže: "smatrajte sebe mrtvima grijehu, a živima Bogu u Kristu Isusu!"³⁰ To je veliki izazov istinskog sakramentalnog kršćanskog života, u kojem nam se valja hraniti Tijelom i Krvlju Kristovom, obnavljati sakramentom ispovijedi, krijepti milošću Potvrde i svježiti molitvom. Izazov je to otvaranja vaših srdaca braći i sestrama u potrebi. Nema granica izazovu ljubavi: siromašni i potrebni, potlačeni i trpeći diljem svijeta, kao i oni nadomak, upućuju svoj vapaj vama, kao braći i sestrama Kristovim, tražeći dokaz vaše ljubavi, tražeći riječ Božju, tražeći kruha, tražeći život. Oni žele vidjeti odraz Kristove žrtvene i sebedarne ljubavi prema Ocu, kao i prema njegovoj braći i sestrama.

Da, dragi sinovi i kćeri, to je volja Isusova, da svijet vidi vaša dobra djela, ispravnost vaših postupaka, dokaz za vaše kršćanske živote, i slave Oca vašega koji je na nebesima³¹. To je istinska duhovna obnova koju je moguće izvršiti samo po Duhu Svetom. Radi toga vas neprestano iskreno potičem da "čezn/e/te za višim darima"³². Na to sam mislio jučer, kada sam o blagdanu Duhova rekao: "Da, ovo je dan radosti, ali i odluke: otvorimo se Duhu Svetom, uklonimo sve što se protivi njegovu djelovanju, te navješćujemo kršćanskom vjerodostojnošću našeg svakodnevlja da Isus jest Gospodin".

Ovdje završava Papin službeni tekst, nakon čega je uputio nekoliko riječi na talijanskom hodočasnicima prisutnim u Bazilici; kako onima koji su došli s Karizmatikom obnovom, tako i onima koji su se ondje našli slučajno. Ovdje donosimo samo englesku verziju uzetu iz knjige "Otvorite prozore" urednika Kiliana McDonnella, budući da niti jedan službeni izvor nije zabilježio izvornu verziju na talijanskom.

Ljubljeni, neka mi je dopušteno dodati još nekoliko riječi, zapravo, dvije poruke, na talijanskom. Jedna je upućena vama koji ste došli kao hodočasnici s Karizmatikom obnovom. Druga je namijenjena hodočasnicima koji su se slučajno našli na ovom velikom skupu.

Prvo, za vas: razmotrite dvije riječi imena kojim vas se nazivlje: "duhovna obnova". Kada je riječ o Duhu Svetom, smjesta živnemo i s radošću dočekujemo njegov dolazak. I više od toga, zazivljemo ga, molimo mu se, te ništa ne priželjkujemo više od toga da kršćani, vjernici, iskuse svijest, slavljenje, veću radost preko Duha Božjega prisutna među nama. Jesmo li zaboravili Duha Svetoga? Svakako da ne! Želimo ga, častimo ga i ljubimo, te ga zazivljemo. Vi, sa svojom predanošću i žarom, želite živjeti u Duhu... i tu na scenu stupa drugi dio vašega imena: obnova. Ona bi trebala pomladiti svijet, vratiti mu duhovnost, dušu, vjersku misao. Trebala bi stisnute usnice otvoriti molitvi a zatvorena usta pjesmi, radosti, hvalospjevima i svjedočenju. Velika je sreća za naše vrijeme, za našu braću, da postoji naraštaj, vaš naraštaj mladih ljudi, koji svijetu kliče o slavi i veličini Boga kakav se očitovao na Pedeseticu. U himnu što smo ga jutros čitali u časoslovu, a koji se seže još u vrijeme Sv. Ambrozija – u treće ili četvrto stoljeće – postoji rečenica koju je vrlo teško prevesti, iako bi zapravo

²⁸ Rimljanima 6,3

²⁹ r. 4

³⁰ r. 11

³¹ usp. Matej 5,16

³² 1 Korinćanima 12,31

trebalo biti vrlo lako: *Laeti*, što znači "radosno", *bibamus*, "pijmo", *sobriam*, što znači "odmjeren i umjeren", *profusionem spiritus* "izljev Duha Svetoga". *Laeti bibamus sobriam profusionem spiritus*. Ovo bi mogla biti formula koja označava vaš program.

Druga se poruka odnosi na hodočasnike prisutne na ovom velikom skupu koji ne pripadaju vašem pokretu. Oni bi vam se trebali pridružiti u slavljenju blagdana Duhova – duhovnoj obnovi svijeta, našega društva i naših duša – kako bi se i oni, pobožni hodočasnici u ovo središte katoličke vjere, mogli hraniti žarom i duhovnom snagom s kojima treba da živimo svoju vjeru. Reći ću samo ovo: danas se vjera živi s predanošću, dubinom, snagom i radošću, ili je jednostavno nestaje.

Dokument 3

"Čeznem vidjeti vas..." (Rimljanima 1,11)

Prva audijencija Pape Ivana Pavla II u koju je primio talijanske predstavnike Obnove, Rim, 23. studenoga 1980.

Ljubljena braćo i sestre,
hvala vam, prije svega, na ovom radosnom posjetu, te napose na molitvama što ste ih Gospodinu uputili za mene i odgovornosti moje pastoralne službe. Reći ću vam zajedno sa Svetim Pavlom kako "čeznem vidjeti vas da vam predam nešto dara duhovnoga te se ojačate, zapravo – da se zajedno s vama ohrabrim zajedničkom vjerom, vašom i mojom"¹.

Radost mi je jutros sastati se s vašim skupom u kojem vidim mlade, odrasle, stare; muškarce i žene, sjedinjene u ispovijedanju iste vjere, podržane čežnjom za istim ufanjem, povezane međusobno sponama ljubavi koja je "razlivena u srcima našim po Duhu Svetom koji nam je dan!"²

Znademo kako tom izljevu Duha dugujemo sve dublje i dublje iskustvo prisustva Kristova, zahvaljujući kojem možemo svakodnevno rasti u ljubavlju ispunjenom poznavanju Oca. Stoga vaš pokret s pravom posvećuje posebnu pozornost otajstvenom ali stvarnom djelovanju treće osobe Presvetoga Trojstva u životu svakog kršćanina.

Isusove su riječi u Evanđelju jasne: "I ja ću moliti Oca i on će vam dati drugog branitelja da bude s vama zauvijek: Duha Istine, kojega svijet ne može primiti jer ga ne vidi i ne poznaje. Vi ga poznajete jer kod vas ostaje i u vama je"³.

Prije uzašašća na nebo, Isus ponovno obećaje apostolima da će biti kršteni "Duhom Svetim"⁴, te će mu, puni snage njegove⁵, biti svjedoci po svem svijetu, govoreći "drugim jezicima, kako im već Duh davaše zboriti"⁶. U Djelima apostolskim, Duh Sveti je predstavljen kao djelatan u onih o čijim se djelima priča, bilo da je riječ o vođama zajednice⁷ ili pak običnim vjernicima⁸. Ne iznenađuje stoga što su kršćani toga vremena iz tih iskustava crpili duboko uvjerenje kako "nema li tko Duha Kristova, taj nije njegov"⁹, te su se osjećali obvezanima "Duha ne trn/uti/"¹⁰, "ne žalostit/i/"¹¹, već se od njega dati voditi¹², podržani nadom da "tko sije u duh, iz duha će žeti život vječni"¹³.

Zapravo, Krist je Duhu Svetom povjerio poslanje dovršenja novoga stvaranja, što ga je on sam započeo svojim Uskrsnućem. Od Duha nam je Svetoga, dakle, očekivati

¹ Rimljanima 1,11-12

² *Ibid.* 5,5

³ Ivan 14,16-17

⁴ Djela apostolska 1,5

⁵ *Ibid.* 2,2

⁶ *Ibid.* 2,4

⁷ usp. Djela apostolska 2,14-18; 4,5-22; 5,29-32; 9,17; 15,28; itd.

⁸ usp. *ibid.* 4,31-37; 10,45-47; 13,50-52; itd.

⁹ Rimljanima 8,9

¹⁰ 1 Solunjanima 5,19

¹¹ Efežanima 4,30

¹² Galaćani 5,18

¹³ *Ibid.* 6,8

postupno obnavljanje svijeta i čovječanstva, koje se odvija između Pashe koja se već dogodila i Drugog Kristovog dolaska na koji još čekamo.

Važno je i da mi, kršćani kojima je Providnost odredila živjeti u posljednjim godinama ovog drugog tisućljeća, obnovimo duboku svijest o čudesnim načinima na koje božanska Providnost izvršava plan spasenja. Bog se je neopozivo objavio u Kristu.

Međutim, Duh je Sveti onaj po kojem Uskrsli Krist trajno živi i djeluje među nama, te se može uprisutniti na svakom mjestu i u svakom trenutku ljudskog iskustva kroz povijest.

Stoga s dubokom radošću i žarkom zahvalnošću obnavljamo svoj čin vjere u Krista Otkupitelja, potpuno svjesni kako "nitko ne može reći 'Gospodin Isus' osim u Duhu Svetom"¹⁴. On je taj koji nas je združio u jedinstveno tijelo u zajedništvu kršćanskoga poziva, kao i u raznolikosti karizmi. On je taj koji tvori posvećenje i jedinstvo Crkve¹⁵.

Drugi je vatikanski sabor posvetio posebnu pozornost različitosti oblika djelovanja Duha Svetoga u povijesti spasenja. Naglasio je "čudesnu Providnost" kojom on potiče društvo na razvoj ka sve uzvišenijim ciljevima pravde, ljubavi i slobode¹⁶. Ilustrirao je njegovo prisustvo koje djeluje u Crkvi, potaknutoj ostvariti božanski plan¹⁷ uz pomoć sve dubljeg razumijevanja objave¹⁸, te održanoj cjelovitom u tijeku vremena¹⁹, zahvaljujući neprestano obnavljanoj predanosti posvećenju²⁰ i zajedništvu u ljubavi²¹. Sabor je, naposljetku, istaknuo djelovanje Duha Svetoga u svim vjernicima, potičući ih na odvažno apostolsko svjedočenje²², jačajući ih putem sakramenata i obogaćujući ih "posebnim milostima ... Tim ih darovima čini sposobnima i spremnima preuzeti različite zadatke i službe potrebne za obnovu i izgradnju Crkve"²³.

Kakve li se široke perspektive otvaraju pred našim očima, ljubljeni sinovi i kćeri! Razumije se kako postoje i rizici, jer se djelovanje Duha Svetoga odvija "u glinenim posudama"²⁴, koje mogu ograničiti njegovo slobodno širenje. Zna se na što se pritom misli: na primjer, na preveliku težinu pripisanu emocionalnim iskustvima božanskog; neobuzdano traženje nečeg spektakularnog i izvanrednog; toleranciju prema ishitrenim i iskrivljenim tumačenjima Pisama; povlačenje u sebe; izbjegavanje apostolskog predanja; samodopadnost koja se izolira i zatvara u sebe. Ti se, kao i drugi, rizici pojavljuju na vašem putu, i ne samo na vašem.

Reći ću vam zajedno sa Sv. Pavlom: "Sve provjeravajte: dobro zadržite"²⁵. Ostanite, stoga, u stavu trajne i zahvalne otvorenosti svakome daru što ga Duh želi izliti u vaša srca, nikada, međutim, ne zaboravljajući da nema karizme koja ne bi bila dana "na korist"²⁶ svijetu. U svakom slučaju, težite "za višim darima"²⁷. A poznato vam je, u

¹⁴ 1 Korinćanima 12,3

¹⁵ usp. *Pontificale Romanum*, "Ritus Confirmationis", 25. 47.

¹⁶ usp. *Gaudium et Spes*, 26

¹⁷ usp. *Lumen Gentium*, 17

¹⁸ usp. *Dei Verbum*, 5. 8.

¹⁹ usp. *Lumen Gentium*, 25; *Dei Verbum*, 10

²⁰ usp. *Lumen Gentium*, 4. 40. itd.

²¹ usp. *ibid.* 13; *Unitatis Redintegratio*, 2. 4.

²² usp. *Apostolicam Actuositatem*, 3.

²³ *Lumen Gentium*, 12

²⁴ usp. 2 Korinćanima 4,7

²⁵ 1 Solunjanima 5,21

²⁶ 1 Korinćanima 12,7

²⁷ *Ibid.* 12,31

svezi s time, što čitamo na jednoj još čudesnijoj stranici Pisama²⁸: Sv. Pavao ukazuje nam na put ljubavi, koja jedina daje smisao i vrijednost drugim darovima.²⁹

Potaknuti ljubavlju, ne samo da ćete spontano i poslušno slušati one koje "Duh Sveti postavi nadglednicima, da pas/u/ Crkvu Božju koju steče krvlju svojom"³⁰, već ćete ujedno i osjećati potrebu za sve pozornijim slušanjem svoje braće i sestara, u želji da s njima postanete "jedno srce i jedna duša"³¹. Otud će doći prava obnova Crkve, koja je bila želja Drugog vatikanskog sabora, a koju vi nastojite poticati molitvom, svjedočenjem i služenjem.

Zapravo, kao što sam istaknuo u apostolskoj poslanici *Catechesi Tradendae*, bit će vjerodostojna i imati istinske plodove u Crkvi ne toliko u mjeri u kojoj potakne izvanredne darove, već najveći mogući broj vjernika povede da na svom svakodnevnom putu ponizno, strpljivo i ustrajno nastoje sve bolje upoznati otajstvo Krista i svjedočiti ga³².

Zazivajući na vas i vaše djelovanje ljubavlju obilježenu i trajnu zaštitu one koja je "po Duhu Svetom" u svojoj utrobi začela i rodila utjelovljenoga Sina Božjega³³, rado vam podjeljujem svoj apostolski blagoslov, proširujući ga i na sve ostale članove pokreta, kao i na sve one koje ljubite u Gospodinu.

---

²⁸ *Ibid.*

²⁹ usp. *ibid.* 13

³⁰ usp. Djela apostolska 20,28

³¹ Djela apostolska 4,32

³² Giovanni Paolo II, *Catechesi Tradendae*, 72

³³ usp. *Luka* 1,35

Dokument 4

"Pred vama ide vaš dobar glas..."

Govor Pape Ivana Pavla II na Četvrtoj međunarodnoj konferenciji voditelja Karizmatске obnove, Rim, 7. svibnja 1981.

Draga braćo i sestre,

u radosti i miru Duha Svetoga pozdravljam sve vas koji ste došli u Rim da biste sudjelovali na Četvrtoj međunarodnoj konferenciji voditelja Karizmatске obnove, i molim neka "Milost Gospodina Isusa Krista, ljubav Boga i zajedništvo Duha Svetoga /budu/ sa svima vama!"¹

Vaš odabir Rima kao mjesta održavanja ove Konferencije poseban je znak da shvaćate važnost ukorijenjenosti u "katoličkom jedinstvu vjere i ljubavi" čije je vidljivo središte Petrova Stolica. Pred vama ide vaš dobar glas, baš kao što je to bio slučaj i s ljubljenim Filipljanima apostola Pavla, što ga je navelo da poslanicu upućenu njima započne riječima koje ću ovdje i sam rado ponoviti: "Zahvaljujem Bogu svomu kad vas se god sjetim..."

I molim za ovo: da ljubav vaša sve više i više raste u spoznanju i potpunu pronicanju te možete prosuditi što je najbolje da budete čisti i besprijekorni za Dan Kristov"².

Godine 1975. moj se časni predšasnik Pavao VI obratio Međunarodnom karizmatском kongresu koji se sastao ovdje u Rimu, te naglasio "tri načela" koja je Sveti Pavao naveo da trebaju "voditi razlučivanje", u skladu s naptkom: "Sve provjeravajte: dobro zadržite"³. Prvo je od tih načela "vjernost autentičnom nauku vjere"; sve što proturječi tome nauku ne dolazi od Duha Svetoga. Drugo je načelo "vrednovati više dare" – one koji su dani u službu općeg dobra. Treće je načelo "ustrajnost u ljubavi", koja jedina kršćanina dovodi do savršenstva. Kao što kaže Apostol: "A povrh svega – ljubav! To je sveza savršenstva"⁴. Jednako je važno da u ovome trenutku ta temeljna načela istaknem vama koje je Bog pozvao na služenje kao voditelje Karizmatске obnove.

Papa Pavao opisao je pokret obnove u Duhu kao "*priliku* za Crkvu i za svijet", te je kroz šest godina, koliko je prošlo od tog Kongresa, ostvarena nada koja je bila nadahnula njegovu viziju. Crkva vidi plodove vaše posvećenosti molitvi u produbljenom predanju svetosti života i ljubavi prema riječi Božjoj. S osobitom smo radošću zamijetili način na koji su voditelji Obnove sve više razvijali široku eklezijalnu viziju, te je nastojali u najvećoj mogućoj mjeri učiniti stvarnom za sve nad koje su kao voditelji postavljeni. Također smo zapazili znakove vaše velikodušnosti u dijeljenju Božjih darova s potlačenima ovoga svijeta, u pravednosti i ljubavi, kako bi svi ljudi mogli osjetiti neprocjenjivo dostojanstvo koje im u Kristu pripada.

Neka to u vama započeto djelo darežljivosti bude uspješno i dovršeno⁵! U tom smislu uvijek imajte na umu riječi koje vam je Pavao VI uputio na Kongresu što ste ga održali u Svetoj godini: "Nema granica izazovu ljubavi: siromašni i potrebni, potlačeni i trpeći diljem svijeta, kao i oni nadomak, upućuju svoj vapaj vama, braći i

¹ 2 Korinćanima 13,13

² Filipljanima 1,3; 9-10

³ 1 Solunjanima 5,21

⁴ Kološanima 3,14

⁵ usp. 2 Korinćanima 8,6-11

sestrama Kristovim, tražeći dokaz vaše ljubavi, tražeći riječ Božju, tražeći kruha, tražeći život."

Da, radostan sam što imam priliku iz srca progovoriti vama koji ste sa svih krajeva svijeta došli kako biste sudjelovali u ovoj konferenciji cilj koje je pomoći vam u ispunjavanju vaše uloge voditelja Karizmatske obnove.

Na poseban način želim naglasiti potrebu za obogaćivanjem i stavljanjem u praksu one eklezijalne vizije koja je toliko suštinska za Obnovu na ovom stupnju njena razvoja.

Uloga ja voditelja prije svega prije svega "pružiti primjer molitve" u svom vlastitom životu. Ustrajnim ufanjem i pomnom revnošću, na voditelju je osigurati da oni koji traže duhovnu obnovu upoznaju i iskuse raznovrsnu baštinu Crkve kada je riječ o molitvenom životu: razmatranje riječi Božje, budući da je "nepoznavanje Pisma nepoznavanje Krista", kao što je tvrdio Sv. Jeronim; otvorenost darovima Duha, bez prekomjernog usredotočenja na izvanredne darove; nasljedovanje primjera samoga Isusa u nalaženju vremena za molitvu nasamo s Bogom; dublji ulazak u ciklus liturgijskih doba Crkve, napose kroz Liturgiju časova; odgovarajuće slavljenje sakramenata, s naročitim obzirom na sakrament ispovijedi, koji označava nov izljev milosti u skladu s Kristovom voljom što ju je on sam jasno očitovao, te nadalje ljubav prema Euharistiji i njeno sve veće shvaćanje kao središta svih oblika kršćanske molitve. Jer, kao što nas je poučio Drugi vatikanski sabor: "Euharistija je izvor i vrhunac svekolike evangelizacije; katekumene se postupno vodi ka sudjelovanju u Euharistiji, dok su vjernici već posvećeni po krštenju i potvrdi u potpunosti uključeni u Tijelo Kristovo – Crkvu – po svome primanju Euharistije"⁶.

Kao drugo, morate se brinuti oko osiguravanja krute duhovne hrane kroz "lomljenje kruha istinskog nauka". Ljubav prema objavljenoj riječi Božjoj, zapisanoj pod vodstvom Duha Svetoga, zalog je vaše želje da "budete utvrđeni u Evanđelju" što su ga apostoli propovijedali. Taj isti Duh Sveti – kako nas uvjerava Dogmatska konstitucija o božanskoj objavi – "neprestano usavršava vjeru svojim darovima, kao bi se Objava sve dublje i dublje shvaćala"⁷.

Duh Sveti koji dijeli svoje darove, sada u većoj – sada u manjoj mjeri, isti je onaj koji je nadahnuo Pisma i koji pomaže živuće Naučiteljstvo Crkve, kojem je Krist povjerio vjerodostojno tumačenje tih Pisama⁸, u skladu s Kristovim obećanjem apostolima: "I ja ću moliti Oca i on će vam dati drugoga Branitelja da bude s vama zauvijek: Duha istine, kojega svijet ne može primiti jer ga ne vidi i ne poznaje. Vi ga poznajete jer kod vas ostaje i u vama je."⁹

Bog, stoga, želi da svi kršćani rastu u razumijevanju otajstva spasenja, koje nam sve više otkriva čovjekovo vlastito urođeno dostojanstvo. Želi i da vi, voditelji ove Obnove, budete sve dublje oblikovani u nauku Crkve čiji je dvijetisućljetni zadatak razmatrati riječ Božju, kako bi proniknuo njena bogatstva i obznanio ih svijetu. Stoga kao voditelji tražite zdravu teološku formaciju koja će vama, kao i svima koje vodite, osigurati zrelo i cjelovito razumijevanje Božje riječi: "Riječ Kristova neka u svem bogatstvu prebiva u vama! U svakoj se mudrosti poučavajte i urazumljajte!"¹⁰

Treće, kao voditelji Obnove, morate preuzeti inicijativu izgradnje sveza "povjerenja i suradnje s biskupima", čija je pastoralna odgovornost u Božjoj providnosti čuvati

⁶ *Presbiterium Ordinis*, 5

⁷ *Dei verbum*, 5

⁸ usp. Govor Pavla VI, 19. svibnja 1975.

⁹ Ivan 14,16-17

¹⁰ Kološanima 3,16

čitavo Tijelo Kristovo, uključujući i Karizmatsku obnovu. Čak i kada s vama ne dijele oblike molitve koji su se za vas pokazali tako obogaćujućima, uzet će k srcu vašu želju za duhovnom obnovom vas samih i cijele Crkve, te će vam ponuditi sigurno vodstvo, što i jest dodijeljena im zadaća. Gospodin Bog ostaje vjeran obećanju molitve njihova zaređenja, u kojoj ga se moli: "Izlij na ove odabranike silu koja dolazi od tebe, Duha voditelja kojeg si dao svome ljubljenom Sinu Isusu Kristu, Duha što ga je on dao svetim apostolima koji su utemeljili Crkvu posvuda da bude tvoj hram za neprestanu slavu i hvalu tvoga imena"¹¹.

Mnogi su biskupi diljem svijeta, kako osobno, tako i u izjavama njihovih biskupskih konferencija, pružili potporu i usmjerenje Karizmatskoj obnovi – ponekad je to bila i dobrodošla riječ upozorenja – te svekolikoj kršćanskoj zajednici pomogli bolje shvatiti svoje mjesto u Crkvi. Ovakvim vršenjem svoje pastoralne dužnosti, biskupi su nam svima učinili veliku uslugu, kako bi Obnovi osigurali obrazac rasta i razvoja potpuno otvoren svem blagu ljubavi Božje u njegovoj Crkvi.

Ovdje bih vašu pozornost želio usmjeriti također na još jednu točku od posebne važnosti za ovu konferenciju voditelja: ona se odnosi na "ulogu svećenika" u Karizmatskoj obnovi. Svećenici Crkve primili su dar ređenja kao suradnici u pastoralnoj službi biskupa, s kojima dijele isto svećeništvo i poslanje Isusa Krista, koje zahtijeva njihovo usko hijerarhijsko zajedništvo s redom biskupa.¹² Radi toga svećenik ima jedinstvenu i neizostavnu ulogu u Karizmatskoj obnovi i za nju, jednako kao i za čitavu kršćansku zajednicu. Njegovo se poslanje ne protivi niti je paralelno opravdanoj ulozi laika. Preko sakramentalne povezanosti svećenika s biskupom, čije zaređenje u sebi nosi pastoralnu odgovornost za čitavu Crkvu, on pomaže pokretima duhovne obnove i laičkog apostolata osigurati uklapanje u sakramentalni, liturgijski život Crkve, osobito kroz sudjelovanje u Euharistiji. Zato kažemo: "okrijepi nas Tijelom i Krvlju Sina svoga, ispuni njegovim Svetim Duhom te u Kristu budemo jedno tijelo i jedan duh"¹³. Svećenik ima dioništvo u odgovornosti biskupa da propovijeda Evanđelje, za što ga njegova teološka formacija na poseban način osposobljuje. Radi toga ima jedinstvenu i neizostavnu ulogu u jamčenju toga uključivanja u život Crkve kojim se izbjegava sklonost stvaranja alternativnih i marginalnih struktura, te koje vodi do dubljeg dioništva – osobito u okviru župe – u sakramentalnom i apostolskom životu Crkve.

Svećenik, pak, ne može vršiti svoju službu u ime Obnove ukoliko prema njoj ne gaji stav prihvaćanja, na temelju želje što je sa svakim kršćaninom dijeli po krštenju, a to je rasti u darovima Duha Svetoga.

Stoga vi, voditelji Obnove, svećenici i laici, morate svjedočiti zajedničku svezu što je imate u Kristu, te postaviti obrazac učinkovite suradnje koja se temelji na uskliku apostola Pavla: "trudite se sačuvati jedinstvo Duha svezom mira! Jedno tijelo i jedan Duh – kao što ste i pozvani na jednu nadu svog poziva!"¹⁴

Naposljetku, na temelju vašeg iskustva brojnih darova Duha Svetoga što ih dijelimo također i s našom odijeljenom braćom i sestrama, imate posebnu radost rasta u želji za jedinstvom ka kojem nas Duh vodi, te u predanju "ozbiljnoj zadaći ekumenizma".

Kako izvršiti tu zadaću? Drugi nas vatikanski sabor upućuje kako je "primarna zadaća Katolika pozorno i iskreno ocijeniti što valja obnoviti i učiniti unutar samog doma

¹¹ Obrednik ređenja biskupa

¹² *Presbyterorum Ordinis*, 7

¹³ Treća euharistijska molitva

¹⁴ Efežanima 4,3-5

Katoličke Crkve kako bi njen život jasnije i vjernije svjedočio učenja i institucije koje su nam predane od Krista preko apostola"¹⁵. Istinski ekumenski napor ne ide za izbjegavanjem teških zadataka kao što je, na primjer, doktrinalna konvergencija, žureći se stvoriti nekakvu neovisnu "crkvu duha" uz vidljivu Crkvu Kristovu. Istinski ekumenizam, naprotiv, ide za povećanjem naše čežnje za eklezijalnim jedinstvom svih kršćana u jednoj vjeri, kako bi "se svijet obratio Evanđelju i tako bio spašen, na slavu Božju"¹⁶. Budimo sigurni da će, ako se posvetimo radu na istinskoj obnovi u Duhu, taj isti Duh Sveti na svjetlo dana donijeti strategiju ekumenizma koja će u stvarnost pretvoriti našu nadu koja se može izraziti riječima: "Jedan Gospodin! Jedna vjera! Jedan krst! Jedan Bog i Otac sviju, nad svima i po svima i u svima!"¹⁷

Draga braćo i sestre, Poslanica Galaćanima govori nam: "kada dođe punina vremena, odasla Bog Sina svoga: od žene bi rođen, Zakonu podložan da podložnike Zakona otkupi te primimo posinstvo. A budući da ste sinovi, odasla Bog u srca vaša Duha Sina svoga koji kliče: 'Abba! Oče!'"¹⁸. Toj ženi, Mariji, Majci Božjoj i našoj Majci, vazda poslušnoj poticajima Duha Svetoga, s pouzdanjem povjeravam vaše važno djelo obnove u Crkvi, kao i obnove Crkve same. U ljubavi njena Sina, Gospodina našega Isusa Krista, rado vam podjeljujem svoj apostolski blagoslov.

---

¹⁵ *Unitatis Redintegratio*, 4

¹⁶ *Ibid.*, 1

¹⁷ Efežanima 4,6

¹⁸ Galaćanima 4, 4-6

Dokument 5

"Poviknite svijetu zajedno sa mnom: otvorite vrata Otkupitelju!"*

Govor Pape Ivana Pavla II na Petoj međunarodnoj konferenciji voditelja Karizmatске obnove, Rim, 30. travnja 1984.

Draga braćo i sestre, svim vam srcem izražavam dobrodošlicu u Rim u radosti Krista Uskrsloga. Vaš se sastanak u Rimu, središtu Crkve, odigrava u trenutku kada ona zahvaljuje Ocu Gospodina našega Isusa Krista za žrtvu njegova Sina i djelovanje Duha Svetoga, koji je ispunjaju novim životom.

Kao što sam rekao u svojoj Uskršnjoj poruci, Sveta vrata Jubilejske godine otkupljenja zatvorena su, ali ne smijemo zaboraviti da su na Uskrs vrata Kristova groba otvorena jednom zauvijek. On, koji je Uskrsnuće i Život, ne poznaje zatvorena vrata koja se pred njim ne bi otvarala. Radi toga molim vas, kao i sve pripadnike Karizmatске obnove, da zajedno sa mnom nastavite klicati svijetu: "Otvorite vrata Otkupitelju".

Poslanje je Crkve Krista naviještati svijetu. Vi učinkovito sudjelujete u tom poslanju do one mjere do koje su vaše skupine i zajednice ukorijenjene u lokalnim crkvama, u vašim župama i biskupijama.

Jubilejska godina Otkupljenja vratila nas je na izvor, u "srce Crkve", jedini izvor koji može hraniti naš kršćanski život. On je omogućio Narodu Božjemu diljem svijeta ponovno otkrivanje važnosti sakramenata, napose onih pomirenja i Euharistije.

Budući da predstavljaju puno ostvarenje riječi Božje, oni su najdragocjeniji darovi što nam ih je on dao u svome Sinu, Gospodinu našem Isusu Kristu.

Posebno mi je drago što se u svojim razmatranjima usredotočujete na sakramente.

To je od najveće važnosti. Svi vaši duhovni naponi moraju biti usmjereni k osobnom susretu svakog pojedinca s Gospodinom u zajedništvu Crkve, koja je, po sili Duha Svetoga, sama po sebi veliki sakrament spasenja.

Stvarna otvorenost Duhu Svetomu, koji oživljava i vodi Crkvu, pomaže vam živjeti u jedinstvu s Gospodinom Isusom. U tome leži vaša snaga i vaše posebno blago, kojima se nastojite služiti na različite načine. No, taj je dar Božji ujedno i krhko blago o kojem se morate posebno skrbiti. Upravo radi toga vaš međunarodni sastanak u središtu Crkve, u trenutku tako snažno obilježenom Jubilejem Otkupljenja, može biti od presudne važnosti za čitavu Katoličku karizmatску obnovu.

Vaše bih prisustvo ovdje, kao i odabir tema za raspravu, protumačio kao odluku o povratku na izvore: usredotočiti čitav svoj život ka susretu s Otkupiteljem u njegovim sakramentima. Upravo vam otvorenost ljudskoga srca sakramentalnoj milosti što vam je Bog nudi u Crkvi omogućava stvaran i trajan susret s Kristom, u znak odgovora na njegovu zapovijed ljubavi: "Ostanite u mojoj ljubavi"¹.

Spomenuo sam vašu ukorijenjenost u lokalnim crkvama. Crkva sama po sebi, kao sakramentalna stvarnost, prenosi milost sakramenata po svećeničkoj službi u lokalnim crkvama. U sakramentalnom srcu Crkve i u sakramentalnom srcu vaših lokalnih crkava, vaš se život krštenih i potvrđenih kršćana može neprestano obnavljati; život koji vas u sili Duha Svetoga čini svjedocima Krista Otkupitelja.

---

* Izvorna verzija: "Insegnamenti di Giovanni Paolo II", 1984, VII/1, 1160-1162

¹ Ivan 15,9

Uskoro ćemo proslaviti Duhove. Posred apostola je Marija, ona koja je primila najveći dar Duha Svetoga: Isusov život. Neka ona, koja je tako postala Majka Crkve, na poseban način bude vaša Majka i uzor obnove Crkve. Povjerimo joj svoje živote, svoje predanje, i svoju želju da rastemo u ljubavi Isusa Krista i vjernosti njegovoj svetoj Crkvi.

Dokument 6

"Obnova na čije vas nastavljanje Crkva potiče"

Govor Pape Ivana Pavla II upućen sudionicima Nacionalnog kongresa talijanske "Obnove u Duhu", Rim, 15. studenoga 1986.

Velika mi je radost naći se ovdje s vama, ljubljena braćo i sestre iz "Obnove u Duhu", budući da sam već očitovao svoje poštovanje prema vama, na audijenciji održanoj 23. studenoga 1980., te podsjetio na nauk Crkve o djelovanju Duha Svetoga u dušama i kršćanskim zajednicama.¹

Vaše prisustvo u ovoj bazilici, gdje ste sudjelovali u slavljenju Svete Mise, za me je povod radosti, ne samo radi vašeg svjedočenja iskrene vjere, već i stoga što ste mi pružili priliku s vama porazgovarati o nekim vidovima ideala i programa vašega pokreta, šest mjeseci nakon enciklike o Duhu Svetomu *Dominum et Vivificantem*, objavljene prigodom svetkovanja proteklih Duhova.

Sigurno niste zaboravili stranicu na kojoj sam, govoreći o molitvi kao potrebi našeg teškog doba, istaknuo činjenicu kako svjedočanstvo važnosti molitve, što su ga u povijesti dali ljudi odani slavljenju Boga i životu molitve, nadasve u samostanima, danas uključuje sve veći broj vjernika, koji – kao što sam u enciklici napisao – "u sve raširenijim pokretima i skupinama, daju prvo mjesto molitvi, te u njoj traže obnovu svog duhovnog života. To je značajan i utješan znak, jer iz tog iskustva dolazi stvaran doprinos obnovi molitve među vjernicima, koji tako lakše stječu jasnu predodžbu o Duhu Svetom kao onome koji u srcima budi duboku težnju za svetošću"².

U to okružje valja staviti svaki plan obnove koji u našem vremenu želi postići ono što je Sveti Pavao davno preporučio kršćanima u Efezu, kada ih je, pozvavši ih na "istinu u Isusu", podsjetio da su dužni "odložiti prijašnje ponašanje, starog čovjeka, koga varave požude vode u propast". I nastavlja: "da vam je (...) obnavljati se duhom svoje pameti i obući novog čovjeka, po Bogu stvorena u pravednosti i svetosti istine"³.

Istina Kristova stoga treba da bude istina čovjekova, istina života!

U Pavlovom se tekstu pojavljuju dvije temeljne odlike istinske obnove: "istina u Isusu", koja je "svetost istine" i "nutarnja dubina" ("obnavlja/jte/ se duhom"). U drugim dijelovima svojih poslanica, apostol iznosi i ostale karakteristike Karizmatске obnove, uključujući cjelovitost, konkretnost i crkvenost. Zapravo, on nabraja i poroke što ih valja izbjegavati, kreposti što ih valja prakticirati, te ponašanje kakvo valja njegovati u međuljudskim odnosima, obiteljskim vezama, društvenim i crkvenim pitanjima, kako bismo uistinu bili "novi čovjek", "novo stvorenje"⁴, u zajedništvu Tijela Kristova⁵. Okupljajući zajedno, kao u jedinstvenom poticaju, i sve druge, on kaže: "I ne žalostite Duha Svetoga, Božjega, kojim ste opečaćeni za Dan otkupljenja!"⁶

Svjetlo ovog apostolova učenja, koje je u savršenom skladu s Isusovim evanđeljem, pomaže vam shvatiti što može značiti obnova kojoj ste toliko predani i koju vas

¹ usp. *Insegnamenti di Giovanni Paolo II*, III/2, 1386-1390

² *Dominum et vivificantem*, 65

³ Efežanima 4,21-24; usp. 2,15; Rimljanima 13,14; Kološanima 3,5; 9-10

⁴ usp. 2 Korinćanima 5,17; Galaćanima 3,27; Rimljanima 13,14

⁵ usp. Efežanima 4,4; 1 Korinćanima 12,13

⁶ Efežanima 4,30

Crkva, sa svoje strane, potiče nastaviti, podupirući vas i upravljajući u skladu s poslanjem primljenim od istoga Isusa.

Riječ je, prije svega, o obraćenju i rastu, uvijek novima u "životu u Duhu", boreći se protiv napasti teorijskog i praktičnog materijalizma. Taj je materijalizam danas do krajnosti razvio svoje opiranje "poticajima Duha", ne isključujući niti protivljenje Bogu, ili makar nezainteresiranost i ravnodušnost. Zapravo, nalazimo se u kulturnom i društvenom okružju u kojem procvat molitve i kreposti – što ih i danas prakticiraju brojni vjernici djelima velike moralne vrijednosti, često na granici herojstva – ne nalaze uporišta u takozvanom trenutno modernom životnom stilu. I sam je mentalitet do te mjere zahvaćen materijalizmom da savjest sve teže prepoznaje istinske vrijednosti i razlikuje ih od onih lažnih. Na neki je način ta situacija bliska onome s čime je Sveti Pavao morao biti suočen pišući kršćanima u Galaciji. On, naime, ustraje: "po Duhu živite pa nećete ugađati požudi tijela!"⁷, niti popuštati "djelima tijela"⁸, niti, naposljetku, "živ/j/e/ti/ po tijelu"⁹.

Prva se dimenzija obnove, stoga, sastoji u sljedećem: "živjeti u skladu s Duhom", u tom neprestanom rastu u Duhu, opirući se ugađanjima "tijelu", te se otvarajući slatkoj i snažnoj Božjoj privlačnosti. Ta nutarnja obnova, to ozdravljenje samih korijena života, kao i to oblikovanje mentaliteta kojim dominiraju "nadahnuća Duha", vaše su poslanje kao kršćana, vaše poslanje kao ljudi našega vremena koji žele dati svjedočanstvo, koji žele da taj uzor procvjeta u današnjem svijetu: uzor duhovnosti, pače i ljudskosti, što ga osvjetljavaju norme življenja koje donosi Sveti Pavao. Druga dimenzija "obnove" proizlazi iz neophodne potrebe, što je vi tako duboko osjećate, za ponovnom afirmacijom evanđeoskih vrijednosti i načela, kao zakona duhovnog života i kvasca onog društvenog. Neko su se vrijeme navedena načela očitovala čak i u "vječnim normama" što su ih naučavali sveci, tradicijski u kršćanskom svijetu prenošenih s naraštaja na naraštaj. Danas su te norme nepoznate, a ponekad i odbacivane i prezrene, čak i od mnogih kršćana koji su zaboravili krsna "odreknuća" i "obećanja". Njima se valja vratiti, jer su u njima sadržane one evanđeoske vrijednosti što ih se može sažeti u ljubavi prema Bogu i bližnjemu.¹⁰ Pitanje je to "puta najizvrsnijega" na koji Sveti Pavao, uvijek u skladu s Isusom, ukazuje Korinćanima kao na daleko hvalevrijedniji i potrebniji i od najodabranijih karizmatičkih darova¹¹: to je uvijek iznova ljubav. Pitanje je to etičkog i asketskog putovanja kojim se može ostvariti savršenstvo kršćanskog života prihvaćanjem i nasljedovanjem "blaženstava" što ih je Isus navijestio¹².

Pogledajte, ljubljani sinovi i kćeri, veliki program obnove: poruku blaženstava koja nas potiče na "djela Duha" i "život po Duhu", čak i unutar današnjeg društvenog okružja. Kršćani su danas pozvani učiniti ovaj program djelotvornim.

Taj put ljubavi i blaženstava odabiremo nadahnuti i vođeni Duhom Svetim. On je poslan Crkvi i svijetu kako bi ostvario puninu pobjede što ju je Krist izvojevao nad grijehom, preko pročišćenja savjesti, oslobađanja ljudi od "djela" i "želja tijela", ulijevanjem u srca "želja u skladu s Duhom", jačanjem nutarnjeg čovjeka, obnovom i trajnim rastom osobnog i društvenog života, sve dok ne stignemo do "čovjeka savršena, do mjere uzrasta punine Kristove"¹³ na nebu i na zemlji.

⁷ Galaćanima 5,16

⁸ *Ibid.* 5,19-21

⁹ Rimljanima 8,5

¹⁰ usp. Ivan 13,34

¹¹ 1 Korinćanima 12,28-30; 13,1

¹² usp. Matej 5,3

¹³ Efežanima 4,13

O svemu sam tome progovorio u drugom i trećem dijelu enciklike *Dominum et Vivificantem*, u kojoj ćete pronaći objašnjenje i treće dimenzije obnove. Ona se sastoji u onome što Sveti Pavao naziva "zakon Duha života u Kristu Isusu". Taj nas je zakon oslobodio "zakona grijeha i smrti"¹⁴, obnavljajući u otkupljenom čovjeku novi sustav života, onaj Duha, odnosno, istog onog Duha Svetoga koji je prisutan i djeluje u duhu čovjeka¹⁵. Riječ je o "novome zakonu" za koji Sveti Augustin kaže da je "zapisan u srcima vjernih"¹⁶, te "se prisposobljuje prisustvu Duha Svetoga"¹⁷. Sveti Toma koristi tu ideju kako bi dao prioritet "milosti Duha Svetoga" kao suštinskom sadržaju i životnoj snazi kršćanstva. Sve što je u Crkvi vidljivo, organizirano, napisano, te što se u njoj propovijeda, postavljeno je i uređeno na službu milosti ("*sicut dispositiva ad gratiam Spiritus Sancti et ad usum huius gratiae pertinentia*")¹⁸. Crkva se tako pojavljuje u svojoj silini božanske konstitucije, ali također i u svojoj temeljnoj funkciji pozvane na milost, kao zaručnice i suradnice Duha Svetoga u prizivanju i pripremanju vazda novog dolaska Gospodina Isusa¹⁹, kao što sam napisao na kraju enciklike o Duhovima²⁰.

Prijeti uza Crkvu, ostati sjedinjen s njome, dijeliti njenu vjeru, biti poslušan njenim zakonima, surađivati u njenu poslanju – pa i u okviru biskupija i župa, u koje je obitelj onih koji vjeruju u Krista raspoređena – siguran je put pristizanja k ekonomiji spasenja, te ispijanja, na vrelu Duha Svetoga, snage koja je kadra izvršiti obnovu osoba i zajednica.

Vaše prisustvo, draga braćo i sestre, u blizini nasljednika Petrova, vidljive glave svekolike Crkve, kao i ponovljena uvjerenja o iskrenom i djelatnom zajedništvu s njime, te s biskupima vaših lokalnih crkava, pokazuje da ste dobro shvatili ono što nas uči Evanđelje, što nam Duh Sveti – prisutan u srcima – nadahnjuje kao središnje načelo "novoga zakona", kao temeljno pravilo djelovanja i molitve Crkve, kao sigurnu tajnu svake obnove i svakog napretka: biti u službi kraljevstva Kristova, u skladu s poticajima Duha, u zajedništvu vjere, misli i discipline s pastirima Crkve. Izražavam vam svoje dobre želje za ustrajnost i napredak na tome putu, zazivajući na vas, vaša nastojanja oko dobra, vaše planove i rad, Božji blagoslov, kojega moj blagoslov neka je zalog.

---

¹⁴ Rimljanima 8,2

¹⁵ usp. *ibid.* 1,9; 3,27; 5,5; 8,9; 6,11

¹⁶ *De Spiritu et Littera*, c. 24

¹⁷ *Ibid.*, c.21

¹⁸ *Sum. Theol.* I-II, q. 106, a.1

¹⁹ usp. *Otkrivenje* 22,20

²⁰ usp. *Dominum et vivificantem*, 65-66

Dokument 7

"Nadasve dragocjeno svjedočanstvo poslanja Crkve u svijetu"*

Govor Pape Ivana Pavla II na Šestoj međunarodnoj konferenciji voditelja Karizmatičke obnove, Rim, 15. svibnja 1987.

Draga braćo i sestre,

u miru i radosti Duha Svetoga pozdravljam sve vas koji ste došli u Rim na Šestu međunarodnu konferenciju voditelja Katoličke karizmatičke obnove. Vrlo mi je drago što se danas s vama susrećem, te vam, započinjući, želim potvrditi kako su vaša ljubav prema Kristu i otvorenost Duhu istine nadasve dragocjeno svjedočanstvo poslanja Crkve u svijetu.

Ovih dana u molitvenom ozračju razmatrate riječi proroka Izaije što ih je Isus prisvojio na samom početku svoga javnog djelovanja: "Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti siromasima(...)"¹ Te su riječi, kada ih je Isus pročitao u sinagogi u Nazaretu, ostavile dubok dojam na one koji su slušali. Završivši čitanje, savi knjigu i sjede, a "Oči svijetu u sinagogi bijahu uprte u njega"². Čak i u našem vremenu te proročke riječi pogađaju ravno u srce. U vjeri nas uzdižu ka Kristovoj osobi i produbljuju našu želju da "upremo oči u njega", Otkupitelja svijeta, savršeno ispunjenje svakog proroštva. One bude našu čežnju da sve potpunije uđemo u otajstvo Krista: bolje ga upoznamo i uzljubimo s još većom vjernošću.

"Duh Gospodnji na meni je". Dok je Isus toga dana u Nazaretu ove riječi primijenio na sebe, one se jednako tako na dan Pedesetnice i nakon njega mogu primijeniti na Tijelo Kristovo, Crkvu. "Kada je djelo što ga je Otac dao Sinu izvršiti na zemlji"³ dovršeno, Duh Sveti poslan je na dan Pedesetnice da bi zauvijek posvetio Crkvu, kako bi svi vjernici imali pristup k Ocu po Kristu u jednome Duhu"⁴. Zahvaljujući tome, povijest je Crkve ujedno i povijest 2000 godina djelovanja Duha Svetoga, "Gospodina i Životvorca", koji obnavlja Božji narod u milosti i slobodi, te jest "Duh Istine", koji donosi svetost i radost ljudima svakog naraštaja, puka i jezika.

Ove godine obilježavamo dvadesetu obljetnicu Karizmatičke obnove u Katoličkoj Crkvi. Silina i plodnost Obnove svakako svjedoče o snažnom prisustvu Duha Svetoga koji je u Crkvi na djelu ovih godina nakon Drugog vatikanskog koncila. Razumije se kako je Duh vodio Crkvu u svakom dobu, stvarajući veliko mnoštvo darova među vjernicima. Zahvaljujući Duhu Svetom, Crkva zadržava trajnu mladenačku živost, a Karizmatička je obnova jasno očitovanje te živosti danas, bjelodan iskaz onoga što "Duh govori crkvama"⁵ dok se približavamo koncu drugog tisućljeća.

Radi toga je neophodno da uvijek težite produbiti svoje zajedništvo s čitavom Crkvom: njenim naukom i disciplinom, njenim sakramentalnim životom, te čitavim narodom Božjim.

U tom sam smislu zamolio biskupa Paula Cordes-a da bude savjetnik Međunarodnog ureda Katoličke karizmatičke obnove. Siguran sam da će vam pomoći učvrstiti

---

* *Izorna verzija u: "Acta Apostolicae Sedis", LXXX, 1987/II, 1469-1472*

¹ Luka 4,18

² *Ibid.* 4,20

³ usp. Ivan 17,4

⁴ *Lumen Gentium*, 4

⁵ Otkrivenje 2,7

dinamiku koja će uvijek biti dobro uravnotežena, kao i osnažiti vaše sveze vjernosti Apostolskoj Stolici.

"Duh Gospodnji na meni je". Uz značenje što je ove riječi imaju za Isusa i za Crkvu diljem svijeta, one nas podsjećaju također i na naš osobni identitet pojedinaca koji su kršteni u Krista. Za nas, Duh Gospodnji na nama je, na svakome od nas, koji smo ponovno rođeni u spasonosnoj vodi krštenja.

Duh nas potiče kročiti u vjeri i "blagovjesnikom biti siromasima": siromasima u materijalnim stvarima, siromasima u duhovnim darovima, siromasima umom i tijelom. Duh Sveti daje nam odvažnost i snagu poći k svima koji su, na naročit način, "maleni" ovoga svijeta. Svi mi odgovaramo na jedinstven način, u skladu sa svojim naročitim talentima i darovima, ali ćemo za velikodušan i vjerodostojan odgovor biti kadri jedino ako smo čvrsto utemeljeni u redovitoj navici molitve.

U tom vam smislu preporučam da često razmatrate ove Izaijine riječi, ponirući u veliko otajstvo načina na koji Duh Sveti osjenjuje vaš život, a koji nije bez sličnosti s Marijinim iskustvom. Kako istina prodire u vaše srce i vašu dušu, ispunja vam čitavo biće zahvalnošću, hvalom i osjećajem strahopoštovanja prema velikoj ljubavi Božjoj.

"Duh Gospodnji na meni je". Ove su riječi u samom temelju naše molitve, našeg služenja drugima, našeg života vjere. One nas usmjeravaju prema nevidljivome Bogu koji prebiva u nama kao u hramu, onome kojeg u Vjerovanju ispovijedamo "Gospodinom i Životvorcem", koji je "govorio po prorocima". U molitvenom razmatranju ovih riječi, susrećemo Duha Svetoga i klanjamo mu se.

U molitvi uviđamo također i gorku stvarnost vlastite bijede i posvemašnje potrebe za nekim tko će nas spasiti. Dublje otkrivamo brojne načine na koje smo i sami siromašni i potrebni, te tako osjećamo sve veću solidarnost sa svim siromasima.

Naposljetku, postajemo u većoj mjeri negoli ikada prije svjesni činjenice da je Radosna Vijest siromasima Radosna Vijest također i za nas.

Dragi prijatelji u Kristu, došli ste u Rim u mjesecu svibnju. Došli ste neposredno pred blagdan Duhova i početak Marijanske godine. Razmatrajući temu "Radosne Vijesti siromasima", razmatrate temu koja je draga Majci Otkupiteljevoj. Kao što sam rekao u svojoj nedavnoj enciklici o Blaženoj Djevici Mariji u životu Crkve, "Marija istinski naviješta dolazak 'Mesije siromašnih'"⁶. Crpeći iz Srca Marijina, iz dubine njene vjere izražene u riječima hvalospjeva *Veliča*, Crkva sve učinkovitije u sebi obnavlja svijest da se istina o Bogu koji spašava, istina o Bogu koji je izvor svih darova, ne može odijeliti od očitovanja njegove ljubavi prvenstveno prema siromašnima i poniznima; ljubavi koja je, proslavljena u riječima hvalospjeva *Veliča*, kasnije izražena kroz Isusove riječi i djela.⁷

Budite nadahnuti herojskim primjerom ljubavi što ga je dala djevičanska Majka našega Otkupitelja, te se s pouzdanjem povjerite njenom zagovoru i majčinskoj brizi. U ljubavi njezina Sina, Spasitelja našega Isusa Krista, podjeljujem vam svima svoj apostolski blagoslov.

⁶ *usp.* Izaija 11,4; 61,1

⁷ *Redemptoris Mater*, 37

Dokument 8

"Nastavite prenositi tu revnost za Evandjelje"*

Govor Pape Ivana Pavla II upućen Katoličkom bratstvu zajednica i udruga karizmatiskog saveza, Rim, 7. prosinca 1991.

Draga braćo i sestre,

S posebnom radošću izražavam dobrodošlicu vama, voditeljima Katoličkog bratstva zajednica i udruga karizmatiskog saveza. Pozdravljam vas, te izražavam potporu vašim nastojanjima oko uspostavljanja, na razini čitave Crkve, strukture Karizmatске obnove koja je posljednjih godina znatno narasla unutar Katoličke Crkve, te koja održava bliske sveze sa sličnim pokretima u ostalim kršćanskim zajednicama.

Drago mi je što ste se vratili u Rim, godinu dana nakon osnivanja vašega bratstva. Sjećam se Mise što sam je s vama tom prigodom slavio. Svjestan sam kako je vaša prisutnost ovdje izraz vaše želje da učvrstite veze s Petrovom Stolicom. Naš se sastanak odvija u vrijeme Posebne europske skupštine biskupske sinode. U vrijeme kada Crkva razmatra poziv na novu evangelizaciju i vidi brojne utješne znakove Božje milosti, niti vaš skup nije bez svog vlastitog naročitoг značenja.

Duh Sveti na djelu je u skupinama poput vaše, potičući vas na molitvu i ispunjavući vas radošću slavljenja Gospodina i klanjanja njemu. Kao što sam svekolikoj Crkvi napisao u svojoj enciklici *Dominum et Vivificantem*: "Posljednjih smo godina svjedoci sve većeg broja ljudi koji, u sve raširenijim pokretima i skupinama, daju prvo mjesto molitvi, te u njoj traže obnovu svoga duhovnog života"¹.

Taj vas isti Duh Sveti potiče na svjedočenje. Kako itko tko je osjetio Kristovu dobrotu može šutjeti i ne djelovati? Kako netko može zaključati blago primljeno u tolikoj punini? Krist je naš Spasitelj, on nam je osigurao vječni život prolijevanjem svoje krvi, a Otac je to djelo otkupljenja zapečatio uskrisivši svoga Sina od mrtvih i učinivši ga slavnim pobjednikom nad zlom. Sveti Pavao svjedoči: "Ako je Bog za nas, tko će protiv nas? (...) Tko će nas rastaviti od ljubavi Kristove? Nevolja? Tjeskoba? Progonstvo? Glad? Golotinja? Pogibao? Mač? (...) U svemu tome nadmoćno pobjeđujemo po onome koji nas uzljubi"². Ove su apostolove riječi uistinu usklik radosti. Tko bi se usudio sakriti od drugih spasenje što ga Krist tako obilno nudi? Kako bismo mogli ne evangelizirati? Nastavite prenositi tu revnost za Evandjelje svima oko sebe! Slavite sakramente, osobito Euharistiju, u duhu veselja, a sakrament pomirenja dostojno i pobožno. Tako će oni koji su još uvijek daleko biti privučeni Gospodinu i njegovu Tijelu, Crkvi. U duhu post-sinodske poslanice *Christifideles Laici*, stavite se u službu evangelizacijskoga rada svojih biskupa, pastira odgovornih za život lokalnih crkava. I ne zaboravite na dužnost učvršćivanja pravde i mira u svijetu. Svjedočite čestito: "budite uvijek spremni na odgovor svakomu koji od vas zatraži obrazloženje nade koja je u vama, ali blago i s poštovanjem, dobre savjesti"³. Molit ću da primite potporu i vodstvo zajednica kojima pripadate. U njima ste pronašli način života koji vas vodi k evanđeoskoj slobodi u vremenu kada mnogi slobodu brkaju s izostankom svake dužnosti ili odgovornosti. Neka vam vaša pripadnost zajednici nikada ne bude preprekom služenju braći i sestrama, napose kroz

* Izvorna verzija u: "Insegnamenti di Giovanni Paolo II", 1991, XIV/2, 1323-1325

¹ *Dominum et vivificantem*, 65

² Rimljanima 8,31-37

³ 1 Petrova 3,15-16

napore usmjerene ka jačanju molitvenih skupina Katoličke karizmatske obnove. Neka Katoličko bratstvo uvijek bude otvoreno zajednicama koje vam se žele pridružiti. Neka vas Marija, Majka Otkupiteljeva, zagovara i vodi u poslušnom nasljedovanju Gospodina u srcu Crkve.

Dokument 9

"Poseban dar Duha Svetoga Crkvi"*

Audijencija Pape Ivana Pavla II u koju je primio članove Vijeća ICCRO-a, Rim, 14. ožujka 1992.

Draga braćo i sestre u Kristu, u radosti i miru Duha Svetoga izražavam dobrodošlicu Vijeću međunarodnog ureda Katoličke karizmatске obnove. Dok slavite dvadeset i petu godišnjicu početka Katoličke karizmatске obnove, rado vam se pridružujem u slavljenju Boga za brojne plodove što ih je ona donijela u životu Crkve. Pojava Obnove nakon Drugog vatikanskog sabora bila je poseban dar Duha Svetoga Crkvi. Ona je bila znak želje brojnih Katolika za potpunijim življenjem dostojanstva svoga krštenja i poziva kao posvojenih sinova i kćeri Oca; upoznavanjem otkupiteljske snage Krista Gospodina našega kroz intenzivnije iskustvo osobne i zajedničke molitve, te nasljedovanjem nauka Pisama kroz njihovo čitanje u svjetlu onog istog Duha Svetoga koji je nadahnuo njihovo nastajanje. Jedan od najvažnijih rezultata ovog ponovnog duhovnog buđenja bila je pojačana žudnja za svetošću što je možemo vidjeti kako u životima pojedinaca, tako i u čitavoj Crkvi.

Na kraju ovog drugog tisućljeća, Crkvi je više nego ikada potrebno okrenuti se s pouzdanjem i ufanjem Duhu Svetomu koji neprestano privlači vjernike u trojstveno zajedništvo ljubavi, izgrađuje njihovu vidljivu združenost u jedinstvenom Tijelu Kristovu, te ih šalje u misiju u poslušnosti poslanju povjerenom apostolima Uskrsloga Krista. Moramo biti uvjereni kako Osoba i djelovanje Duha Svetoga odgovaraju potrebama našega vremena, jer je Duh Sveti "u središtu kršćanske vjere, te je izvor i pokretačka snaga obnove Crkve"¹. Uistinu, Duh Sveti je "glavni djelatnik poslanja Crkve"², podupirući i upravljajući njene napore da milosti Pedesetnice približi svim ljudima.

Budući da su darovi Duha Svetoga dani za izgradnju Crkve, vi ste, kao voditelji Karizmatске obnove, pozvani tragati za sve djelotvornijim načinima na koje različite skupine što ih predstavljate mogu očitovati svoje potpuno zajedništvo uma i srca s Apostolskom Stolicom i Kolegijem biskupa, te sve plodonosnije surađivati oko poslanja Crkve u svijetu. Na međunarodnoj razini, bliska povezanost vašega Ureda s biskupskim savjetnikom, biskupom Paulom Cordesom, kao i koordinacijom Crkvenih pokreta i udruga, koju je osiguralo Pontifikalno vijeće za laike, važna su sredstva učvršćivanja te suradnje, tako nužne za mudro upravljanje raznolikim darovima Duha. Samo će na taj način Obnova istinski ispuniti svoj eklezijalni cilj, osiguravajući tako da "sve Tijelo, zglobovima i svezama zbrinuto i povezano, raste rastom Božjim"³.

U ovom trenutku povijesti Crkve, Karizmatска obnova može odigrati značajnu ulogu u promicanju prijeko potrebne obrane kršćanskog života u društvima u kojima su sekularizam i materijalizam umanjili sposobnost brojnih ljudi da odgovore Duhu

---

* Izvorna verzija u: "Insegnamenti di Giovanni Paolo II", 1992, XV/1, 591-594

¹ *Dominum et vivificantem*, 2

² *Redemptoris Missio*, 21

³ Kološanima 2,19

Svetom i razaznaju Božji poziv ljubavi. Vaš doprinos ponovnoj evangelizaciji društva ostvarit će se prije svega osobnim svjedočenjem prisustva Duha Svetoga u vama i očitovanjem toga prisustva kroz djela svetosti i solidarnosti. "Svjedočanstvo kršćanskog života prvi je i nezamjenjivi oblik poslanja"⁴. Može li biti učinkovitijeg sredstva privlačenja onih koji su izgubili duhovnu orijentaciju k istini koja jedina može umiriti nemir ljudskoga srca od živog primjera revnih Kristovih vjernika? Svjedočanstvo je snažan kvasac među ljudima koji možda u potpunosti ne prepoznaju vrijednost spasenja što ga može ponuditi jedino Isus Krist.

Karizmatička obnova također može pomoći pri jačanju čvrstog duhovnog života utemeljenog na sili Duha Svetoga djelatnoj u Crkvi, u bogatstvu njene Predaje, te napose u slavljenju njenih sakramenata. Često primanje Euharistije i redovita sveta ispovijed neophodni su za istinski život u Duhu Svetom, jer su to sredstva što nam ih je sam Krist dao za podržavanje i obnavljanje milosnoga dara Duha Svetoga. Budući da putevi Duha uvijek vode Kristu i njegovoj Crkvi, te budući da sam Duh Sveti vodi one koje je kao nadglednike (biskupe) postavio da pasu Crkvu Božju⁵, ne može biti sraza između vjernosti Duhu Svetom i vjernosti Crkvi i njenom Učiteljstvu. Kakav god oblik Karizmatička obnova poprimila – u molitvenim skupinama, u zajednicama saveza, ili pak zajednicama života i služenja – znak će njene duhovne plodnosti uvijek biti jačanje zajedništva sa svekolikom Crkvom i lokalnim crkvama. Vaša je uloga kao koordinacijske organizacije pomoći da svi ti različiti vidovi Obnove, u zajedništvu s pastirima Crkve, zajedno surađuju na dobrobit čitavoga Tijela. Istovremeno, produbljivanje vašeg katoličkog identiteta crpljenjem iz duhovnoga blaga Katoličke Predaje predstavlja nezamjenjiv dio vašeg doprinosa istinskom ekumenskom dijalogu, koji, osnažen milošću Duha Svetoga, treba voditi ka usavršenju "druženja u jedinstvu: u ispovijesti jedne vjere, u zajedničkom slavljenju Službe Božje i u bratskome skladu obitelji Božje"⁶.

Dragi prijatelji, na početku ovog razdoblja Korizme, molit ću da vaš rad pridonese rastu Crkve, u vjernosti Božjoj volji i poslanju što ga je primila. Sve vas preporučam ljubavlju ispunjenom zagovoru Marije, Majke Crkve, koja je "po istoj onoj vjeri koja ju je učinila blaženom (...) prisutna u poslanju Crkve, prisutna u djelu Crkve oko uvođenja Kraljevstva njena Sina u svijet"⁷. Neka njene molitve prate one koji teže proširiti Kraljevstvo Kristovo u poslušnosti poticaju njegovoga Duha Svetoga. Svima vam od srca podjeljujem svoj apostolski blagoslov.

---

⁴ *Redemptoris Missio*, 42

⁵ *usp. Djela apostolska* 20,28

⁶ *Unitatis Redintegratio*, 2

⁷ *Redemptoris Mater*, 28

Dokument 10

"Crkva je danas uvelike potrebna vaše molitve i predanja"*

Govor Pape Ivana Pavla II upućen voditeljima Katoličke karizmatičke obnove nakon ICCRS-ovih duhovnih vježbi u Asizu, Castelgandolfo, 18. rujna 1993.

Dragi prijatelji u Kristu, zadovoljstvo mi je što mogu izraziti dobrodošlicu vama, voditeljima Katoličke karizmatičke obnove, zajedno s biskupom Paulom Cordesom, kojeg sam prije nekoliko godina imenovao za praćenje Obnove, te pružanje podrške i ohrabrenja njenom katoličkom identitetu. Toplo pozdravljam biskupe i brojne svećenike koji su dijelom vašeg skupa. Upravo ste završili duhovne vježbe u Asizu, gradu Svetoga Franje, a također i Svete Klare, čija osamstota obljetnica rođenja pada ove godine. Ovi su si veliki likovi svetosti u Crkvi prisvojili riječi Svetoga Pavla: "Živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist"¹. Nije li to cilj i ideal koji prožima i samu Karizmatičku obnovu? Nije li to životni program što su si ga postavile vaše molitvene skupine i zajednice vođene Duhom Svetim? Neka primjer i zagovor velikih asijskih svetaca ojačaju vašu odlučnost da neprestano rastete u evanđeoskoj ljubavi i služenju "do mjere uzrasta punine Kristove"². Na nedavnom Svjetskom danu mladih u Denveru, razmatrao sam s tamo prisutnim mladima riječi što ih je Gospodin uputio proroku Izaiji: "Koga da pošaljem? I tko će nam poći?"³ Razmatrali smo ove riječi s obzirom na njihovu primjenu na pozive u svećenički i redovnički život u okružju nove evangelizacije. Danas je činjenica života Crkve kako se brojni pozivi javljaju i cvatu u srcu različitih Pokreta i Saveza. Želim vas potaknuti da u okviru Katoličke karizmatičke obnove posvetite veliku pozornost ovom naročitom vidu iskazivanja Božje ljubavi prema svome Narodu. Molitveni odgovor vaših članova i suradnika na tu milost bit će još jedan, posve jasan znak dioništva Obnove u životu i poslanju Crkve, vidljiva tijela Kristova⁴.

Crkva je danas uvelike potrebna vaše molitve i predanja. Slavimo zajedno našeg Nebeskog Oca za sve što je učinio u našim životima, te zazivajmo njegovu milost kako bi vaši apostolati donijeli obilat rod. U znak ohrabrenja, rado vam podjeljujem svoj apostolski blagoslov.

---

* Izvorna verzija u: "*Insegnamenti di Giovanni Paolo II*", 1993, XVI/2, 801-802

¹ Galaćanima 2,20

² Efežanima 4,13

³ Izaija 6,8

⁴ *usp.* 1 Korinćanima 12,27

Dokument 11

"Snaga za obnovu Crkve"*

Poruka Pape Ivana Pavla II upućena sudionicima Plenarne skupštine Katoličkog bratstva zajednica i udruga karizmatskog saveza, Rim, 14. studenoga 1994.

Dragi prijatelji u Kristu, zadovoljstvo mi je pozdraviti članove Katoličkog bratstva zajednica i udruga karizmatskog saveza prigodom vašeg godišnjeg sastanka. Vaša skupština, koja okuplja predstavnike takvih zajednica iz čitavoga svijeta, svjedočanstvo je iznimne raznolikosti darova Duha Svetoga, koji su svi redom dani na izgradnju Crkve svezom mira¹. Priznanje vašega Bratstva kao privatne udruge vjernika s pontifikalnim pravom iz 1990. bio je znak da zajednice karizmatskog saveza djeluju kao snaga za obnovu Crkve u vjernosti riječi Božjoj, u svetosti života i u predanju zadaći evangelizacije. Crkveno zajedništvo što ga vaše Bratstvo nastoji promicati s biskupima i Petrovom Stolicom, kao i između pojedinačnih zajednica, znak je vašeg istinskog katoličkog identiteta. Uistinu "zajedništvo donosi poslanje, a poslanje se vrši u zajedništvu"².

Kao cenakuli molitve, evanđeoskog svjedočenja i osjetljivosti na djelovanje Duha Svetoga, vaše zajednice imaju posebnu ulogu u obnovi Božjega naroda u svetosti, nasuprot sve većem pomanjkanju osjećaja Božje prisutnosti i vjerskom ravnodušju koje iz toga proizlazi. Vaši napori da drugima obznanite radost vaše vjere u Krista ne samo da će pridonijeti jačanju života lokalnih crkava kojima pripadate, već će također nadahnuti dublju i zreliju vjeru i među samim vašim članovima. Naročito vas potičem na radosnu vjernost moralnom nauku Crkve. Kao što sam napisao u enciklici *Veritatis Splendor*, "nova će evangelizacija pokazati svoju vjerodostojnost i osloboditi svoju misijsku snagu kada bude provođena ne samo putem dara naviještene riječi, već i putem onoga proživljene riječi"³. Jednako tako, naglasak što ga stavljate na središnje mjesto Pisama u kršćanskome životu može uvelike pomoći ekumensko razumijevanje i suradnju, budući da svi vjernici nastoje čuti riječ Duha što je on i dalje govori crkvama⁴.

Vaše svjedočanstvo može biti od naročite važnosti za mlade, u kojima ideal svetosti izaziva veliko ushićenje. Posebno vas potičem da, kao trajan plod ove "Godine obitelji", naviještate svetost braka i obitelji u skladu s Božjim planom, te da nastojite oko osiguravanja poštovanja prema Božjem daru života na svakoj razini društva. Kako se Crkva pripravlja proslaviti treće tisućljeće kršćanstva usmjeravanjem svih raspoloživih sredstava ka novom naviještanju Evanđelja, članovi su vaših zajednica pozvani još uvjerljivije svjedočiti evanđeoske istine kako ih naučava Crkva. Radi toga sam siguran kako ćete ostale vaše članove potaknuti na pažljivo čitanje i pomno proučavanje *Katekizma Katoličke Crkve*.

---

* Izvorna verzija u: "Insegnamenti di Giovanni Paolo II", 1994, XVII/2, 775-777

¹ *usp.* Efežanima 4,3

² *Christifideles Laici*, 32

³ *Veritatis Splendor*, 107

⁴ *usp.* Otkrivenje 2,29

Dragi prijatelji, upućujem vam molitvom popraćene dobre želje za vaš sastanak i uvjeren sam da će vaše odluke uspostaviti još bliskiju povezanost između pastira Crkve i zajednica karizmatskog saveza. Zazivajući na sve vas darove Duha Svetoga mudrosti i jakosti, srdačno vam podjeljujem svoj apostolski blagoslov kao zalag milosti i mira u Gospodinu našem.

Dokument 12

"Potpunije povezani sa životom pojedinačnih crkava"*

Poruka Pape Ivana Pavla II upućena sudionicima Sedmog međunarodnog sastanka Katoličkog bratstva zajednica i udruga karizmatskog saveza, Rim, 9. studenoga 1996.

Dragi prijatelji u Kristu,
u ljubavi Gospodnjoj pozdravljam sudionike sedmog Međunarodnog sastanka Katoličkog bratstva zajednica i udruga karizmatskog saveza. Zahvaljujem vam na dobrim željama i molitvama u trenutku kada slavim pedesetu obljetnicu svoga svećeničkog ređenja. Vidim to kao izraz zajedništva koje vas povezuje s Petrovim nasljednikom i svekolikom Crkvom; zajedništva što ga vi duboko osjećate, a koje je samo po sebi uzvišen dar Duha Svetoga nasljedovateljima Kristovim.

Vi predstavljate zajednice Karizmatskog pokreta iz čitavoga svijeta; u svojoj raznolikosti, one svjedoče o duhovnim darovima što ih Duh Sveti daje Crkvi čak i u naše vrijeme¹. Kako bismo mogli ne slaviti Boga za obilan plod što ga je Obnova u Duhu proteklih desetljeća donijela u životima pojedinaca i zajednica? Nebrojani su ljudi shvatili važnost Svetoga Pisma za kršćanski život; razvili su novi smisao vrijednosti molitve i duboku čežnju za svetošću; mnogi su se vratili sakramentima, dok je velik broj ljudi stekao dublje razumijevanje svoga krsnog poziva, te se posvetio poslanju Crkve s divljenja vrijednim predanjem. Zahvaljujući Bogu za sve to, ponavljam riječi što sam ih napisao u enciklici *Redemptoris Missio*: "Kako se približava treće tisućljeće Otkupljenja, Bog pripravlja veliko proljeće za kršćanstvo, te prve znakove već možemo vidjeti"².

Dana 27. studenoga 1995., Katoličko je bratstvo primilo konačno priznanje od Pontifikalnog vijeća za laike. Tim je službenim činom Crkva izrazila svoje odobravanje ciljeva i metoda Bratstva, te je u isto vrijeme htjela učvrstiti vaš crkveni identitet. Taj identitet od vas zahtijeva da budete sve potpunije povezani sa životom pojedinačnih crkava. Kada crkveni pokreti "ponizno nastoje postati dijelom života lokalnih crkava, te ih biskupi i svećenici rado primaju u biskupijske i župske strukture, oni predstavljaju istinski dar Božji kako za novu evangelizaciju, tako i za misionarsku djelatnost u pravom smislu te riječi"³. Kako bi pomoglo pastirima i Karizmatskom pokretu oko međusobne suradnje na izgradnji Kristove Crkve, Pontifikalno vijeće za laike pripravlja dokument koji će biti važna referenca za život i apostolat takvih zajednica, kao i za razlikovanje njihovih duhovnih darova. Molimo da taj dokument donese dobre rezultate što ih od njega očekujemo!

Vaš Sedmi međunarodni sastanak razmatra temu duhovne pripreve za 2000. godinu. "Jubilej je uvijek prigoda posebne milosti, 'dan blagoslovljen od Gospodina'... Jubilejska godina 2000. treba da bude velika molitva slavljenja i zahvaljivanja, osobito za dar Utjelovljenja Sina Božjega i za Otkupljenje što ga je on izvršio"⁴. Veliki Jubilej nije samo dar, već i zahtjevna zadaća. Poziva na neizmjerne napore

---

* Izvorna verzija u: "Insegnamenti di Giovanni Paolo II", 1996, XIX/2, 672-675

¹ usp. *Christifideles Laici*, 24

² *Redemptoris Missio*, 86

³ *Redemptoris Missio*, 72

⁴ *Tertio Millennio Adveniente*, 32

odgovaranja na goruće duhovne potrebe našega vremena. Budući da se cijela Crkva mora pripremiti za Veliki Jubilej "u Duhu Svetomu"⁵, predložio sam da 1998. godina bude na poseban način posvećena Duhu Svetom i njegovu posvećujućem prisustvu u zajednici Crkve⁶. Žarko se nadam da će se za vrijeme te godine svi pokreti oživljeni Duhom Svetim, nepresušnim izvorom svetosti i zajedništva, udružiti kako bi zajedno svjedočili združujuću snagu božanske milosti.

Jubilej godine 2000. jest prije svega ustrajan poziv svim kršćanima na ponovno stremljenje ka svetosti života. Istinska svetost nije bijeg od svijeta, već leži u naporu utjelovljenja Evanđelja u svakodnevnom životu, u obitelji, u školi i na poslu, kao i kroz društveni i politički angažman. Svetost je punina života što je Krist nudi: on je došao "da život ima/mo/, u izobilju da ga ima/mo/"⁷. To je naše čudesno zvanje! Na sličan način, približavanje trećeg tisućljeća donosi žurni izazov nove evangelizacije. Istina, nije lako propovijedati Evanđelje u svijetu koji tvrdi kako mu Bog nije potreban. Pa ipak nas vežu snažne riječi Svetoga Pavla: "jao meni ako evanđelja ne navješćujem."⁸ Danas to navješćivanje treba biti popraćeno predanošću ekumenizmu: "U ovim zadnjim godinama tisućljeća, Crkva treba da zaziva Duha Svetoga sa sve većom ustrajnošću, proseći od njega milost kršćanskog jedinstva"⁹. U toj perspektivi također želim potaknuti vaše zajednice na daljnje jačanje svoga eklezijalnog karaktera - na doktrinalnoj razini i u programima formacije - kao jedinog sigurnog temelja istinskog ekumenskog dijaloga i djelovanja.

Draga moja braćo i sestre: još vam jednom zahvaljujem za sve što činite u službi Crkve. Po zagovoru Marije, Zaručnice Duha Svetoga, povjeravam Kristu, Gospodaru povijesti, vaše duhovno putovanje prema Velikom Jubileju 2000. i dalje. Svakome pojedinome od vas, vašim obiteljima i svim zajednicama koje pripadaju katoličkom bratstvu, od srca podjeljujem svoj apostolski blagoslov.

---

⁵ *Dominum et Vivificantem*, 51

⁶ usp. *Tertio Millennio Adveniente*, 44-48

⁷ Ivan 10,10

⁸ 1 Korinćanima 9,16

⁹ *Tertio Millennio Adveniente*, 34

Dokument 13

"Dopustite neka vas Bog iznenadi"

Audijencija Pape Ivana Pavla II u koju je primio Nacionalni odbor službe talijanske "Obnove u Duhu", Rim, 4. travnja 1998.

Srdačno vas pozdravljam, voditelji "Obnove u Duhu" u Italiji, a preko vas i sve talijanske karizmatske zajednice, s ljubavlju misleći na one koji će sudjelovati u svečanom skupu na temu Duha Svetoga što ćete ga organizirati u Riminiju od 30. travnja do 3. svibnja.

Susrećemo se u godini koja je – unutar priprava za Veliki jubilej – posvećena Duhu Svetom, kao poziv kršćanima na ponovno otkrivanje prisustva i čudesnih djela Duha Svetoga u povijesti spasenja, u životu Crkve, u svijetu, te u životu svakog Isusovog učenika. Godina je to što ste je vi, članovi Obnove, pozvani živjeti s posebnim intenzitetom i pregnućem.

Katolička karizmatska obnova jedan je od brojnih plodova Drugog vatikanskog sabora, koji je, poput nove Pedesetnice, doveo do iznimnog procvata skupina i pokreta napose osjetljivih prema djelovanju Duha Svetoga u životu Crkve. Kako li samo ne bismo zahvaljivali za dragocjene duhovne darove što ih je Obnova donijela u životu Crkve, kao i u životima tolikih ljudi? Koliki li je samo broj vjernika laika – muškaraca, žena, mladih, odraslih i starijih – imao prigode u vlastitom životu iskusiti čudesnu snagu Duha Svetoga i njegove darove! Koliko je puno ljudi ponovno otkrilo vjeru, radost molitve, snagu i ljepotu Riječi Božje – pretvarajući sve to u velikodušno služenje poslanju Crkve! Koliko li je života stubokom promijenjeno! Radi svega toga, danas, zajedno s vama, želim zahvaliti Duhu Svetomu i slaviti ga.

Vi predstavljate crkveni pokret. Stoga svi oni kriteriji crkvenosti o kojima sam pisao u *Christifideles Laici*¹ moraju doći do izražaja u vašim životima, napose vjerno prijanjanje uz Učiteljstvo Crkve, sinovska poslušnost biskupima, te duh raspoloživosti za služenje u lokalnim crkvama i župama.

U tom sam smislu saznao kako je nedavno Trajno vijeće talijanske biskupske konferencije odobrilo Statut vašeg pokreta, želeći prikazati Obnovu kao "utješno iskustvo kršćanskog života, koje zaslužuje biti istaknuto zahvaljujući svojem žarkom poticanju brojnih crkvenih zajednica".

Ovo su vrlo snažne riječi, koje potvrđuju kako ste izabrali put zajedništva i bliske suradnje s biskupima. A, u današnjem svijetu, pomućenom iznimnim subjektivizmom i relativizmom, to je najbolje jamstvo da ćete ostati vjerni Istini.

Jedna od najhitnijih zadaća Crkve danas jest formacija vjernika laika. "Temeljni je cilj formacije vjernika laika što jasnije otkrivanje vlastitoga poziva i sve veća spremnost na življenje toga poziva, kako bi se ispunilo osobno poslanje"². Stoga to treba biti jedan od vaših prioriteta. U današnjem posvjetovnjačenom svijetu, koji nudi oblike života lišene svake duhovne vrijednosti, taj zadatak postaje sve hitnijim. Vjera umire ako je svedena na običaj, naviku i posve emocionalno iskustvo. Valja je njegovati i pomoći joj da raste, kako na osobnoj, tako i na zajedničkoj razini. Znam da "Obnova u Duhu" čini sve što je u njenoj moći kako bi odgovorila na tu potrebu, tražeći uvijek

¹ usp. n. 30

² *Christifideles Laici*, 58

nove oblike i načine koji bolje odgovaraju zahtjevima ljudi današnjice. Zahvaljujem vam na tome što činite i pozivam vas da ustrajete u svojim naporima.

Draga braćo i sestre, primite Duha Svetoga u svoja srca s poslušnošću s kojom je to učinila Djevica Marija. Uvijek dopustite neka vas Bog iznenadi, te izbjegavajte svaku samodopadnost radi njegovih darova. Neka vas Duh Sveti, Nutarnji Učitelj, osnaži u vjeri i čini sve sličnijima Kristu, kako biste, u ovome svijetu tako često prožetom tugom i nesigurnošću, imali hrabrosti surađivati s njime u novom, velikom izlivanju ljubavi i ufanja za cijelo čovječanstvo.

Nadam se da će vaš skup u Riminiju, u ovoj godini posvećenoj Duhu Svetomu, biti prekretnica na vašem putu prema Velikom jubileju 2000. godine. Neka se oganj Duha Svetoga zapali u srcima svih koji će u njemu sudjelovati!

Zaključit ću riječima Sv. Pavla: "I molim za ovo: da ljubav vaša sve više i više raste u spoznanju i potpunu pronicanju te možete prosuditi što je najbolje da budete čisti i bespriječni za Dan Kristov, puni ploda pravednosti po Isusu Kristu – na slavu i hvalu Božju."³

Sve vas očekujem na Trgu Svetog Petra 30. svibnja kada ću imati susret s crkvenim pokretima i zajednicama. Siguran sam kako nećete propustiti tako važan skup!

Čitavoj talijanskoj "Obnovi u Duhu" s ljubavlju upućujem svoj očinski blagoslov.

---

³ Filipljanima 1,9-11

Dokument 14

"Prekretnica na putu vaše duhovne priprave za Veliki jubilej"

Govor Pape Ivana Pavla II upućen sudionicima Osmog sastanka Katoličkog bratstva zajednica i udruga karizmatiskog saveza, Rim, 1. lipnja 1998.

Dragi prijatelji,

"Milost Gospodina Isusa Krista, ljubav Boga i zajedništvo Duha Svetoga sa svima vama!"¹

Pozdravljam sudionike Osmog međunarodnog sastanka Katoličkog bratstva zajednica i udruga karizmatiskog saveza, koji se ovih dana održava u Rimu. Početak vašega sastanka podudara se s vrlo značajnim trenutkom za čitavu Crkvu, ali na poseban način za Karizmatisku obnovu: blagdanom Duhova, u ovoj godini koja je, u sklopu priprava za Veliki jubilej 2000. godine, posvećena Duhu Svetom – godini u koju ste vi na poseban način uključeni. U *Tertio Millennio Adveniente* napisao sam: "Primarni zadaci priprave za jubilej uključuju obnovljenu svijest o prisutnosti i djelovanju Duha Svetoga koji je u Crkvi djelatatan kako u sakramentima – napose Potvrdi – tako i u raznim karizmama, ulogama i službama što ih nadahnjuje na dobrobit Crkve"². Vaša vas karizma svakako vodi ka usmjeravanju svoga života prema posebnoj "prisutnosti" s Duhom Svetim. A, pregled tridesetgodišnje povijesti Katoličke karizmatске obnove pokazuje kako ste mnogima pomogli ponovno otkriti prisustvo i snagu Duha Svetoga u njihovom vlastitom životu, kao i u životu Crkve i onome svijeta. To je ponovno otkrivanje u mnogima od njih dovelo do vjere u Krista ispunjene radošću i entuzijazmom, velikom ljubavlju prema Crkvi i velikodušnim predanjem njenom poslanju. U ovoj vam se posebnoj godini stoga pridružujem u molitvi hvale i zahvaljivanja za te dragocjene darove za koje je Bog htio da sazriju u vašim zajednicama, a, preko njih, i u čitavoj Crkvi.

Na neki je način vaš skup dijelom velikog okupljanja crkvenih pokreta i novih zajednica koje se odigralo na Trgu Svetog Petra 30. svibnja, uoči blagdana Duhova. Veoma sam priželjkivao to okupljanje i radovao mu se – bilo je to okupljanje "zajedničkog svjedočanstva". Danas moram reći kako sam bio duboko ganut duhom sabranosti i molitve, okruženjem radosti i slavljenja u Gospodinu, koji su obilježili taj događaj kao istinski dar Duha Svetoga u godini posvećenoj njemu. Bio je to snažan trenutak crkvenog zajedništva i očitovanja jedinstva brojnih različitih karizmi koje odlikuju crkvene pokrete i nove zajednice. Svjestan sam kako su sudjelovali i brojni predstavnici zajednica Obnove iz čitavoga svijeta, te sam vam na tome zahvalan. Od samog početka moje službe nasljednika Petrova, smatrao sam pokrete velikim duhovnim bogatstvom Crkve i čovječanstva, darom Duha Svetoga našem vremenu, znakom ufanja za sve ljude. S Trga Svetoga Petra 30. je svibnja odaslana važna poruka, snažna riječ što ju je Duh Sveti htio progovoriti ne samo pokretima, već i čitavoj Crkvi. Pokreti su htjeli posvjedočiti svoje zajedništvo s Crkvom i svoju posvemašnju predanost njenom poslanju, pod vodstvom njenih pastira. Htjeli su ponovno potvrditi svoju želju da svoje darove stave u službu svekolike Crkve, lokalnih crkava i župskih zajednica. Siguran sam kako će taj nezaboravni događaj biti izvorom bogatog nadahnuća za vaš sastanak.

¹ 2 Korinćanima 13,13

² *Tertio Millennio Adveniente*, 45

Unutar Karizmatske obnove, Katoličko bratstvo ima posebno poslanje, priznato od Svete Stolice. Jedan od ciljeva navedenih u vašem statutu jest čuvanje katoličkog identiteta karizmatskih zajednica i njihovo poticanje na trajno održavanje bliske povezanosti s biskupima i Papom. Pomoći ljudima razviti snažan osjećaj pripadnosti Crkvi od posebne je važnosti u vremenu poput našeg, koje obiluje pomutnjom i relativizmom.

Vi pripadate crkvenom pokretu. Pridjev "crkveni" pritom ovdje ne označava puki ukras. On podrazumijeva jasan zadatak kršćanske formacije, te uključuje duboko prožimanje vjere i života. Živa vjera koja odlikuje vaše zajednice predstavlja veliko obogaćenje, ali nije dovoljna. Mora je pratiti kršćanska formacija koja je solidna, sustavna i vjerna Učiteljstvu Crkve: formacija utemeljena na životu molitve, slušanja Riječi Božje, te dostojnog primanja sakramenata, napose Euharistije i pomirenja. Da bismo postigli zrelost u vjeri, moramo rasti u spoznanju njenih istina. Ako se to ne dogodi, javlja se pogibelj površnosti, iznimnog subjektivizma i zablude. Novi bi Katekizam Katoličke Crkve svakom kršćaninu – a time i svakoj zajednici Obnove – trebao postati trajnom referencom. Također vam se uvijek iznova preispitivati u svjetlu "kriterija crkvenosti" što sam ih iznio u apostolskoj poslanici *Christifideles Laici*.³ Jedna od vaših odlika kao crkvenoga pokreta treba biti *sentire cum Ecclesia*, odnosno, živjeti u sinovskoj poslušnosti Učiteljstvu Crkve, njenim pastirima i Petrovu nasljedniku, te s njima izgrađivati zajedništvo čitavog tijela.

Krilatica Osmog međunarodnog sastanka Katoličkog bratstva osvrće se na Kristove riječi: "Oganj dođoh baciti na zemlju pa što hoću ako je već planuo!"⁴ U okružju Velikog jubileja Isusa Krista Spasitelja svijeta, ove riječi odzvanjaju puninom svoje snage. Sin Božji koji je postao čovjekom donio nam je oganj ljubavi i istinu koja spašava. S približavanjem novog tisućljeća, Crkva čuje poziv, hitan poticaj Učiteljev, na još veću predanost poslanju: "A čim plod dopusti, brže se on laća srpa jer eto žetve."⁵ To ćete sigurno razmatrati tijekom vašega sastanka. Dopustite, stoga, neka vas vodi Duh Sveti, koji je uvijek prvotni djelatnik evangelizacije i poslanja.

Vaše ću napore pratiti svojom molitvom, te se iskreno nadam da će ovaj sastanak, koji se odigrava u okolnostima tako bremenitima značenjem, donijeti obilne duhovne plodove za čitavu Katoličku karizmatsku obnovu. Neka on bude prekretnica na putu vaše duhovne pripreve za Veliki jubilej 2000. godine. Svima vama, vašim zajednicama i vašim dragima, srdačno podjeljujem svoj apostolski blagoslov.

---

³ *Christifideles Laici*, 30

⁴ Luka 12,49

⁵ Marko 4,29

Dokument 15

"Hajde danas na posao u vinograd!"

Audijencija Pape Ivana Pavla II u koju je primio sudionike Devete konferencije voditelja Karizmatске obnove, Fiuggi, 30. listopada 1998.

Draga braćo i sestre, pozdravljajući Međunarodnu konferenciju voditelja Katoličke karizmatске obnove, "zahvaljujem Bogu mojemu po Isusu Kristu za sve vas: što se vaša vjera navješćuje po svem svijetu"¹. Katolička karizmatска obnova pomogla je brojnim kršćanima ponovno otkriti prisustvo i snagu Duha Svetoga u njihovim životima, u životu Crkve i svijeta. To je otkriće u njima probudilo vjeru u Krista ispunjenu radošću, velikom ljubavlju prema Crkvi, te velikodušnim predanjem njenom evangelizacijskom poslanju. U ovoj godini Duha Svetoga, pridružujem vam se u slavljenju Boga za dragocjene darove koji su njegovom voljom dozrijeli u vašim zajednicama, te, po njima, u pojedinačnim crkvama.

Jedan od vaših primarnih zadataka kao voditelja Katoličke karizmatске obnove jest čuvati katolički identitet karizmatских zajednica rasutih diljem svijeta, uvijek ih potičući na bliske i hijerarhiji podložne veze s biskupima i Papom. Članovi ste crkvenog pokreta, a riječ "crkven" podrazumijeva jasnu zadaću kršćanske formacije, koja uključuje duboko prožimanje vjere i života. Živa vjera koja odlikuje vaše zajednice mora biti popraćena kršćanskom formacijom koja je sveobuhvatna i vjerna nauku Crkve. Iz čvrstih će temelja proizaći duhovnost duboko ukorijenjena u izvore kršćanskog života, kadra odgovoriti na ključna pitanja što ih postavlja kultura današnjice. U svojoj nedavnoj enciklici *Fides et Ratio* upozorio sam na *fideizam* koji ne priznaje važnost uloge uma ne samo za razumijevanje vjere, već čak i za sam čin vjere.

Tema vaše konferencije, "Neka vatra opet siđe!", doziva u pamćenje Kristove riječi: "Oganj dođoh baciti na zemlju pa što hoću ako je već planuo!"². Dok pogled upiremo prema Velikom jubileju, ove riječi odzvanjaju svom svojom snagom. Riječ Božja koja je tijelom postala donijela nam je vatru ljubavi i istinu koja spašava. Na pragu trećeg tisućljeća kršćanske ere, kako li je samo velik evanđeoski izazov: "hajde danas na posao u vinograd!"

Vašu ću konferenciju pratiti svojim molitvama, s pouzdanjem da će donijeti bogate duhovne plodove za Katoličku karizmatску obnovu diljem svijeta. Neka Marija, Zaručnica Duha Svetoga i Majka Kristova, bdije nad svime što činite u ime njezina Sina. Svima vama, vašim zajednicama i vašim dragima, rado podjeljujem svoj apostolski blagoslov.

---

¹ Rimljanima 1,8

² Luka 12,49

/Slike/

1

Pavao VI s nekima od voditelja Karizmatske obnove na konferenciji održanoj u Grotaferrati 10. listopada 1973. (slijeva nadesno: mons. Albert de Monleon, Brian Smith, mons. Talavera, Kevin Ranaghan, biskup McKinney, nadbiskup Hayes, Ralph Martin, Steve Clark).

2

Misa što ju je u bazilici Svetoga Petra predslavio kard. Leon Joseph Suenens 19. svibnja 1975., prije susreta s Papom Pavlom VI, prigodom Treće međunarodne konferencije voditelja Obnove održane u Rimu.

3

Papa Ivan Pavao II tijekom privatne audijencije u koju je 1979. primio neke od članova ICO-a (Međunarodnog ureda za vezu, izvorno ime ICCRO-ICCRS-a): prisutni su Kevin Ranaghan, o. Tom Forrest, o. Diego Jaramillo i Ralph Martin.

4

Skupna fotografija vijeća ICO-a snimljena 1979. na privatnoj audijenciji kod Pape Ivana Pavla II. Slijeva nadesno: Andy Ngcobo, Brian Smith, Veronica O'Brien, Ralph Martin, o. Diego Jaramillo, Kevin Ranaghan, kard. L. J. Suenens, o. Fio Mascarenhas, Papa, Tom Flynn, biskup Alfonso Uribe, Herve Marie Catta, o. Tom Forrest i Vic Gutierrez.

5

Papa Ivan Pavao II u obraćanju talijanskim voditeljima Karizmatske obnove u Auli Nervi (danas Aula Pavla VI), 23. studenog 1980.

6

Papa Ivan Pavao II sa (slijeva nadesno): Gabrieleom de Andreisom, o. Robertom Faricy-jem iz talijanske Obnove, te Carlosom Calventeom i o. Tomom Forrestom, članovima Vijeća i Ureda ICO-a, istom prigodom kao i na prethodnoj slici.

7

Papa Ivan Pavao II s Ralptom Martinom, prigodom Četvrte međunarodne konferencije voditelja Obnove održane u Rimu u svibnju 1981.

8

Papa Ivan Pavao II s kardinalom L. J. Suenensom, prigodom Četvrte međunarodne konferencije voditelja Obnove (1981.). U pozadini vidimo Josea Prado Floresa ispružene ruke u želji da dotakne Papu.

9

Papa Ivan Pavao II u opuštenom razgovoru s članovima vijeća ICCRO-a na privatnoj audijenciji održanoj 20. studenoga 1982. (slijeva nadesno: o. Tom Forrest, Kevin Ranaghan, Ralph Martin, Osmanoi Pereira Di Oliveira, o. Diego Jaramillo, Andy Ngcobo i o. Fio Mascarenhas).

10

Papa Ivan Pavao II slavi Svetu Misu za vrijeme ICCRO-ovih svjetskih duhovnih vježbi za svećenike u Vatikanu (listopad 1984.).

11

Papa Ivan Pavao II s Josephom Chee-om, članom Vijeća ICCRO-a, prigodom Pete međunarodne konferencije voditelja Obnove održane u Rimu u svibnju 1984.

12

Papa Ivan Pavao II s Claudeom Lopezom (tadašnjim ravnateljem ICCRO-a), u pratnji supruge Miralde, prigodom Šeste međunarodne konferencije voditelja Obnove održane u Rimu u svibnju 1987.

13

Papa Ivan Pavao II s Dougom Cherry-jem i Brianom Smithom, članovima Vijeća ICCRO-a, istom prigodom kao i na prethodnoj fotografiji.

14

Biskup Paul J. Cordes, s kardinalom Eduardom Pironiom, čita Dekret odobrenja, od strane Svete Stolice, Međunarodne službe Katoličke karizmatske obnove (ICCRS), 14. rujna 1993. Članovi Vijeća ICCRS-a prisutni na sastanku (slijeva nadesno): o. Emiliano Tardif, Joseph Chee, Pius Okongo sa suprugom, Theresa Anwar sa suprugom, te Charles Whitehead. Iza kard. Pironia stoji djelatnica Pontifikalnog vijeća za laike.

15

Nakon duhovnih vježbi održanih 1993. u Asizu, Papa Ivan Pavao II susreo se s izaslanicima u Castelgandolfu (Rim). Charlesa Whiteheada i njegovu suprugu vidimo u prvom redu.

16

Castelgandolfo (Rim), rujan 1993.: Papa Ivan Pavao II s Kevinom i Dorothy Ranaghan. S Kevinove lijeve strane je s. Nancy Kellar.

17

Castelgandolfo (Rim), rujan 1993.: Papa Ivan Pavao II između Francesce Greco (bivše djelatnice ICCRS-a) i o. Kena Metza (bivšeg ravnatelja ICCRS-a).

18

Trg Svetog Petra, Duhovi 1998.: Charles Whitehead ljubi Papi ruku na kraju sastanka održanog između Ivana Pavla II, te crkvenih pokreta i novih zajednica.

19

Papa Ivan Pavao II pozdravlja sudionike Međunarodne konferencije voditelja Obnove održane u Fiuggi-ju (Rim) u listopadu 1998.

DRUGI DIO

Dokument 16

"Trud koji se cijeni"

Pismo Pape Pavla VI upućeno kardinalu Leonu Josephu Suenensu, 27. svibnja 1978.

Ovo pismo prikazuje prihvaćanje Karizmatske obnove od strane Crkve, te nadasve sposobnost razlučivanja kardinala Suenensa. Upravo je on bdio nad prvim koracima ovog pokreta "kako bi osigurao njegovo puno uključenje u život Crkve".

Uvaženom bratu Leonu Josephu Suenensu, nadbiskupu Malines-Bruxellesa:
s velikom sam pozornošću pročitao pismo što ste mi ga uputili 15. travnja u svezi s pokretom karizmatske obnove. Nisam Vam mogao priopćiti onako brzo kako mi je to bila želja svoje zadovoljstvo pozornošću kojom ste bdjeli nad ovim pokretom kako biste osigurali njegovo puno uključenje u život Katoličke Crkve. Radost mi je priopćiti Vam danas koliko cijenim taj Vaš trud. Molim Gospodina neka Vas ispuni svojom milošću u toj službi što je vršite za Crkvu, te Vam od srca ponovno s ljubavlju šaljem svoj apostolski blagoslov.

Dokument 17

"Da bi evanđeosko svjedočanstvo bilo savršeno"

Telegram kardinala Jeana Villota, državnog tajnika, upućeno sudionicima Treće međunarodne konferencije voditelja Karizmatске obnove, Dublin, 18. lipnja 1978.

Stotinu sedamdeset i pet voditelja iz šezdeset zemalja okupilo se u Dublinu u Irskoj na Trećoj međunarodnoj konferenciji. Papa Pavao VI sudionicima je po kardinalu Jeanu Villotu, tadašnjem državnom tajniku, uputio telegram.

Sveti Otac upućuje pozdrav radosti i mira sudionicima međunarodne konferencije karizmatске obnove Katoličke Crkve. Zahvaljuje Bogu na božanskim darovima koji su djelatni u životima brojnih sinova i kćeri Katoličke Crkve.

Sveti Otac moli da veliki darovi Duha Svetoga sudionike podrže u istinski sakramentalnom životu, vodeći ih ka osjetnome rastu u skladu s neizmjernim potrebama čitavog Tijela Kristova, te potvrđujući ih u savršenoj suradnji s hijerarhijom, kao i eklezijalnom jedinstvu sa cijelom Crkvom.

Moli također i da, po izlivanju Duha Svetoga, evanđeosko svjedočanstvo svih sudionika bude savršeno, do te mjere da će učinkovito, kršćanskom vjerodostojnošću svoga svakodnevlja, svjedočiti da Isus Krist jest Gospodin.

U tom duhu Sveti Otac sa zadovoljstvom šalje svoj apostolski blagoslov.

Dokument 18

"To je revolucija u živom izražavanju vjere"

Privatna audijencija Pape Ivana Pavla II u koju je primio članove Vijeća ICCRO-a, Rim, 11. prosinca 1979.

Dana 11. prosinca 1979., Međunarodno se vijeće, zajedno s kard. L. J. Suenensom, susrelo s Papom Ivanom Pavlom II. Papi je tada prikazan četrdeset minutni video zapis o Karizmatskoj obnovi, pripravljen posebno za tu prigodu. Kasnije je, osvrćući se na glazbu, pokrete i nagovore prikazane na filmu, Papa rekao sljedeće:

Hvala vam! Bilo je to izražavanje vjere. Zaista, to pjevanje, riječi i pokreti ... to je – kako se izraziti? Mogu reći da je to revolucija u živom izražavanju (vjere). Mogli bismo reći da je vjera stvar uma, a ponekad i srca, ali je ta izražajna dimenzija bila odsutna. Ta je dimenzija vjere bila umanjena, zatumljena, rijetko prisutna. Sada možemo reći da je taj pokret prisutan svugdje, i u mojoj domovini također. No, tamo je drukčije. U Poljskoj to nije tako izražajno kao na filmu, ali je svejedno riječ o istoj stvari – nalik je to na različita izdanja iste knjige.

Nakon ovih su riječi uslijedili pozdravi, podaci o obnovi, te neformalni razgovor o različitim vidovima obnove. Potom je Papa iznio sljedeće komentare:

Ovo je moj prvi susret s vama, Katolicima karizmaticima. (...) Dopustite mi prije svega da vam iznesem svoj vlastiti karizmatički život.

Oduvijek pripadam toj obnovi u Duhu Svetom. Moje je osobno iskustvo vrlo zanimljivo. Dok sam išao u školu, u dobi od 12-13 godina, ponekad bih imao poteškoća s učenjem, posebno matematike. Tata mi je darovao knjigu o molitvi. Otvorio je jednu stranicu i rekao mi: "Ovdje ti je molitva Duhu Svetom. Nju trebaš moliti svaki dan svoga života." Ostao sam poslušan toj naredbi što mi ju je otac dao prije skoro 50 godina, što držim da nije malo vremena. Bila je to moja prva duhovna inicijacija, tako da razumijem sve različite karizme. Sve su one dijelom Božjega blaga.

Uvjeren sam kako je ovaj pokret znak njegovog djelovanja. Svijet je uvelike potreban toga djelovanja Duha Svetoga, kao i brojnih instrumenata toga djelovanja. Situacija u svijetu je opasna, vrlo opasna. Materijalizam je protivan istinskoj dimenziji ljudske snage, dok postoje različite vrste materijalizma. Materijalizam je nijekanje duhovnog, i radi toga nam je potrebno djelovanje Duha Svetoga. Sada taj pokret, to djelovanje vidim posvuda. I u svojoj sam domovini doživio posebno prisustvo Duha Svetoga. Po tome djelovanju, Duh Sveti ulazi u ljudski duh, te od toga trenutka počinjemo živjeti iznova, pronalazimo vlastitu istinsku bit, svoj identitet, svoju cjelovitu ljudskost. Stoga sam uvjeren kako je ovaj pokret vrlo važna sastavnica sveukupne obnove Crkve, ove njene duhovne obnove.

Na kraju audijencije, neko je vrijeme bilo posvećeno molitvi, koja je završila zajedničkim pjevanjem hvalospjeva Veliča. Potom je Papa udijelio svoj blagoslov i toplo zagrlio svakog od prisutnih, uputivši svakome i nekoliko riječi. "Nadam se da ćete mi opet doći", rekao je odlazeći iz prostorije. Njegove su zadnje riječi bile upućene na talijanskom: "Lodato sia Gesu Cristo!" Hvaljen budi Isus Krist!

Dokument 19

"Uistinu, Duh je taj koji djeluje u svim ovim očitovanjima"

Audijencija Pape Ivana Pavla II u koju je primio biskupe južne Francuske, Rim, 16. prosinca 1982.

Za vrijeme audijencije u kojoj je ugostio biskupe južne Francuske u njihovom "ad limina" posjetu Nasljedniku Petrovu, Papa Ivan Pavao II progovorio je o duhovnoj obnovi, smjerajući na ono što je rekao voditeljima Obnove za vrijeme njihove Četvrte međunarodne konferencije održane 1981.

(...) smjeram na intenzivno duhovno traganje što ga možemo zamijetiti u mnogih vjernika. Mislim konkretno na duhovnu obnovu, ali i na brojne molitvene skupine, različite zajednice, radionice i susrete posvećene molitvi; brojne duhovne vježbe koje se odvijaju u samostanima i drugim mjestima duhovne okrepe, novim hodočasničkim mjestima. Mislim također i na ponovno otkrivanje molitve. Ako sve to valja čuvati i paziti, riječ je prije svega o milosti koja dolazi u pravom trenutku za posvećenje Crkve.

To nas ne treba iznenaditi: "Duh prebiva u Crkvi i u srcima vjernih kao u hramu... On čini da Crkva raste, neprekidno je obnavlja"¹. Duh nastavlja djelovati u Crkvi preko tih duhovnih strujanja, na kojima smo zahvalni. U tim strujanjima postaje bjelodano kako je radost molitve ponovno rođena: molitve kako osobne, tako i zajedničke; molitve hvale i zagovorničke molitve, one koja vodi ka kontemplaciji i koja je izvorom evangelizacije. Uistinu, Duh je taj koji djeluje u svim tim očitovanjima, pod uvjetom da su izgrađena na riječi Božjoj, hranjena sakramentima, te ukorijenjena u Crkvi.

Štoviše, nitko si ne može prisvojiti isključivo pravo na duhovno naslijeđe koje pripada čitavoj Crkvi. Ako djelovanje Duha Svetoga postaje očiglednim u načinu na koji se pojavljuju te skupine, pa i zajednice vjernika, njemu dugujemo također i velikodušnost s kojom se sve veći broj kršćana, iz ljubavi prema Gospodinu, te u duhu vjere i molitve, predaje radu za Crkvu u različitim službama u liturgiji, katehezi, u kršćanskim pokretima i dobrotvornom radu u župi i biskupiji, kao i u čak još sveobuhvatnijim područjima. "Važno je biti svjestan vaše komplementarnosti i uspostaviti sveze ... ne samo međusobnog poštovanja i dijaloga, već i sklada, te stvarne suradnje", kao što sam rekao laicima u Parizu².

Postojanje duhovne obnove postavlja zahtjev prije svega na zajednice vjernika, jer potreba postoji, kao i radi kakvoće povratka kršćana na scenu. Zauzvrat, Crkva – koje su oni dijelom – postavlja zahtjeve na one koji zauzetije promiču tu obnovu. Ne bi bilo ispravno da se strujanja, čija nas živost iznenađuje, pomiješaju s vodom koja dotiče iz drugih izvora. Na primjer, stanovito nepovjerenje prema nauku povlači rizik ostavljanja prevelikog prostora osjećajima. Kada bi se to dogodilo, došlo bi do miješanja emocija i duhovnog iskustva, što bi pak predstavljalo predrasudu. Isto tako, želja za trenutnom djelotvornošću, kao i ona za stanovitim vrstama čudesa ili izvanrednih događaja, može dovesti do zaborava sporog i tihog sazrijevanja riječi

¹ *Lumen Gentium*, 4

² 31. svibnja 1980., 2. odjeljak

Božje u srcu vjernika. Ako se ponekad dogodi da Duh Sveti iznenada uđe u život nekog čovjeka, što dovodi do obraćenja, ne valja pritom zanemariti bilo blisku ili pak udaljenu pripravu kojom se Duh Sveti obično služi, te koja zahtijeva suradnju. Vjera se oslanja na vrijeme*. Riječju, sve te stvari ovise o razlikovanju duhova. Valja zapamtiti zlatno pravilo što ga je oblikovao apostol Sveti Pavao: "A svakomu se daje očitovanje Duha na korist."³

Stoga, sada je na vama prije svega razmotriti kako se najbolje može protumačiti značenje što ga valja pripisati duhovnoj obnovi, te kako joj osigurati - kao što sam sam rekao: "model rasta i razvoja posvema otvorenog svim bogatstvima ljubavi Božje u njegovoj Crkvi"⁴. Sa svoje strane, vi koji ste odgovorni za jedinstvo, svaki na svome mjestu trebate obaviti posao razlučivanja. Na svećenicima je prije svega zajamčiti crkveni karakter svake skupine vjernika. Neka polažu veliku pozornost na taj vid svoje odgovornosti. Neka rado prihvaćaju sakramentalnu službu u skupinama, zajednicama i skupovima koji od njih to zatraže, i neka to čine u dogovoru s vama... Vaša je uloga poticati obnovu. Redovnici i redovnice koji se pridruže duhovnoj obnovi ne smiju slabiti veze sa svojom redovničkom karizmom, ili postati opušteni u poslušnosti što je duguju svojim redovničkim poglavarima. Mi se, pak, moramo pobrinuti da se riječima pripíše značenje što ga one imaju u jeziku Crkve. Rječnik vjerskog života ne odgovara uvijek onome novih oblika okupljanja koji još uvijek traže svoj kanonski identitet. Ustvrdivši ovo, radujmo se što možemo kazati kako molitva ponovno zauzima svoje središnje mjesto u Crkvi. Bez utjecanja Duhu Svetomu, koji je istinska duša Crkve, - kako bi ova Crkva mogla pokazati svoj dinamizam i apostolsku mudrost? To niti na koji način ne umanjuje teološku zadaću o kojoj sam govorio. To dvoje ide zajedno... A po Mariji, Majci Crkve, Duh Sveti vodi kršćane ka ponovnom pronalaženju radosti i dinamike milosti njihova novog krštenja. (...)

---

* Uvriježeni izraz koji znači da strpljenje i vrijeme naposljetku otkrivaju istinsku narav nekog iskustva

³ 1 Korinćanima 12,7

⁴ 7. svibnja 1981., 3. odjeljak

Dokument 20

"Radost je danas biti ovdje s vama "

Govor Pape Ivana Pavla II upućen sudionicima Karizmatičke konferencije mladih, Rim, 17. listopada 1985.

Godinu 1995. Ujedinjeni su narodi proglasili Međunarodnom godinom mladih. Tom je prigodom Papa Ivan Pavao II izrazio želju da biskupije i pokreti djelatno proslave "dar mladeži" Crkvi i svijetu današnjice.

Stoga je ICCRO odlučio, u ime svjetske Katoličke karizmatičke obnove, organizirati skup mladih voditelja Obnove u Rimu. Održan je od 15.-19. listopada.

Gotovo četiri stotine sudionika iz sedamdeset i jedne zemlje, uz zastupljenost svih kontinenata, podijelilo je svoje iskustvo kršćanske vjere.

Raznoliki jezici, kulture i društveno podrijetlo pružili su ogroman prostor ujedinjavajućem djelovanju Duha Svetoga, te zajedništvu umova i srdaca koje je iz njega proizašlo (kasnije izraženom u pismu što su ga napisali mladeži svijeta), a koje je svoj vrhunac doseglo u Euharistiji što ju je s njima i posebno za njih proslavio Papa Ivan Pavao II. Papin uvodni pozdrav na Misi slavljenju u "Sali Clementini" glasio je ovako:

Draga braćo i sestre, prigodom Međunarodne konferencije mladih održane u Domus Pacisu u Rimu, što ju je organizirao Međunarodni ured Katoličke karizmatičke obnove, izrazili ste želju moliti s Papom. Radost mi je pozdraviti vas jutros dok mi se pridružujete u ovom slavljenju Euharistije. U ovoj Međunarodnoj godini mladih posebno mi je drago što mogu izraziti dobrodošlicu vama, mladim voditeljima Obnove u Crkvi.

Dobro vam je poznato kako mladi zauzimaju posebno mjesto u mom srcu. Stoga mi je velika želja ponuditi ohrabrenje i potporu voditeljima mladeži poput vas. Budite sigurni da često molim za vas i radost mi je danas biti ovdje s vama.

Liturgija je žarište svih djelatnosti Crkve. Sjedinjeni s Kristom i međusobno, stavljamo se pred našeg Oca Nebeskog i pjevamo mu pjesmu hvale i slave.

Također mu i donosimo svoje želje i potrebe. Na ovoj Misi, u kojoj častimo Sv. Ignacija Antiohijskog, molimo za sve mlade diljem svijeta, a napose one u Crkvi. Molimo Boga, našeg Oca, neka ih privuče sve bliže k sebi i k srcu svoga jedinoga Sina, Gospodina našega Isusa Krista.

Da bismo se pripravili na slavljenje tih svetih otajstava, otvorimo svoje umove i srca Bogu i spomenimo se svojih grijeha...

Papino uvodno obraćanje mladima stvorilo je okruženje za hvaljenje i slavljenje Gospodina našega Isusa Krista. Mladi su to izrazili svojim srcima, rukama, tijelima i ustima. Vrhunac ovog posebnog vremena hvale dogodio se odmah poslije Pričesti. Bio je to poseban i dug trenutak izlivanja Duha Svetoga. Stotine ljudi slavilo je Gospodina neprekidnim pjevanjem u jezicima i otvorenom hvalom. Na kraju Mise, prisutni su bili ispunjeni Duhom Svetim i gorjeli žarom za Gospodina. Njihova su srca bila preplavljena zahvaljivanjem Bogu. Svoju su zahvalnost Papi izrazili toplim pljeskom kojim su ga ispratili iz "Sale Clementine".

Dokument 21

"Milost usmjerena ka posvećenju Crkve"

Audijencija Pape Ivana Pavla II u koju je primio biskupe sjeverne Francuske, Rim, 22. siječnja 1987.

Kao što je to učinio i u slučaju biskupa južne Francuske pet godina ranije, Papa Ivan Pavao II je, primivši skupinu francuskih biskupa Sjeverne apostolske regije, progovorio o Karizmatskoj obnovi.

(...) No, danas postoji još jedna pozitivna prilika: ona *molitvenih skupina* koje su se u Katoličkoj Crkvi, kao i u drugim crkvenim zajednicama, umnožile posve spontano i neočekivano. Molitva može poprimiti klasične oblike, kao što može tražiti oslonac i intenzivnijih očitovanja. Više je župnika oprezno pozdravilo ovaj pokret. Činjenica jest kako *uvijek valja paziti* je li u pozadini ovakve vrste molitve vjerodostojan nauk, te poštuje li se crkveni karakter poslužitelja sakramenata, kao i da zadaće vršenja milosrđa i pravde nisu izostavljene. Nadalje, dinamizam i velikodušnost ovih skupina ne smije priječiti ostale inicijative u animaciji župskih zajednica. No, uz sve potrebno razlikovanje, možemo govoriti o *milosti* koja je stigla upravo kako bi posvetila Crkvu i u njoj obnovila ljubav prema molitvi, preko ponovnog otkrivanja – zahvaljujući Duhu Svetom – osjećaja darovanosti, radosnog slavljenja, pouzdanja u zagovor; a to postaje novim izvorom evangelizacije¹. (...)

---

¹ usp. razgovor s biskupima južne Francuske, 16. prosinca 1982.

Dokument 22

"Zahvalnost Bogu na brojnim primljenim milostima"

Pismo kardinala Angela Sodana, državnog tajnika, upućeno nadbiskupu Jamesu F. Staffordu, predsjedniku Pontifikalnog vijeća za laike vezano uz ICCRS-ove duhovne vježbe pod nazivom "Isus u Jeruzalemu", 29. kolovoza 1997.

Preuzvišeni,

Sveti je Otac s radošću primio vijest da je od 24.-29. rujna 1997. Međunarodna služba Katoličke karizmatičke obnove organizirala duhovne vježbe koje će se održati u Svetoj zemlji, na temu "Isus Krist, jedini Spasitelj svijeta, jučer danas i uvijek"¹. On vas moli da sudionicima obnove prenesete njegove srdačne pozdrave tom prigodom kojom se obilježava trideseta obljetnica Katoličke karizmatičke obnove, kao i njegovo osobno molitveno sudioništvo u jedinstvu duha i srca.

U ovoj godini neposredne pripreve za Veliki jubilej godine 2000., Sveti je Otac pozvao Crkvu na razmatranje teme koja je odabrana za duhovne vježbe: *Isus Krist Spasitelj*. Sveti Pavao piše: "Krštenjem smo dakle zajedno s njime ukopani u smrt da kao što Krist slavom Očevom bi uskrišen od mrtvih, i mi tako hodimo u novosti života"².

Hodočasničke duhovne vježbe na mjestima koja su tako blisko povezana s otajstvima Utjelovljenja i Otkupljenja pružaju jedinstvenu priliku ulaženja dublje u život, smrt i uskrsnuće Vječne Riječi tijelom postale po sili Duha Svetoga. Duh Sveti prisutan je u svim Kristovim djelima, otkrivajući neizmjernu sponu ljubavi što ujedinjuje Osobe Presvetoga Trojstva. Budeći tu istu ljubav u srcima svih onih koji su otkupljeni Kristovom žrtvom, Duh Sveti donosi oprostjenje i ozdravljenje, snagu i utjehu, radost i mir.

Sveti se Otac pridružuje članovima Katoličke karizmatičke obnove u dubokoj zahvalnosti Bogu na brojnim milostima primljenim kroz čitavih proteklih trideset godina postojanja ovoga pokreta, koji je mnogima omogućio hoditi "u novosti života", u Duhu. Njegova je žarka molitva da bi duhovne vježbe svima okupljenima podarile još veću snagu "navješćivati riječ Božju smjelo"³, velikodušno je dijeleći sa svojom braćom i sestrama u Kristu, kao i sa svakim "koji od njih zatraži obrazloženje nade koja je u njima"⁴.

Preporučujući sudionike duhovne obnove zagovoru Djevice iz Cenakula, Sveti im Otac rado podjeljuje svoj apostolski blagoslov kao zalag milosti i mira u Gospodinu našem Isusu Kristu.

---

¹ Hebrejima 13,8

² Rimljanima 6,4

³ Djela apostolska 4,31

⁴ *usp.* 1 Petrova 3,15

Dokument 23

"Crkva od vas očekuje 'zrele' plodove zajedništva i predanosti"

Poruka upućena na susretu Pape Ivana Pavla II i crkvenih pokreta i novih zajednica na Trgu Svetoga Petra, Rim, 30. svibnja 1998.

"I eto iznenada šuma s neba, kao kad se digne silan vjetar. Ispuni svu kuću u kojoj su bili. I pokažu im se kao neki ognjeni razdijeljeni jezici te siđe po jedan na svakoga od njih. Svi se napuniše Duha Svetoga(...)"¹.

Draga braćo i sestre,

Ovim nas rječima Djela apostolska uvode u samo središte događaja Pedesetnice; opisuju učenike, koji, okupljeni s Marijom u Gornjoj sobi, primaju darove Duha Svetoga. Isusovo je obećanje ispunjeno i time otpočinje povijest Crkve. Od tog će trenutka Vjetar Duha Svetoga voditi Kristove učenike do nakraj zemlje. Odvest će ih čak i do mučeništva, radi njihova neustrašivog svjedočenja Evandjelja.

Kao da se ono što se dogodilo u Jeruzalemu prije 2000 godina večeras ponavlja na ovome trgu, središtu kršćanskoga svijeta. Poput apostola tada, i mi se nalazimo okupljeni u velikoj gornjoj sobi Pedesetnice, čeznući za izlivanjem Duha Svetoga. Ovdje bismo željeli zajedno s cijelom Crkvom ispovijediti da je "isti Duh (...) isti Gospodin (...) isti Bog koji čini sve u svima"². To je okružje što ga želimo oživjeti, moleći Darove Duha Svetoga za svakoga od nas, kao i za sve krštenike.

Pozdravljam kardinala Jamesa Francisa Stafforda, predsjednika Pontifikalnog vijeća za laike, i zahvaljujem mu na riječima što mi ih je poželio uputiti na početku ovog susreta, također i u vaše ime. Zajedno s njime pozdravljam i sve prisutne kardinale i biskupe. Pozdravljam Chiaru Lubich, Kika Arguella, Jeana Vaniera i mons. Luigija Giussanija, posebno im zahvaljujući na njihovim dirljivim svjedočanstvima. Uz njih pozdravljam i utemeljitelje i voditelje ovdje zastupljenih novih zajednica i pokreta. Naposljetku se želim obratiti svakome od vas, braćo i sestre, koji pripadate pojedinačnim crkvenim pokretima. Spremno ste se i radosno odazvali pozivu što sam vam ga uputio za Duhove 1996., te ste se pozorno – pod vodstvom Pontifikalnog vijeća za laike, pripravili za ovaj izvanredni skup koji nas vodi prema Velikom jubileju 2000. godine.

Današnji je događaj uistinu bez presedana: prvi su se puta pokreti i nove crkvene zajednice okupili na jednome mjestu zajedno s Papom. To je veliko "zajedničko svjedočanstvo" što ga upravo želim za godinu koja je, na putu Crkve ka velikom Jubileju, posvećena Duhu Svetom. Duh Sveti je ovdje s nama! On je duša ovog čudesnog događaja crkvenog zajedništva. Uistinu "Ovo je dan što ga učini Jahve: kličimo i radujmo se njemu!"³.

U Jeruzalemu, prije gotovo 2000 godina, na dan Pedesetnice, pred zapanjenim i podrugljivim mnoštvom radi neobjašnjive promjene vidljive na apostolima, Petar odvažno propovijeda: "Isusa Nazarećanina, čovjeka kojega Bog pred vama potvrdi (...) po rukama bezakonika razapeste i pogubiste. Ali Bog ga uskrisi(...)"⁴. Petrove

¹ Djela apostolska 2,2-3

² 1 Korinćanima 12,4-6

³ Psalam 118,24

⁴ Djela apostolska 2,22-24

riječi izražavaju samosvijest Crkve, utemeljenu na čvrstom uvjerenju da je Isus Krist živ, da djeluje u sadašnjem vremenu i mijenja živote.

Duh Sveti, već prisutan u stvaranju svijeta i u Starome Zavjetu, te koji se objavljuje u Utjelovljenju i Pashalnom otajstvu Sina Božjega, na neki je način "prsnuo" na Pedeseticu, kako bi poslanje Krista Gospodina proširio u vremenu i prostoru. Duh Sveti tako Crkvu čini strujom novoga života koja teče kroz povijest čovječanstva.

S Drugim je vatikanskim saborom Tješitelj nedavno podario Crkvi – koja je, prema izrazu Otaca, mjesto "gdje Duh cvjeta"⁵ – nove Duhove koji su potakli novu i neočekivanu dinamiku.

Kada god Duh Sveti djeluje, ostavlja ljude zadivljenima. Potiče događaje koji se odlikuju čudesnom novošću, te stubokom mijenja ljude i povijest. To je bilo i nezaboravno iskustvo Drugog vatikanskog ekumenskog sabora, za vrijeme kojega je, vođena istim duhom, Crkva ponovno otkrila karizmatiku dimenziju kao jedan od svojih sastavnih dijelova: "Duh Sveti ne posvećuje ljude, te ih vodi i obogaćuje svojim krepostima, samo preko sakramenata i različitih službi Crkve. Dijeleći svoje darove svakomu napose kako hoće⁶, on također dijeli i posebne milosti među vjernicima svakog staleža... Čini ih sposobnima i spremnima vršiti različite zadaće i službe za obnovu i izgradnju Crkve"⁷.

Institucionalni i karizmatički vid gotovo su jednako bitni za ustroj Crkve. Iako na različite načine, i jedan i drugi pridonose životu, obnovi i posvećenju naroda Božjega. Upravo iz tog providonosnog ponovnog otkrića karizmatičke dimenzije Crkve uspostavljen je, kako prije tako i poslije Sabora, izvanredan obrazac rasta za crkvene pokrete i nove zajednice.

Danas se Crkva raduje ponovnoj potvrdi riječi proroka Joela što smo ih upravo čuli: "Izlit ću Duha svoga na svako tijelo"⁸. Vi koji ste ovdje prisutni opipljiv ste dokaz tog "izlijevanja" Duha. Svaki se pokret razlikuje od drugog, ali su svi združeni u istom zajedništvu i istome poslanju. Neke karizme primljene od Duha ulijeću poput neobuzdana vjetrova koji grabi ljude i vodi ih na nove putove misionarskog predanja u radikalnom služenju Evanđelju, naviještajući bez prestanka istine vjere, prihvaćajući živi tijek predaje kao dar, te potičući u svakome žarku želju za svetošću.

Danas bih želio svima vama okupljenima ovdje na Trgu Svetog Petra, kao i svim kršćanima, poviknuti: "Otvorite se smjerno darovima Duha! Prihvatite zahvalno i poslušno karizme što ih Duh neprestano izliva na nas! Ne zaboravite kako je svaka karizma dana na dobro sviju, a to znači, na dobrobit cijele Crkve.

Po svojoj su naravi darovi komunikativni i rađaju onom "duhovnom bliskošću među ljudima"⁹, te onim prijateljstvom u Kristu, koji su izvorištem različitih "pokreta". Prijelaz od izvorne karizme ka pokretu događa se po čudesnoj privlačnosti što je utemeljitelj imade za sve one koji postanu dijelom njegova duhovnog iskustva. Na taj se način pokreti službeno priznati od Crkvenih vlasti nude kao oblici samoostvarenja i odražavaju jedinstvene Crkve.

Njihovo rađanje i širenje u život je Crkve unijelo neočekivanu novost koja je ponekad čak i uznemirujuća. To je potaklo različita pitanja, nelagodu i napetosti; ponekad je dovelo i do preuzetnosti i ekscesa s jedne strane, te brojnih predrasuda i pridržaja s

⁵ Katekizam Katoličke Crkve, 749

⁶ *usp.* 1 Korinćanima 12,11

⁷ *Lumen Gentium*, 12

⁸ Djela apostolska 2,17

⁹ *Christifideles Laici*, 24

druge. Bilo je to razdoblje kušnje za njihovu vjernost, važna prigoda provjere vjerodostojnosti njihovih karizmi.

Danas se pred vama odvija jedna nova faza: ona crkvene zrelosti. To ne znači da su svi problemi riješeni. Riječ je prije o izazovu, o putu kojim valja krenuti. Crkva od vas očekuje "zrele" plodove zajedništva i predanosti. U našem svijetu, kojim često dominira posvjetovnjačena kultura što potiče i promiče modele življenja bez Boga, vjera mnogih stavljena je na tešku kušnju, te se nerijetko guši i nestaje. Radi toga uviđamo hitnu potrebu za snažnim naviještanjem i solidnom, dubokom kršćanskom formacijom. Danas postoji tolika potreba za zrelim kršćanskim osobnostima, svjesnima identiteta svoga krštenja, svoga poziva i poslanja u Crkvi i svijetu! Velika je potreba za živim kršćanskim zajednicama! A ovdje su pokreti i nove crkvene zajednice: oni su odgovor Duha Svetoga na ovaj kritični izazov s kraja tisućljeća. Vi predstavljate taj providonosni odgovor.

Istinske karizme ne mogu ne smjerati ka susretu s Kristom u sakramentima. Crkvene stvarnosti kojima pripadate pomogle su vam ponovno otkriti vaš krsni poziv, prepoznati darove Duha primljene na Krizmi, povjeriti se Božjem oprostjenju u sakramentu pomirenja i prepoznati Euharistiju kao izvor i vrhunac svekolikog kršćanskog života. Zahvaljujući tom snažnom crkvenom iskustvu, pojavile su se divne kršćanske obitelji otvorene životu, istinske "crkve u malom", te su procvale brojni pozivi u ministerijalno svećeništvo i redovnički život, kao i u nove oblike laičkog života nadahnute evanđeoskim krepostima. Vi ste u pokretima i novim zajednicama naučili kako vjera nije apstraktni govor, niti nejasan pobožni osjećaj, već novi život u Kristu potaknut Duhom Svetim.

Kako je moguće sačuvati i zajamčiti vjerodostojnost neke karizme? U tom je smislu neophodno da se svaki pokret podvrgne razlučivanju nadležnih crkvenih vlasti. Radi toga niti jedna karizma ne može zaobići podvrgavanje pastirima Crkve. Sabor je jasnim riječima napisao: "Oni koji upravljaju Crkvom treba da procijene vjerodostojnost i ispravno korištenje tim darovima, na temelju službe na koju su pozvani da niti u kom slučaju ne trnu Duha, već sve provjeravaju i zadrže ono što je dobro"^{10,11}. To je neophodno jamstvo da idete pravim putem!

U pomutnji koja danas u svijetu vlada, vrlo je lako pogriješiti, prepustiti se tlapnjama. Neka taj element pouzdane poslušnosti biskupima, nasljednicima apostola, u zajedništvu s Nasljednikom Petrovim, nikada ne izostane u kršćanskoj formaciji što je organiziraju vaši pokreti! Poznati su vam kriteriji crkvenosti laičkih udruga koji se nalaze u apostolskoj poslanici *Christifideles laici*¹². Molim vas da ih se uvijek pridržavate velikodušno i ponizno, donoseći svoja iskustva u lokalne crkve i župe, uvijek u zajedništvu s pastirima, te pozorni na njihove upute.

Isus je rekao: "Oganj dođoh baciti na zemlju pa što hoću ako je već planuo!"¹³ Kako se Crkva pripravlja prijeći prag trećeg tisućljeća, prihvatimo Gospodinov poziv, kako bi se oganj proširio u našim srcima, kao i u srcima naše braće i sestara.

Danas se iz ove gornje sobe na Trgu Svetog Petra uzdiže velika molitva: *Dođi Duše Sveti*, dođi i obnovi lice zemlje! Dođi sa svojih sedam darova! Dođi Duše Života, Duše Zajedništva i Ljubavi! Crkva i svijet te trebaju. Dođi Duše Sveti i učini karizme što si nam ih podario što plodonosnijima. Podaj novu snagu i misionarski žar ovim svojim sinovima i kćerima što si ih ovdje okupio. Otvori njihova srca; obnovi njihovo kršćansko poslanje u svijetu. Učini ih odvažnim glasnicima Evandjelja, svjedocima

¹⁰ *usp.* 1 Solunjanima 5,12; 19,21

¹¹ *Lumen Gentium*, 12

¹² *usp.* *Christifideles Laici*, 30

¹³ Luka 12,49

Isusa Krista uskrsloga, Otkupitelja i Spasitelja čovjeka. Osnaži njihovu ljubav i vjernost Crkvi.

Upravimo svoj pogled u Mariju, prvu Kristovu učenicu, Zaručnicu Duha Svetoga i Majku Crkve, koja je bila s apostolima na prvu Pedeseticu, kako bi nam pomogla da se iz njenog *neka mi bude* naučimo poslušnosti glasu Duha Svetoga.

Danas, sa ovog trga, Krist poručuje svakome od vas: "Pođite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju."¹⁴ On računa na svakoga od vas, jednako kao i Crkva. "I evo, ja sam s vama u sve dane - do svršetka svijeta."¹⁵

Ja sam s vama.

Amen!

Na kraju susreta, g. Charles Whitehead, predsjednik Međunarodne službe Katoličke karizmatičke obnove (ICCRS) zahvalio je Svetome Ocu u ime svih prisutnih.

---

¹⁴ Marko 16,15

¹⁵ Matej 28,20

Dodatak

*Dekret Svete Stolice kojim je priznala ICCRS
i
Statut ICCRS-a*

PONTIFICIUM CONSILIUM
 PRO LAICIS
 1565/93/ AIC-73

DEKRET

"Živimo u Crkvi u povlaštenom trenutku Duha" – izjavila je Njegova Svetost Pavao VI u apostolskoj poslanici "*Evangelii nuntiandi*" (n. 75). Uistinu, brojni su diljem svijeta znakovi po kojima možemo prepoznati plodove Duha. Tokovi, pokreti i svjedočanstva svetosti obnavljaju zajedništvo i poslanje Crkve, izgrađene na hijerarhijskim i karizmatiskim darovima. Među njima su Katolička karizmataska obnova ili Obnova u Duhu, kao i novi oblici života u zajednici koji iz nje proizlaze. "Snaga i plodovi Obnove – rekla je Njegova Svetost Ivan Pavao II sudionicima 6. Međunarodne skupštine Karizmatске obnove održane 15. svibnja 1987. – svakako svjedoče o snažnoj prisutnosti Duha Svetoga u Crkvi kroz godine što su uslijedile nakon Drugoga vatikanskog sabora. Duh je, dakako, u svakom vremenu upravljao Crkvu, donoseći veliku raznolikost darova među vjernicima. Zahvaljujući Duhu Svetom, Crkva neprestano zadržava svoju mladost i vitalnost. A Karizmataska je obnova rječito očitovanje te vitalnosti danas, snažna potvrda onoga što "Duh govori crkvama" (Otk 2,7), dok se približavamo kraju drugog tisućljeća".

Da bi pružila potporu vrlo različitim stvarnostima pojedinaca i skupina koji odgovaraju tijeku Katoličkog karizmatškog pokreta, još od 1978. godine, Međunarodna služba Katoličke karizmatске obnove daje svoj konkretan i pozitivan doprinos putem olakšavanja komunikacije i suradnje među svima.

Prihvaćajući, dakle, zamolbu za *pontifikalnim* priznanjem što ju je ICCRS podnio, u skladu s važećim Kodeksom kanonskoga prava,

cijeneći ciljeve ICCRS-a koji se sastoje u "služenju Katoličkoj karizmatškoj obnovi diljem svijeta i njenom promicanju, pod djelovanjem Duha Svetoga" (čl. 1), uz "posebnu skrb oko vjernosti sudionika karizmatске obnove - kako pojedinaca tako i skupina - Katoličkoj Crkvi, te oko njihove vjernosti Papi, kao i ostalim biskupima, u skladu s naukom Crkve" (čl. 3),

nakon što smo pažljivo proučili Statut što nam ga je ICCRS predočio, te se savjetovali s više stručnjaka kanonskoga prava, te nakon što su u Statut uključene primjedbe što su ih 8. srpnja 1993. iznijeli Pontifikalno vijeće za laike i sam ICCRS,

nastavljajući i jačajući u većoj mjeri institucionalizirani i uređeniji odnos između ICCRS-a i Svete Stolice, napose preko Pontifikalnog vijeća za laike, čijeg je podpredsjednika, biskupa Paula J. Cordesa, Sveti Otac imenovao episkopalnim savjetnikom ICCRS-a, "ad personam",

umireni pozitivnim svjedočanstvima brojnih kardinala i biskupa u svezi s uslugama što ih ICCRS pruža u zajedništvu i poslanju Crkve,

imajući također na umu kako je 30. studenoga 1990. Pontifikalno vijeće za laike udijelilo priznanje Katoličkom bratstvu zajednica i udruga karizmatškog saveza,

kao privatnoj udruzi vjernika, te u nadi kako će uslijediti plodonosan odnos dijaloga i suradnje između te udruge i ICCRS-a,

PONTIFIKALNO VIJEĆE ZA LAIKE

DEKRETOM OBJAVLJUJE

priznanje ICCRS-a kao tijela za promicanje
Katoličke karizmatske obnove, s pravnom osobnošću,
u skladu s kan. 116,

odobravajući njegov *Statut*, u svom izvornom obliku,
pohranjen u arhivu ovog Dikasterija.

Paul J. Cordes
Podpredsjednik

kard. Eduardo Pironio
Predsjednik

U Vatikanu, 14. rujna 1993., o blagdanu Uzvišenja Križa

STATUT ICCRS-a

Preambula

Katolička karizmatička obnova nije jedinstven, ujedinjen svjetski pokret. Ona nema jedinstvenog utemeljitelja ili skupinu utemeljitelja, kao što je to slučaj s brojnim drugim pokretima. Ona nema popise članstva. Riječ je o uvelike raznolikom skupu pojedinaca, skupina i djelatnosti, koji su često jedni o drugima potpuno neovisni, na različitim stupnjevima i oblicima razvoja, te s različitim naglascima, koji svejedno dijele isto temeljno iskustvo i prihvaćaju iste opće ciljeve. Taj obrazac ležernih odnosa nalazimo kako na dijecezanskoj i nacionalnoj, tako i na međunarodnoj razini. Ti se odnosi vrlo često odlikuju slobodnim druženjem, dijalogom i suradnjom, a ne toliko udruživanjem u hijerarhijske strukture. Vodstvo se odlikuje više pružanjem usluga onima koji to žele negoli upravljanjem.

Središnji ciljevi Katoličke karizmatičke obnove, odnosno Karizmatičke pentekostalne obnove, kako je se također naziva, uključuju sljedeće:

1. Snaženje zrelog i trajnog osobnog obraćenja Isusu Kristu, Gospodinu i Spasitelju našem.
2. Snaženje odlučne osobne otvorenosti ka osobi, prisustvu i sili Duha Svetoga. Ove dvije duhovne milosti često se doživljavaju zajedno u iskustvu koje se u raznim dijelovima svijeta naziva krštenjem u Duhu Svetom, izljevom Duha Svetoga, ili obnovom u Duhu Svetom. Razumijeva ih se najčešće kao osobno prihvaćanje milosti kršćanske inicijacije, te kao primanje snage za osobno kršćansko služenje u Crkvi i svijetu.
3. Snaženje primanja i korištenja duhovnih darova (*charismata*) ne samo unutar karizmatičke obnove, već također i u Crkvi u širem smislu. Ti su darovi, redovni kao i izvanredni, u velikoj mjeri rašireni među laicima, redovništvom i klerom. Njihovo ispravno razumijevanje i korištenje u skladu s ostalim elementima života Crkve izvorom je snage kršćanima na njihovu putu ka svetosti, kao i u vršenju njihova poslanja.
4. Snažiti djelo evangelizacije u sili Duha Svetoga, uključujući evangelizaciju onih koji još ne pripadaju Crkvi, reevangelizaciju kršćana koji su to još samo po imenu, kao i evangelizaciju kulture i društvenih struktura. Obnova posebno promiče sudjelovanje u poslanju Crkve naviještanjem evanđelja riječju i djelom, te svjedočenjem za Isusa Krista kroz osobno svjedočanstvo, kao i kroz djela vjere i pravde na koja je svatko od nas pozvan.
5. Snažiti trajan rast u svetosti kroz ispravno uključivanje navedenih karizmatičkih naglasaka u puninu života Crkve. To se postiže sudjelovanjem u bogatom sakramentalnom i liturzijskom životu, uvažavanjem tradicije katoličke molitve i duhovnosti, te trajnom formacijom u katoličkome nauku pod vodstvom Učiteljstva Crkve, kao i sudjelovanjem u pastoralnom planu Crkve.

Navedeni ciljevi, kao i projekti koji iz njih proizlaze, obilježili su Katoličku karizmatičku obnovu u pojedincima, molitvenim skupinama, te lokalnim, biskupijskim i nacionalnim službama i poslanjima. Kako bi udovoljio potrebi za komunikacijom, suradnjom i koordinacijom, godine 1978., pod pokroviteljstvom kardinala Leona Josepha Suenensa što ga je Papa Pavao VI imenovao episkopalnim savjetnikom obnove na međunarodnoj razini, osnovani su vijeće i međunarodni ured. Vijeće je sastavljeno od voditelja Obnove iz svih dijelova svijeta, dok je ured uspostavljen prvo u Briselu, a kasnije u Rimu. Dana 23. svibnja 1984., Papa Ivan Pavao II imenovao je biskupa Paula J. Cordesa da naslijedi kardinala Suenensa u svojstvu papinskog

predstavnik u Vijeću. Počam od godine 1978., Vijeće razvija međunarodnu organizaciju koja s jedne strane promiče komunikaciju i suradnju među organizacijama obnove na nacionalnoj razini, te s druge osigurava sredstvo komunikacije i suradnje obnove na međunarodnoj razini sa Svetom Stolicom. Ta je organizacija danas poznata pod nazivom ICCRS, Međunarodna služba Katoličke karizmatske obnove.

"Međunarodna služba Katoličke karizmatske obnove" (ICCRS) jest institucija (organizacija) koja želi osnažiti karizmatsku obnovu u Rimokatoličkoj Crkvi na svjetskoj razini. Ta se institucija sastoji od međunarodnog vijeća koje izmjenjuje i uspostavlja središnje ciljeve, namjene i projekte, s uredom smještenim u Rimu, odgovornim za izvršavanje odluka vijeća.

U ostvarivanju svojih ciljeva, ICCRS nastoji pružati korisne usluge obnovi diljem svijeta. ICCRS nastoji objediniti mudrost, uvide i iskustvo iz različitih dijelova svijeta i učiniti ih dostupnima čitavome svijetu. Kada ICCRS izdaje smjernice, te nudi pouku, pastoralne savjete ili obuku, čini to kao sluga što nudi pomoć, a ne kao autoritet koji očekuje podređivanje.

U svojim odnosima sa nacionalnim i lokalnim vidovima karizmatske obnove, ICCRS želi naglasiti svoje predanje upravo toj ulozi sluge. On, dakle posjeduje autoritet službe, kao stanoviti moralni autoritet. ICCRS, međutim, ne ide zatim da bi nametnuo svoj autoritet, već jedino da bi ponudio svoje usluge. Odnos između ICCRS-a i nacionalnih te lokalnih vidova obnove niti u kom slučaju ne ograničava odnos između skupina obnove i njihovih lokalnih i nacionalnih biskupa. Jednako tako, odnos sa ICCRS-om niti na koji način ne ograničava slobodu svakog pojedinca ili skupine koji pripadaju obnovi u njihovu odnosu prema Svetoj Stolici.

A. Narav

- Čl. 1. Međunarodna služba Katoličke karizmatske obnove, poznata kao ICCRS, na svjetskoj je razini glavna koordinacijska organizacija Katoličke karizmatske obnove (KKO). Njeno je poslanje služenje Katoličkoj karizmatskoj obnovi diljem svijeta i njeno promicanje, pod djelovanjem Duha Svetoga, u bliskom doticaju sa Svetom Stolicom. Papa Ivan Pavao II uputio je ICCRS neka svoje odnose sa Svetom Stolicom ostvaruje prvenstveno preko svoga espiskopalnog savjetnika u Pontifikalnom vijeću za laike.
- Čl. 2. ICCRS je PRAVNA OSOBA "ad instar", odnosno, odgovara PRIVATNOJ UDRUZI VJERNIKA (usp. CC 321-329,116, par.2).
- Čl. 3. ICCRS posebno skrbi oko vjernosti sudionika karizmatske obnove - kako pojedinaca tako i skupina - Katoličkoj Crkvi, te oko njihove vjernosti Papi, kao i ostalim biskupima, u skladu s naukom Crkve.
- Čl. 4. Na vodoravnoj razini, ICCRS nastoji održavati srdačne odnose poštovanja i prijateljstva s duhovnim pokretima koji postoje unutar Katoličke Crkve, izbjegavajući pritom u svome ophođenju posebne privilegije, u skladu s apostolovim naukom u *Fil 2,1-11* i *Ef 4,2-7*.
- Čl. 5. Čuvajući svejednako svoj katolički identitet, ICCRS održava bratske sveze s drugim kršćanskim zajednicama u vjeri u zajedničko posjedovanje Duha Svetoga. No, ICCRS ne započinje nikakvu međunarodnu ekumensku aktivnost bez poslušnosti normama Crkve na tom području, savjetujući se prethodno – tamo gdje je to potrebno – sa Svetom Stolicom ili mjesnim biskupom.

- Čl. 6.** Kako bi služio svim pojedincima i skupinama unutar KKO, ICCRS se posebno trudi izaći u susret sudionicima obnove koji mu se obrate, nastojeći udovoljiti njihovim potrebama.
- Čl. 7.** Pružajući navedene usluge, ICCRS nema nikakav pravni autoritet nad KKO, budući da je ona izravno podložna mjesnome biskupu. Međutim, ICCRS podrazumijeva moralni utjecaj na KKO diljem svijeta, s obzirom na usluge što ih pruža, a koje su opisane u ovom statutu.

B. Ciljevi ICCRS-a

- Čl. 8.** ICCRS služi KKO diljem svijeta kao središte jedinstva, komunikacije i suradnje, kako bi udovoljio Kristovoj želji "da svi budu jedno" (*Iv 17,21*), te da Kristovo tijelo ne bude razdijeljeno (*I Kor 12,4-31*). To jedinstvo valja shvatiti unutar okružja raznolikosti, budući da unutar KKO mogu postojati različiti oblici i očitovanja, što, uostalom, i jest slučaj.
- Usluge ICCRS-a podrazumijevaju sljedeće:
- 1) Pomaganje svim voditeljima KKO svijeta kroz trajnu komunikaciju.
To se postiže na sljedeće načine:
    - a) pripremanjem različitih materijala o KKO i njihovo stavljanje voditeljima na raspolaganje;
    - b) sudjelovanjem, preko svojih članova, na konferencijama, kongresima, skupštinama, itd., kako bi se osigurali sigurnost, zajedništvo, mir i radost, kao i čvrsta doktrina;
    - c) pružanjem novčane pomoći, te posjetama i razmjenom među različitim središtima na uzajamno obogaćenje, te
    - d) pružanjem pomoći oko promicanja onih pristupa ili odluka koji bi bili uputniji, te u skladu s nakanama Crkve, u pitanjima koja se tiču evangelizacije, pastoralnog rada, itd.

U svemu tome, kao i općenito u svim pitanjima, ICCRS odlučuje djelovati s velikim uvažavanjem načela supsidijarnosti.
  - 2) Pomaganje KKO i biskupima u poticanju i razlikovanju karizmi, u skladu s naukom Drugog vatikanskog koncila (*LG 12,2*).
  - 3) Rad na međusobnom razumijevanju između KKO i Crkve, slijedeći naputke što su ih dali Pape, te poticanje na međunarodnoj razini suradnje između KKO, biskupa i teologa.
  - 4) Poticanje sudionika KKO da rade na evangelizaciji svijeta "Ljubav nas Kristova obuzima" (*2 Kor 5,14*), ukazujući ka trećem tisućljeću od Kristova rođenja. Izazov je to što ga je postavio Papa. ICCRS ga prihvaća, uzdajući se u naročitu pomoć Duha Svetoga, te nastojeći usmjeriti snagu KKO iz najrazvijenijih područja ka onima slabije razvijenima ili pak siromašnima.
  - 5) Ispunjavanje uloge informacijskog središta za KKO i sve one koji žele nešto o njoj saznati.
  - 6) U svom duhu služenja, ICCRS će održavati odnose dijaloga i suradnje s Katoličkim bratstvom zajednica i udruga karizmatskog saveza, uspostavljenim od Svete Stolice kao privatna udruga vjernika.
- Čl. 9.** Da bi bolje ispunjavao gore navedene ciljeve, ICCRS se obvezuje na pružanje sljedećih usluga:
- 1) Posjećivanje, od strane predsjednika ili drugih članova – koliko to bude moguće – nacionalnih koordinatera KKO i središta KKO diljem svijeta. Njihovi će se posjeti, ako to bude moguće, poklapati s nekim važnim

dogadajem koji okuplja znatan broj sudionika KKO. Također će i s voditeljima obnove izmjenjivati svoje dojmove o njihovim programima i projektima, te istim voditeljima ponuditi svoje usluge koliko god to bude moguće.

- 2) Redovito komuniciranje s voditeljima KKO diljem svijeta preko pisama, *Biltena* ICCRS-a za voditelje, i drugih pismenih materijala.
- 3) Organizaciju svjetskih konferencija i kongresa za voditelje KKO, kao i pružanje potpore drugim inicijativama i prijedlozima za ostale vrste konferencija ili sastanaka na nacionalnoj i međunarodnoj razini.
- 4) Pripravu teoloških i pastoralnih studija o KKO, poznatih pod nazivom "Dokumenti ICCRS-a", te njihovo postupno razvijanje u smjeru pokrivanja tema kateheze primjerene skupinama KKO.
- 5) Promicanje drugih napisa i publikacija o KKO u različitim dijelovima svijeta i olakšavanje njihova prevođenja na druge jezike.
- 6) Održavanje čestih doticaja sa Svetom Stolicom preko episkopalnog savjetnika i Pontifikalnog vijeća za laike.
- 7) Posjećivanje različitih dikasterija ili ureda Svete Stolice u cilju njihova informiranja o napredovanju KKO diljem svijeta, kao i raspravljanja s njima teoloških i pastoralnih vidova KKO. Posjete će obavljati članovi što ih delegira ICCRS na svom općem godišnjem sastanku.
- 8) Ravnomjerno raspoređivanje novčane pomoći za razvoj i promicanje KKO u najsiromašnijim dijelovima svijeta, u skladu sa sredstvima ICCRS-a.

C. Strukture ICCRS-a

Čl. 10. Ciljeve, nakane i projekte ICCRS-a promiče njegovo Vijeće. U uslugama što ih pruža regijama i zemljama svijeta, ICCRS nema pravnog autoriteta nad KKO.

1. Vijeće ICCRS-a

a) Sastav

Čl. 11. Članovi ICCRS-a tvore Vijeće ICCRS-a. Vijeće ICCRS-a sastoji se od predsjednika, podpredsjednika i 12 savjetnika, odabranih na sljedeći način: 2 iz Sjeverne Amerike, 2 iz Latinske Amerike, 3 iz Europe (jedan iz sjeverne Europe, jedan iz južne Europe i jedan iz istočne Europe), 2 iz Afrike (jedan iz zemalja francuskog govornog područja i jedan iz onih engleskog govornog područja), te 3 iz Azije i Oceanije. Vijeće ICCRS-a ima episkopalnog savjetnika kojeg imenuje Sveti Otac.

Čl. 12. Vijeće može primiti nove članove iz pojedinih službi, udruga zajednica, i velikih zemljopisnih područja koji još nisu zastupljeni.

Čl. 13. ICCRS ima svoje službeno sjedište u Rimu. Promjenu sjedišta mora odobriti dvotrećinska većina, uz odobrenje episkopalnog savjetnika, te konzultaciju s Pontifikalnim vijećem za laike.

b) Poslanje svakog člana

Čl. 14. Dužnost je predsjednika:

- 1) održavati doticaje i konzultacije s ostalim članovima;

- 2) provoditi odluke ICCRS-a;
- 3) sazivati sastanke ICCRS-a, predsjedati njima, te – nakon konzultacije s ostalim članovima – sastaviti dnevni red;
- 4) predstavljati ICCRS pred Svetom stolicom preko delegata spomenutih u čl. 9.7;
- 5) imenovati službenike ureda i raspodijeliti im dužnosti; te
- 6) odobravati značajnije troškove vijećnika.

Čl. 15. Podpredsjednik pomaže predsjedniku kada god je potonji spriječen u obavljanju svojih dužnosti.

Čl. 16. Vijećnici:

- 1) su obvezni prisustvovati sastancima ICCRS-a;
- 2) moraju održavati bliske doticaje s predsjednikom i uredom ICCRS-a, te pružati zatražene informacije;
- 3) moraju služiti u odborima ICCRS-a u koje su imenovani;
- 4) moraju ICCRS-u slati detaljna godišnja izvješća o stanju KKO u zemljopisnom ili drugom području za koje su nadležni, prikazujući pritom stvarno stanje obnove;
- 5) moraju nastojati ispunjavati norme KKO i biti vjerodostojan uzor u zemljopisnom ili drugom području za koje su nadležni;
- 6) moraju nastojati zastupati ICCRS u zemljopisnom ili drugom području za koje su nadležni pred što je moguće većim brojem skupina KKO prisutnih na tom području;
- 7) bi trebali biti na raspolaganju kako bi pomogli napredovanje skupina KKO kroz česte konzultacije s njihovim voditeljima, uz ono što se iznosi u članku 8;
- 8) mogu uspostavljati područna savjetodavna središta i provoditi slične projekte; te
- 9) mogu okupljati sudionike obnove na temelju zajedničkog jezika, male prostorne udaljenosti, ili pak nekog drugog zajedničkog interesa, u cilju međusobnog pomaganja, izmjene usluga, osoblja i publikacija, odnosno održavanja zajedničkih skupština, kongresa, itd.

Čl. 17. Episkopalni savjetnik:

- 1) pozvan je sudjelovati na sastancima i u odborima ICCRS-a;
- 2) pomaže Vijeću i Uredu ICCRS-a u teološkom i duhovnom smislu;
- 3) brine se da središnji ciljevi Katoličkog karizmatškog pokreta i ICCRS-a budu u skladu s Učiteljstvom Katoličke Crkve, te napose s naukom i usmjerenjem Svetoga Oca s obzirom na Karizmatšku obnovu;
- 4) promiče jedinstvo unutar množine Katoličkog karizmatškog pokreta na međunarodnoj razini;
- 5) pruža savjete osobito kod donošenja važnih odluka i programa (kao što je, na primjer, biranje predsjednika, te izmjene statuta i stožera).

c. Izbori

Čl. 18. Trajanje mandata. Članovi ICCRS-a biraju se na trogodišnje razdoblje. Moguć je njihov reizbor, ali samo dvaput uzastopce (na još šest godina). Ipak, u posebnim okolnostima, ICCRS može mandat produžiti za još jedno razdoblje.

Čl. 19. Nove članove ICCRS-a biraju njegovi već izabrani članovi, imajući pritom u vidu sljedeće kriterije:

- 1) položaj voditelja KKO zahtijeva pripadnost Katoličkoj Crkvi;

- 2) položaj voditelja KKO i puno predanje KKO – ne samo u smislu zastupnika, prikupljaoca informacija, savjetnika ili episkopalnog delegata, a bez predanja KKO;
- 3) zastupanje reprezentativnog dijela KKO (na primjer, saveza zajednica) određenog jezičnog ili kulturnog poručja, uz predanost društvenim i pastoralnim djelatnostima KKO;
- 4) dobro razumijevanje napretka i razvoja KKO;
- 5) osoba mora biti posebno pripravljena, sposobna za rad s drugima, dobru procjenu, te posjedovati maštu i kreativnost potrebne za pojedine službe ICCRS-a;
- 6) osoba mora biti na iznimno dobrom glasu, te predana Kristu i Crkvi.

Čl. 20. Izborni postupak.

- 1) Svaki pojedini član ICCRS-a ima pravo glasa i biranja na izborima.
- 2) Voditelji iz različitih područja mogu predložiti imena. Potom može uslijediti rasprava između postojećih članova ICCRS-a i navedenih voditelja, nakon koje slijedi razgovor, molitva i razlučivanje postojećih članova ICCRS-a.
- 3) Za izbor novog člana potrebna je dvotrećinska većina članova ICCRS-a. Član o čijem se reizboru glasa pritom ne sudjeluje u glasovanju.
- 4) Kada neki član ICCRS-a napusti svoje mjesto u Vijeću, njegov nasljednik ne mora nužno doći iz iste zemlje, iako zemljopisno područje o kojem je riječ svakako mora biti uzeto u obzir.
- 5) Bilo kakva promjena odgovornosti člana koju odobri ICCRS ne podrazumijeva njegovu ostavku.
- 6) Glasovanje je tajno.

Čl. 21. Predsjednika biraju članovi ICCRS-a između nominacija što ih je odobrilo Pontifikalno vijeće za laike.

Čl. 22. Ako većina članova Vijeća ocijeni kako predsjednik ne izvršava svoje predsjedničke dužnosti, tada, nakon bratskog razgovora s predsjednikom, te odgovarajućih konzultacija s Pontifikalnim vijećem za laike, članovi, nakon što su cijeli slučaj prikazali Gospodinu, mogu u ljubavi od nositelja dužnosti zatražiti ostavku.

Ako predsjednik odbije to učiniti, podpredsjednik preuzima predsjedništvo i saziva izvanredni sastanak ICCRS-a kako bi se slučaj razmotrio i odredio pravac djelovanja. Predsjednik tome sastanku ne prisustvuje, ali može pismeno podastrijeti razloge odbijanja ostavke, te mu mora biti omogućeno odgovoriti na navode eventualno iznesene na izvanrednom sastanku. Ukoliko je, nakon iscrpne rasprave na sastanku, te eventualno potrebnog razgovora s predsjednikom, potrebno glasovati, postupak će biti u skladu s Kanonom 119 par. 2, dok će odluka biti priopćena Pontifikalnom vijeću za laike. Ako je potrebno izabrati novog predsjednika, postupak će se odvijati u skladu s normom uspostavljenom u čl. 21. Po odabiru novog predsjednika, daljnjim će glasovanjem biti odlučeno hoće li svrgnuti predsjednik ostati članom Vijeća.

d) Sastanci i odbori ICCRS-a

Čl. 23. Vijeće ICCRS-a sastaje se najmanje jednom godišnje na četiri ili pet dana. Sastanak se sastoji od iznošenja osobnih iskustava, izvješća o različitim područjima, te radne sjednice.

Čl. 24. U sklopu ICCRS-a djeluju dva odbora:

- 1) Izvršni odbor što ga tvore predsjednik i dva ili tri člana koje bira ICCRS. Zapisnik vodi osoba koju je za to ovlastio predsjednik. Zadatak je izvršnog odbora donositi odluke o gorućim problemima iznesenim između dviju sjednica ICCRS-a, kada god nije moguće čekati do idućeg sastanka. Nakon toga, poduzete mjere ICCRS treba razmotriti na svom redovnom sastanku, kako bi ih potvrdio ili pak unio ispravke.
- 2) Odbor za financije koji se sastoji od predsjednika i dva člana koje bira ICCRS, a nisu članovi izvršnog odbora. Izvršni je ravnatelj također prisutan s pravom glasa ali ne i biranja, ukoliko istovremeno nije i vijećnik ICCRS-a. Zadaća je ovog odbora rješavati hitne novčane probleme Vijeća, ICCRS-a, kao i projekata o kojima potonji donosi odluku.

2. Ured ICCRS-a

- Čl. 25.** Ured ICCRS-a u službi je Vijeća ICCRS-a, osiguravajući administraciju potrebnu za provođenje odluka Vijeća. Opremljen je dostatnom opremom kako bi mogao obavljati povjerene mu zadaće i voditi arhiv. Raspolaze potrebnim osobljem, u skladu s kriterijima ICCRS-a, odabranim iz različitih dijelova svijeta, s naročitom zastupljenošću jezika koji se najviše govore unutar KKO.
- Čl. 26.** Izvršnog ravnatelja biraju članovi Vijeća ICCRS-a, pri čemu on može ali i ne mora i sam biti član Vijeća.
- Čl. 27.** Uredom ICCRS-a upravlja Izvršni ravnatelj pod trajnim nadzorom predsjednika, te u skladu sa smjernicama ICCRS-a. Uloga se ureda sastoji u koordinaciji i administraciji:
- 1) Koordinacijska djelatnost:
    - a) uredno vođenje i ažuriranje ICCRS-ovih popisa voditelja obnove prema područjima, kao i drugih važnih informacija;
    - b) vođenje korespondencije;
    - c) obavještanje članova na koje se to odnosi o važnim novostima primljenim iz njihovih područja;
    - d) briga oko tiskanja i slanja biltena;
    - e) prisustvovanje sastancima Vijeća i vođenje zapisnika;
    - f) stajanje na raspolaganju predsjedniku i članovima Vijeća za pisanje pisama, prevođenje, itd.
    - g) organizacija konferencija i sastanaka vijeća ICCRS-a;
    - h) koordinacija tiskanja i objavljivanja ICCRS-ovih knjiga;
    - i) objavljivanje posebnog godišnjeg biltena u kojem se sažima stanje KKO u svijetu na temelju izvješća članova ICCRS-a.
  - 2) Administrativne i financijske djelatnosti:
    - a) uredno vođenje i ažuriranje računovodstvenih knjiga, u skladu s modernim sredstvima, što ih mogu pregledati crkvene vlasti u skladu s Kanonom 325;
    - b) pripravljanje godišnjeg proračuna na odobrenje članovima Vijeća ICCRS-a;
    - c) pripravljanje godišnje bilancne liste, te obračuna dobitaka i gubitaka;

- d) prikupljanje novčanih sredstava, uz dopuštenje i pomoć članova ICCRS-a, nastojeći pritom nikada ne propustiti sve što je potrebno da bi ICCRS svoje poslanje vršio dostojanstveno; te
- e) isplaćivanje naknade članovima ICCRS-a i pripadnicima osoblja, u skladu sa smjernicama ICCRS-a i njegova predsjednika.

3) Zadaća primanja posjetitelja od velike je važnosti za Ured.

Čl. 30. Ured ICCRS-a rukovodi se ovim Statutom, kao i naputcima Izvršnog odbora.

D. Izmjene Statuta

Čl. 31. Izmjene ovog Statuta zahtijevaju suglasnost većine članova Vijeća ICCRS-a prije predočenja predloženih izmjena Pontifikalnom vijeću za laike na odobrenje.

Katolička karizmataska obnova, 1959.-2025.

KATOLIČKA KARIZMATSKA OBNOVA, 1959.-2025.

dr. David Barrett – dr. Todd M. Johnson

IZVORI OBNOVE

/Slika/:

(Lijevo). Godine 1959. Ivan XXIII širom je otvorio prozore kako bi Duh Sveti obnovio čitavu Crkvu.

(Desno). Katolički biskupi predvođeni kardinalom L.-J. Suenensom (tvorcem Obnove, u sredini) u karizmatском slavljenu Večere Gospodnje.

Kratka povijest

Jednoga je dana godine 1959. Papa Ivan XXIII zaprepastio vatikanske službenike širom otvorivši prozore svoga ureda i zazvavši Duha Svetoga neka pošalje novi vjetar Pedesetnice kako bi Crkvi donio *aggiornamento* (obnovu). Među 3000 biskupa prisutnih na Drugom vatikanskom saboru koji je potom uslijedio, nalazilo se i nekoliko onih koje će kasnije nazivati karizmaticima. Jedan od vodećih zagovornika u to je vrijeme bio belgijski kardinal Leo-Joseph Suenens. Odjednom su, godine 1967., na Sveučilištu Duquesne u SAD, te u Bogoti u Kolumbiji, "buknuli" prvi karizmatски sastanci. Nevjerojatan procvat onoga što je kasnije postalo poznato kao Katolička karizmatска obnova (KKO) koji je uslijedio možete pratiti na tablici 1 (koja se koristi istim definicijama kao i tablica 2).

Započelo je različito u različitim zemljama. U Italiji je godine 1971. prvu molitvenu skupinu na Sveučilištu Gregorijana u Rimu na engleskome jeziku započela mala skupina u kojoj je bio i Carlo Martini, danas milanski nadbiskup i kardinal. Budući da se Obnova širila poput neobuzdanog ognja, godine 1976. Suenens je u Briselu uspostavio ured koji je 1981. godine dobio naziv Međunarodni Ured Katoličke karizmatске obnove (ICCRO) i preselio u Rim. Godine 1985. premjestio se u Vatikan, dok je 1993. postao ICCRS (pri čemu slovo "S" označava riječ "Services" /služba, op. prev./).

Dopiranje do svih krajeva svijeta

Obnova se proširila nevjerojatnom brzinom: 1969. molitvene su skupine započele s radom u 13 zemalja; 1970. u 25, 1975. u 93, te ljeta Gospodnjeg 2000. u 235 zemalja. Tablica 3 prikazuje njen postojeći status i veličinu.

MJERENJE OBNOVE

Detaljna studija, 1995.-2000.

Ovaj je pregled rezultatом četverogodišnje ankete. ICCRS je svojim koordinatorima odnosno suradnicima u svim zemljama poslao kratki upitnik od jedne stranice sa 7 temeljnih pitanja. Odgovori su slani i opet vraćani putem faksa, te su se prikupljali dodatni podaci, činjenice i brojke. Pritom su uvelike korišteni e-mail i Internet. Rezultati za sve zemlje ovdje su prikazani u tablici 2.

Naznaka za svaku pojedinu zemlju

Tablica sadrži 19 varijabli podijeljenih u 6 skupina stupaca. Prvo je naveden kratki naziv svake od 238 zemalja svijeta. Potom je naznačen status Katoličke Crkve u godini 2000. uz pomoć sljedeća tri statistička podatka: broj župa, svećenika koji ondje djeluju, te krštenih katolika.

Naznaka Obnove u svakoj pojedinoj zemlji

Treća skupina opisuje postojeće stanje KKO Ljeta Gospodnjeg 2000. Stupac 5 prikazuje godinu u kojoj je Obnova započela. Stupac 6 prikazuje njene postojeće razmjere u svakoj od zemalja, koristeći se skalom izloženom u tablici 3. Stupac 7 opisuje dosad dosegnuti organizacijski stupanj: - = nema, c = makar osoba za doticaj, h = doticaj s voditeljem (uspost. odnos s lokalnim voditeljem), n = odbor koji opslužuje više zemalja, N = Nacionalni odbor službe (NOS) za samo jednu zemlju. Jedna zemlja, Britanija, ima 3 NOS-a; SAD imaju dva (engleski i hispanistički), te 3 nazovi-NOS-a (haićanski, korejski, filipinski). Potom, stupac 8 prikazuje organizirane tjedne molitvene skupine. A, stupac 9 donosi svećenike uključene u KKO.

ŠEST TIPOVA SUDIONIKA

Šesterostruka tipologija sudionika

Stupci 10-15 potom donose nabranje samih karizmatika. Kada je riječ o pokretu koji se tako brzo širi, vrlo je važno shvatiti točnu definiciju svakog pojedinog dobivenog, objavljenog, ili citiranog statističkog podatka. Kao najbolje dokumentirani skup podataka o Pentekostalnoj, odnosno, Karizmatskoj obnovi, katolički se statistički podaci odnose na po jednu od sljedećih 6 tipova ili kategorija, pri čemu svaka uključuje prethodnu. Prva kategorija obuhvaća broj glavnih izdanaka odn. odraslih osoba koje redovito jednom tjedno pohađaju svoju molitvenu skupinu, koja može imati između 2 i 1000 članova. Preostalih 5 kategorija potom proizlazi iz nje: prve se četiri odnose samo na odrasle (preko 15 godina); posljednje su 2 kategorije demografski zbroj koji uključuje i djecu. One su jednako važne jer Obnova u cjelini nije samo pokret odraslih pojedinaca već u velikoj mjeri uključuje obitelji u kojima se prisustvo djece ne može zanemariti.

Djelatne uključene odrasle osobe. Prve tri kategorije što ćemo ih sada opisati odnose se na odrasle osobe povezane s glavnim KKO što ih opslužuje ICCRS.

- (a) *Tjedno prisutni odrasli karizmatici* (stupac 10). Određuje ih se kao odrasle osobe koje prisustvuju (= uključeni su, upisani, sudjeluju u) službeno priznatim molitvenim sastancima Obnove redovito svakog tjedna. Naziva ih se 'udarnim trupama' pokreta. Godine 1995. njihov je broj iznosio 11 milijuna, dok je do 2000. narastao na 13 milijuna.
- (b) *Mjesečno prisutni odrasli karizmatici* (stupac 11). Određuje ih se kao odrasle koji molitvene sastanke Obnove pohađaju jednom mjesečno ili češće, čiji je broj u cijelom svijetu 1985. iznosio 7 milijuna; 1995. 14 milijuna, a 2000. 19 milijuna (uključujući i gore navedenu kategoriju (a)).
- (c) *Godišnje prisutni odrasli karizmatici* (stupac 12). Ovaj zbroj pokriva sve odrasle koji se pojavljuju manje redovito – često samo na godišnjim velikim skupovima ili seminarima (uključujući i gore navedenu kategoriju (b)).

(d) *Uključeni odrasli karizmatici prema vlastitom izjašnjavanju* (stupac 13). Nešto veći broj odraslih deklarira se u anketama javnog mnijenja bilo kao katolici karizmatici, ili pak na neki drugi način uključeni u Obnovu (uključujući i gore navedenu kategoriju (c)). Ovdje je uključen i velik broj katolika u pokretima karizmatičke obnove koji nisu izravno povezani s ICCRS-om; u Italiji, to uključuje 20% više molitvenih skupina i 10% više karizmatika no što ih pokriva ICCRS. (Primjer: Comunita Gesu Risorto, utemeljena 1987., koja sada obuhvaća 160 zajednica i 12000 redovitih odraslih članova).

Djelatne uključene obitelji. Ovim statističkim podacima za odrasle sada valja pribrojiti njihovu djecu, kako bi se dobile demografske ili obiteljske brojke koje se mogu izravno i opravdano usporediti sa svjetovnim podacima o broju stanovnika, kao i sa standardnim katoličkim podacima o krštenim katolicima, pri čemu su i u jedno i u drugo redovito uključena djeca. Iz toga proizlaze još dvije kategorije, kako slijedi.

(e) *Članovi karizmatičkih obitelji* (stupac 14). Određuje ih se kao djelatne ili uključene odrasle osobe i njihovu djecu čija brojka u ovoj tablici doseže 30 milijuna u 1980. godini a 71 milijun u 2000. Ova kategorija uključuje također i one nabrojene u kategorijama (a), (b), (c) i (d).

Djelatna i nedjelatna karizmatička zajednica

(f) *Djelatna karizmatička i postkarizmatička zajednica* (stupac 15). Prema definiciji, ova se posljednja kategorija sastoji od 2 zasebne brojke: (i) djelatne obitelji iz gore navedene kategorije (e) i (ii) velikog broja katoličkih postkarizmatika (nekoć djelatnih karizmatika koji su postali neredoviti, manje aktivni, neaktivni, ili pak aktivni na nekom drugom području). One zajedno tvore ukupnu katoličku karizmatičku demografsku zajednicu koja je 1980. brojala 40 milijuna, da bi 1985. narasla na 63 milijuna; 1995. na 104 milijuna, te 2000. na 119 milijuna.

/Slika str. 118:

Od 1970. g., Katolička je karizmatička obnova održala 5000 velikih konferencija (sa do 200 000 sudionika po skupu). Gore. Na konferenciji održanoj 1975. u Dublinu, kardinal Suenens uvodi u karizmatičko slavlje. Tri godine kasnije, na Međunarodnoj konferenciji održanoj 1978. u Dublinu, Suenens je pred TV kamerama koncelebrirao sa 17 biskupa i 1500 svećenika, u prisustvu 20 000 vjernika./

140 milijuna katolika karizmatika

Uz navedenih 119 milijuna danas živućih karizmatika, valja se sjetiti i onih koji su umrli. Današnji stupanj smrtnosti među karizmatičcima je 1,2 milijuna godišnje (3300 dnevno), što od početka Obnove iznosi ukupno 20 milijuna. Stoga, počam od 1967. sveukupan broj katolika koji su postali karizmatici (= osobe krštene u Duhu Svetom, kao dio iskustva KKO) iznosi približno 140 milijuna karizmatika.

NEKA OPĆENITA ZAPAŽANJA

Status KKO u 238 zemalja

Svi ovi stupci s podacima donose sliku brojnih vidova Obnove. Kratki popisni sažetak u tablici 3 dijeli sve zemlje svijeta u 9 kategorija, s obzirom na veličinu njihovih karizmatičkih zajednica Ljeta Gospodnjeg 2000.

Tablica 3. **Razmjeri Katoličke karizmatičke obnove u 238 zemalja, AD 2000.**

<i>Kategorijsko stanje KKO u zemlji AD 2000.</i>	<i>Zemalja</i>
9. Preko 10 milijuna karizmatika po zemlji uz daljnji porast	3
8. Preko 5 milijuna karizmatika po zemlji uz daljnji porast	4
7. Preko 1 milijun karizmatika po zemlji uz daljnji porast	15
6. Preko 100 000 karizmatika po zemlji uz daljnji porast	61
5. Ispod 100 000 ali uz ubrzano širenje	101
4. Brojke stoje od 1975.	7
3. Brojke u znatnom opadanju, 1975.-2000.	12
2. Malobrojni karizmatici, ispod 3 molitvene skupine	54
1. Nema karizmatika	3
Duplikati (status 6 uključuje 9, 8, 7)	-22
Ukupno zemalja u svijetu	<u>238</u>

Pokazatelji utjecaja KKO

Stupci 16 do 18 tablice 2 sada daju 3 različita brojčana pokazatelja razmjera do kojih je Obnova prodrla u čitavu Katoličku Crkvu, izražena u postocima. Stupac 16 prikazuje *molitvene skupine* kao postotak svih župa (iz stupca 2). Stupac 17 prikazuje *svećenike* uključene u Obnovu kao postotak ukupnog broja svećenika (stupac 9 podijeljen sa stupcem 3, x 100). Stupac 18 prikazuje *karizmatike* (stupac 15) podijeljene sa ukupnim brojem katolika, x 100. Stupac 18 tako pokazuje da je KKO pretežno laički pokret, čiji je postotak ravnomojno rastao od 1% sveukupnog broja katolika u svijetu 1973. ka 11,3% Ljeta Gospodnjeg 2000. U svakoj je pojedinoj zemlji to dosljedno veće od uključenosti svećenika, čiji je broj ubrzano rastao u prvim godinama, ali već nekoliko godina stoji na 3% u svijetu.

Zadnji stupac, 19. projicira postojeće trendove za jedan naraštaj u *budućnost* i procjenjuje vjerojatan obujam što bi ga Obnova mogla doseći do 2025. To iznosi 240 milijuna živućih karizmatika, odnosno, uz 70 milijuna koji će umrijeti u razdoblju 1967.-2025. sveukupno 310 milijuna krštenih u Duhu.

Je li KKO dosegla svoj vrhunac?

U europskim se i sjevernoameričkim krugovima često čuje kako je Obnova prošla svoj vrhunac, te se nalazi u opadanju. Podaci pokazuju kako se to uistinu i dogodilo u 12-ak zapadnjačkih zemalja: Austriji, Njemačkoj, Nizozemskoj, Novom Zelandu, SAD, te u 6 manjih karipskih zemalja. Najjasniji primjer pritom predstavljaju SAD gdje je sudionništvo naglo naraslo na 1613 molitvenih skupina 1973. (uz uključanje 5% ukupnog broja svećenika); na 6500 1985., a potom na razinu iz 1987. koja je obuhvaćala milijun katolika koji su pohađali 10 500 molitvenih skupina na 12 glavnih jezika. Ta je brojka, međutim, u međuvremenu pala na 200 000 sudionika u 4800 molitvenih skupina. To je opadanje u opreci sa eksplozivnim širenjem Obnove diljem

Latinske Amerike, zapadne Afrike, južne Afrike, Indije, Filipina, te velikog broja ostalih zemalja Trećeg svijeta.

Sindrom 'vrata koja se okreću'

Nakon 1973. opaženo je kako je velik broj djelatnih karizmatika prestao s pohađanjem nakon 3 ili 4 godine. Poznati kao 'bivši' ili Postkarizmatici, većina se njih još uvijek smatra karizmaticima, te su često aktivni u drugim, manje vidljivim područjima djelovanja Crkve.

/Slika str. 123 gore:

kardinal Francis Arinze, Nigerijac, govori na Nacionalnoj kongerenciji KKO SAD 1988. U svijetu ima 450 biskupa-karizmatika.

Dolje:

Na Međunarodnim duhovnim vježbama za svećenike godine 1990. Majka Tereza pozdravlja 9000 prisutnih svećenika i progovara im o Obnovi u Isusu./

Ekumenski kontekst

Valja primijetiti kako je KKO od svojih početaka održavala prisne odnose, bratstvo i suradnju s glavnim pentekostalnim denominacijama u okviru protestantizma, kao i s anglikanskim i pravoslavnim karizmaticima, te s 260 milijuna neovisnih neokarizmatika koji imaju svoje ogromne megacrkve u Argentini, Brazilu, Kolumbiji, Indiji, Indoneziji, Meksiku, Nigeriji, Filipinima, Južnoj Africi, i drugdje.

Slika sažetka širenja KKO

Ova je cijela povijest ukratko iznešena na priloženom Zemljovidu svijeta. Navedene brojke prikazuju broj katolika karizmatika na svakom kontinentu za sljedeće tri godine: 1970. 1980 i AD 2000.

BIBLIOGRAFIJA

Najbolji cjelokupni izvor informacija o obnovi jest ICCRS-ov dvomjesečni *Bilten* (koji se objavljuje u Vatikanu, na 6 jezika), a koji ulazi u 26. godinu svoga postojanja. Najstručniju je studiju proveo antropolog T. J. Csordas pod nazivom *Language, charisma and creativity: the ritual life of a religious movement ("Jezik, karizma i stvaralaštvo: obredni život jednog vjerskog pokreta")* (University of California Press, 1997.). Najlakše čitljiv prikaz uloge KKO u čitavom okružju Pentekostalne/karizmatičke obnove u Duhu Svetom 20. stoljeća dao je teolog Harvey Cox: *Fire from Heaven: the rise of Pentecostal spirituality and the re-shaping of religion in the 21st century ("Oganj s Nebesa: uspon pentekostalne duhovnosti i preoblikovanje vjere u 21. stoljeću")* (Addison-Wesley, 1995.).

"A Petar (...) ustade..."

Zbirka papinskih govora upućenih Katoličkoj karizmatskoj obnovi
od njena nastanka do godine 2000.

(Ažurirani govori od 2000.-2002.)

Dokument 24

"Postaja na Jubilejskom hodočašću"

Poruka Pape Ivana Pavla II upućena sudionicima Velikog skupa Katoličke karizmatičke obitelji u organizaciji talijanske udruge "Rinnovamento nello Spirito Santo" te pod pokroviteljstvom Međunarodne službe Katoličke karizmatičke obnove, Rimini, 28. travnja-1. svibnja 2000.

Predraga braćo i sestre,
s velikom vas radošću pozdravljam prigodom "*Velikog skupa Katoličke karizmatičke obitelji*", koji se održava u Riminiju. Već nekoliko godina "*Obnova u Duhu*" slavi svoj Nacionalni sastanak početkom svibnja. Prigodom Jubilejske godine, ovaj skup poprima posebno značenje radi prisustva tolikih skupina i karizmatičkih zajednica koje dolaze iz različitih zemalja svijeta. Radi toga se vaš sastanak s pravom održava pod pokroviteljstvom organizacije čija je zadaća koordinirati i promicati izmjenu iskustava i razmišljanja među Katoličkim karizmatičkim zajednicama diljem svijeta, *Međunarodne službe Katoličke karizmatičke obnove* (ICCRS). Zahvaljujući tome, bogatstvo prisutno u svakoj od zajednica na dobrobit je svijetu, te sve zajednice mogu lakše spoznati svezu zajedništva koja ih povezuje međusobno, kao i sa cijelom Crkvom. Toplo pozdravljam predsjednika ICCRS-a, g. Allana Panozzu i nacionalnog koordinatora "Obnove u Duhu Svetom", g. Salvatorea Martineza, kao i sve članove Nacionalnog odbora Službe.

Ovaj međunarodni sastanak u Riminiju za vas predstavlja postaju na jubilejskom hodočašću. Slaveći dvije tisuće godina od Utjelovljenja, pozvani smo okrenuti se i svoj pogled upraviti u Krista, "Svjetlost svijeta". Dok svoj pogled tako upiremo u njega, u nama se obnavljaju divljenje i zahvalnost: Sin Božji postao je čovjekom, umro za na naše spasenje, uskrsnuo i živi. *Krist živi! On je Gospodin!* To je sigurnost naše vjere. Naviještajući to s poniznošću ali i čvrstim uvjerenjem, svjesni smo činjenice kako ta sigurnost ne dolazi od nas. Ako smo bili u stanju upoznati Krista, to je stoga što nam se On sam objavio dajući nam Svoga Duha: "nitko ne može reći: 'Gospodin Isus' osim u Duhu Svetom (1 Kor 12,3).

Objavivši nam se, Krist nas nije ostavio same. Novi narod Božji rođen je u Duhu, jer je "Bog želio posvetiti i spasiti čovječanstvo ne pojedinačno i nepovezano, već je ljude htio oblikovati u narod koji će Ga prepoznati u istini i služiti Mu u svetosti (Const. dogm. *Lumen Gentium*, 9). Svaka vjerodostojna crkvena zajednica dijelom je toga naroda koji već dvije tisuće godina putuje diljem svijeta. Iako pripada nekoj određenoj zajednici, svaki je krštenik, međutim, otvoren primanju blaga svekolike Crkve, koja je Crkva svih vjekova.

Crkva sa zahvalnošću razmatra procvat živih zajednica u kojima se vjera prenosi i doživljava. U tom procvatu ona prepoznaje djelovanje Duha Svetoga, koji Crkvi uvijek daje milosti potrebne za suočavanje s novim situacijama koje su ponekad teške. Mnogi će se među vama sjetiti velikog sastanka održanog u Rimu 30. svibnja 1998. uoči blagdana Duhova. Tom sam prigodom rekao: "U našem svijetu, kojim često dominira posvjetovnjačena kultura što potiče i promiče modele življenja bez Boga, vjera mnogih stavljena je na tešku kušnju, te se nerijetko guši i nestaje. Radi toga uviđamo hitnu potrebu za snažnim naviještanjem i solidnom, dubokom kršćanskom

formacijom. Danas postoji tolika potreba za zrelim kršćanskim osobnostima, svjesnima identiteta svoga krštenja, svoga poziva i poslanja u Crkvi i svijetu! Velika je potreba za živim kršćanskim zajednicama! A ovdje su pokreti i nove crkvene zajednice: oni su odgovor Duha Svetoga na ovaj kritični izazov s kraja tisućljeća." (u: "Osservatore Romano", 1.-2. lipnja 1998. str. 6-7).

Tom sam prigodom primijetio kako nastupa nova faza također i za pokrete, "ona crkvene zrelosti" (ibid.).

Unutar vaših zajednica, u različitim okolnostima, za svakoga od vas započelo je putovanje. To dovodi do spoznaje, te sve veće i veće ljubavi prema Kristu. *Ne prekidajte započeto putovanje!* Uzđajte se: Krist će dovršiti djelo što ga je sam započeo. "Čeznite za višim darima!" (1 Kor 12,31). Uvijek tražite Krista: tražite Ga kada razmatrate Riječ Božju, tražite Ga u sakramentima, tražite Ga u molitvi, tražite Ga u svjedočenju braće i sestara. Budite zahvalni svećenicima koji kao pastiri prate vaše zajednice: preko njihove vas službe Crkva upravlja i pomaže vam kao majka i učiteljica. Prihvatite s radošću prigode koje vam se nude za dublje proučavanje vaše kršćanske formacije. Služite Kristu u ljudima koji su vam bliski, služite Mu u siromasima, služite Mu u potrebi, kao i u potrebama Crkve. Neka vas Duh istinski vodi! Ljubite Crkvu: jednu svetu katoličku i apostolsku!

Posebno mi je drago što *predstavnici drugih Crkava i crkvenih Zajednica* sudjeluju na vašem sastanku, te i njih želim toplo pozdraviti. Združujući se u zajedničkom slavljenju, prihvatili ste moj poziv iznesen u *Buli inauguracije Velikog jubileja*: "Pohitajmo svi iz različitih Crkava i crkvenih Zajednica rasutih diljem svijeta ka gozbi koja se pripravlja. Sa sobom nosimo ono što nas već povezuje, a naše su oči upravljene jedino uvis prema Kristu. To nam omogućuje rast u jedinstvu koje je plod Duha" (*Incarnationis mysterium 4*).

Dok se zajedno s vama molim Djevici Mariji, kako bi svatko primio dar Duha Svetoga za svjedočenje Krista ondje gdje živi, rado vam i s ljubavlju, draga braćo i sestre, jednako kao i vašim obiteljima, podjeljujem svoj blagoslov.

Dokument 25

"Svom snagom težite ka svetosti"

Poruka Pape Ivana Pavla II upućena sudionicima 24. nacionalne konferencije talijanske udruge "Rinnovamento nello Spirito Santo", Rimini, 28. travnja-1. svibnja 2001.

Mome štovanom bratu

Marianu de Nicolou, biskupu Riminija

"Milost Gospodina Isusa Krista, ljubav Boga i zajedništvo Duha Svetoga sa svima vama!" (2 Kor 13,13). Ovim riječima iz liturgije želim s ljubavlju uputiti svoj pozdrav tebi, štovani brate u episkopatu, voditeljima i članovima Nacionalnog odbora Službe, kao i svima okupljenima u Riminiju na 24. nacionalnoj konferenciji molitvenih skupina i zajednica Obnove u Duhu Svetom (RnS *Rinnovamento nello Spirito Santo*).

Slijedeći upravo nakon zaključenja Svete godine, tema ovogodišnjeg sastanka "Što god vam rekne, učinite!" (Iv 2,5) naglašava nakanu vašeg crkvenog pokreta da nasljeđuje Marijinu školu i uputi se na novo putovanje duhovne revnosti i poslušnosti Evanđelju. Evanđelista, opisujući iskustvo apostola po uskrsnuću njihova Učitelja, kaže: "I obradovaše se učenici vidjevši Gospodina" (Iv 20,20). Da, ta ista radost, dar Uskrsloga, vjernike čini sposobnima s radošću se suočiti s izazovima novog tisućljeća.

U apostolskoj poslanici *Novo Millennio Ineunte*, napisao sam: "Sada... 'moramo izvesti na pučinu', uzdajući se u Kristove riječi: *Duc in altum!*" (n.15). Ovo je vrijeme za nove apostolske inicijative. Vrijeme je za novu evangelizaciju!

Suočeni s velikim izazovima modernog vremena, moramo biti potpuno svjesni kako nas "neće spasiti neka formula, već Osoba". Radi toga je i Obnova također pozvana započeti iznova od Krista, "ona ima svoje središte u samome Kristu koga valja upoznati, ljubiti i nasljedovati, kako bismo u njemu živjeli život Trojstva, te s njime preobrazili povijest sve do njena ispunjenja u nebeskom Jeruzalemu (n.29).

To opredjeljenje za novo predanje Evanđelju zahtijeva prije svega ponovno pronalaženje svetosti kao samog srca i središta sveg apostolata: potrebno je svom snagom težiti ka svetosti, "svim srcem pred svakoga ponovno postaviti tu *visoku normu svakodnevnog kršćanskog življenja*: čitav život kršćanske zajednice i kršćanskih obitelji treba voditi u tom smjeru" (31). Pokreti i nove crkvene Zajednice, kao poseban dar Duha Svetoga Crkvama u ovom našem vremenu, moraju znati vjerno odgovoriti na ovaj Gospodinov poziv. Biti spremno i velikodušno poslušni Branitelju koji nas oblikuje u Kristu: to je put kojim vjernici mogu ponuditi svoje svjedočanstvo nade čovječanstvu nerijetko prožetom posvjetovnjačenom kulturom, koja potiče i promiče modele življenja bez Boga, te prijeti svijet učiniti neprikladnim i neprijateljskim čovjeku.

Svetosti nema bez molitve. Zapravo, kao što vidimo iz života svetaca, kršćani vrijede onoliko koliko mole. Predanost prijanjanju uz Isusovu riječ s velikom spremnošću i velikodušnošću, kako bi se svijetu donijelo Njegovo spasenje, zahtijeva ponovno otkrivanje "velikog sredstva što ga tvori molitva". U našem svijetu, koji ponekad boluje od učinkovitosti i utilitarnosti, potrebni su oni koji će svjedočiti "stvari odozgor", razmatrane i življene u svakodnevicu.

Radi toga skupine i zajednice Obnove moraju sve više biti mjesta razmatranja i slavljenja, na kojima se srce čovječje puni ljubavlju prema Bogu, otvara ljubavi prema braći, te postaje kadrin graditi povijest prema Božjem planu.

Upravo se u Crkvi – koja je dom i škola zajedništva – trebamo suprotstaviti kulturi mržnje i osvete. Neka skupine i Zajednice Obnove (tal. RnS) budu znakovita mjesta i uzori bratstva i ljubavi, strpljenja i međusobnog prihvaćanja. Neka iskustvo praštanja i vrednovanje svakog duhovnog dara svakome pomognu izgraditi bratstvo koje će se hraniti dahom Duha Uskrslog Gospodina.

"Što god vam rekne, učinite!" (Iv 2,5). Ta nas tema poziva da se zagledamo u sliku Svadbe u Kani, gdje se nov odnos učenika s Gospodinom oblikuje preko diskretnog i djelotvornog prisustva Marijina. Ona je povlašteni i sigurni put za susret s Gospodinom; ona je ta koja nas pripravlja prihvatiti njegovu Riječ, te čini da ustrajemo u molitvi, u očekivanju Duha Svetoga koji zapaljuje naša srca i vodi nas hrabro izvesti na pučinu, prema ciljevima koje nam pokazuje Gospodin.

Mariji, koja je sva sveta, povjeravam Nacionalnu konferenciju Obnove, kako bi Duh Sveti, obnavljanjem čudesa Pedesetnice, ispunio srca ognjem Svoje ljubavi i sudionike preobrazio u odvažne i radosne navjestitelje Evandjelja.

S tim željama, tebi, uvaženi brate, voditeljima, svim prisutnima, kao i svim skupinama i zajednicama Obnove u Duhu, svim srcem podjeljujem poseban apostolski blagoslov, zalog obilnih darova i utjeha nebeskih.

Dokument 26

"Izvezite na pučinu"

Poruka Pape Ivana Pavla II upućena članovima Izvršnog vijeća i Vijeća Katoličkog bratstva zajednica i udruga karizmatiskog saveza u Rimu, prošlog 20.-27. lipnja.

"Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista!" (1 Kor 1,3). Ovim riječima apostola Pavla pozdravljam vas prigodom vaše konferencije koja se održava u Rimu od 20.-27. lipnja 2001. Bratstvo okuplja brojne zajednice Karizmatске obnove diljem svijeta, koje su sve odreda predane produblivanju svoga crkvenog identiteta u srcu Katoličke Crkve. Zahvaljujući toj predanosti, odabrali ste siguran put zajedništva s Petrovim nasljednikom i pastirima vaših mjesnih crkava. Put je to nepokolebljive vjernosti Učiteljstvu, što ga s pravom gledate kao karizmu danu Crkvi kako nikada ne bi iznevjerila iznošenje istine koja dolazi od Boga. U svijetu u kojem se i sam pojam istine ponekad dovodi u pitanje, to predstavlja dragocjeno svjedočanstvo, poradi kojega slavim Gospodina.

Vaša se konferencija odvija u vrijeme kada čitava Crkva, osvrćući se na milost Jubilejske godine, slavi Presveto Trojstvo za taj iznimni dar. No, vrijeme je to i u kojem Crkva s pouzdanjem i ufanjem gleda u stoljeće i tisućljeće koji se nalaze pred nama. Kao što sam naglasio u svojoj apostolskoj poslanici *Novo Millennio Ineunte*, to mora uključivati pastoralno planiranje: "Sada moramo gledati naprijed", napisao sam, "moramo 'izvesti na pučinu', uzdajući se u Kristove riječi: *Duc in altum!*... Iskustva što smo ih doživjeli trebaju u nama probuditi novu snagu i potaknuti nas da entuzijazam što smo ga osjetili uložimo u konkretne inicijative" (br. 15). Ono što vrijedi za čitavu Crkvu vrijedi svakako i za Katoličko bratstvo zajednica i udruga saveza. Došlo je vrijeme planiranja za budućnost, kako bi nova evangelizacija na koju je Crkva sada pozvana crpila sve više snage iz milosti vašega poziva. Milost je temelj sveg našeg djelovanja (usp. *ibid.*, br. 38); dok je svetost cilj prema kojem je upravljeno sve naše planiranje.

Srž je svetosti u razmatranju Gospodina Isusa, te svako naše planiranje mora nastojati ljude dovesti do dublje svijesti o Onome koji je jedini Spasitelj svijeta. Za to je potrebna zrela i vjerna molitva, te zahvaljujem Bogu za način na koji vaše zajednice ljudima pomažu dublje iskusiti otajstvo molitve, kako bi došli do toga da im "spoznanje slave Božje zasvijetli na licu Kristovu" (2 Kor 4,6).

No, to je beskrajno putovanje otkrivanja, te je sada "došlo vrijeme kada valja svim srcem pred svakoga ponovno postaviti tu visoku normu svakodnevnog kršćanskog življenja" (*Novo Millennio Ineunte*, 31). Crkvi i svijetu potrebni su sveci! A, svi su krštenici, bez izuzetka, pozvani na svetost! Na to je mislio Drugi vatikanski sabor govoreći o "svekolikom pozivu na svetost" (*Lumen Gentium*, 5). Neka vaše zajednice stoga sve više i više budu "istinske 'škole' molitve, gdje se susret s Kristom ne odvija samo kroz molitvu za pomoć, već također i kroz zahvaljivanje, slavljenje, klanjanje, razmatranje, slušanje i žarku pobožnost, sve dok se srce istinski ne 'zaljubi'" (*Novo Millennio Ineunte*, 33). Jer, sveci su upravo to: ljudi koji su se zaljubili u Krista. Upravo radi toga Karizmatiska obnova predstavlja takav dar Crkvi: ona je ogroman broj ljudi – muškaraca i žena, mladih i starih – uvela u to iskustvo ljubavi koja je jača od smrti.

Neka vas to iskustvo sada više no ikad potakne na poslanje. Jer, razmatranje koje ne rađa poslanjem napoljetku će usahnuti, a poslanje koje ne izvire iz razmatranja osuđeno je na razočaranje i propast. Žarko molim da vaše zajednice i čitava

Karizmatska obnova "izvezu na pučinu" molitve, kako bi mogle "izvesti na pučinu" poslanja. Tada ćete čitavoj Crkvi još više pomoći živjeti taj život djelovanja i razmatranja (akcije i kontemplacije) koji je ishodištem evangelizacije.

Povjeravajući vašu Generalnu skupštinu vazda pouzdanoj zaštiti Marije, Zaručnice Duha Svetoga i Majke Crkve, rado podjeljujem Bratstvu i vašim zajednicama svoj apostolski blagoslov, kao zalog beskrajnog milosrđa u Isusu Kristu, "Prvorođen/cu/ od mrtvih" (Kol 1,18).

Dokument 27

"Karizmatska obnova dar je Crkvi"

Audijencija Pape Ivana Pavla II u koju je primio članove Nacionalnog odbora Službe i Vijeća talijanske udruge "Rinnovamento nello Spirito Santo", Rim, 14. ožujka 2002.

Draga braćo i sestre,
s velikom radošću pozdravljam vas, predstavnike Skupine Obnove u Duhu Svetom, prigodom 30. godišnjice vašeg prisustva u Italiji. Pozdravljam koordinatore Nacionalnog odbora Službe i njegove pomoćnike.

Sa zadovoljstvom se sjećam susreta što sam ih s vama imao proteklih godina: počam od prvoga, na svetkovinu Krista Kralja godine 1980., do našeg susreta 1988. na molitvenom bdijenju *Susreta s Crkvenim pokretima i novim zajednicama* uoči Duhova. Ne mogu zaboraviti niti doprinos "Obnove u Duhu" za vrijeme Velikog jubileja 2000. godine, napose kroz pomaganje mladima i obiteljima, koje još od početka svoga pontifikata neprestano biram kao prioritetne ciljeve pastoralne djelatnosti.

Želio bih zahvaliti također i vašim ravnateljima koji su Obnovi htjeli dati konačan naglasak na suradnju s hijerarhijom, kao i s voditeljima drugih pokreta, udruga i zajednica.

Da! Karizmatsku obnovu možemo smatrati *posebnim darom Duha Svetoga Crkvi našega vremena*. Rođen u Crkvi i za Crkvu, vaš je pokret onaj u kojem, slijedeći svjetlo Evanđelja, članovi doživljavaju živi susret s Isusom, vjernost Bogu u osobnoj i zajedničkoj molitvi, pouzdano slušanje njegove Riječi, te vitalno ponovno otkrivanje sakramenata, da ne spominjemo odvažnost u kušnjama i ufanje u poteškoćama. *Ljubav prema Crkvi i podložnost njenom Učiteljstvu* u postupku sazrijevanja u Crkvi, poduprijeti solidnom trajnom formacijom, bitni su znakovi vaše namjere da izbjegnute rizik nehotećnog preferiranja posve osjećajnog iskustva božanskog, prekomjernog traženja onog "izvanrednog", te povlačenja u sebe koje onemogućuje predanje apostolatu.

Ovom naročitom prigodom želim uistinu blagosloviti *tri projekta* što ste ih pokrenuli, koji su skupine i zajednice Obnove u Duhu otposlale iz "Gornje sobe" s obilatom *misionarskim žarom*.

Mislim prije svega na vašu potporu koju ste pružili *implantatio Ecclesiae in Moldavia*, u bliskoj suradnji sa zakladom "Regina Pacis" nadbiskupije Lecce, uspostavljanjem misionarske zajednice povezane s biskupijom Chi inau. Srdačno pozdravljam pastire tih crkvenih zajednica, nadbiskupa Cosma Francesca Rupp-ja i biskupa Antuna Co a, kao i ostale biskupe koji sudjeluju u ovom sastanku.

Slijedeći vaš značajan projekt jest vaš rad na *duhovnome vodstvu u marijanskim svetištima*, povlaštenim mjestima Duha Svetoga, što vam daje prigodu hodočasniciima ponuditi načine produbljenja njihove vjere i duhovnog razmatranja.

Tu je, potom, i projekt "Gorućeg grma", poziv na vječno (danonoćno) klanjanje. Tu ste hvalevrijednu inicijativu htjeli promaknuti kako bi vjernicima pomogli da se "vrate u Gornju sobu", kako bi, sjedinjeni u razmatranju Euharistijskog otajstva, putem Duha Svetoga zagovarali puno jedinstvo kršćana i obraćenje grešnika.

To su tri različita područja apostolske djelatnosti na kojima vaše iskustvo može poslužiti kao vrlo providonosno svjedočanstvo. Neka Gospodin upravlja vašim naporima kako bi vaše odluke urodile obilnim plodovima za vas same i za Crkvu.

Svi vaši napori usmjereni ka evangelizaciji u konačnici teže prema snaženju *neprestanoga rasta u svetosti* u Narodu Božjemu. Svetost uistinu predstavlja prioritet u svakom vremenu, pa tako i u ovom našem. Crkvi i svijetu potrebni su sveti, dok mi sami postajemo svetiji što više dopuštamo Duhu Svetomu da nas suobličuje Kristu. To je tajna obnavljajućeg iskustva "izljeva Duha Svetoga", tipičnog iskustva koje određuje postupak rasta ponuđen članovima vaših skupina i zajednica. Svim se srcem nadam da će Obnova u Duhu u Crkvi biti istinskim prostorom vježbanja u molitvi, askezi, kreposti i svetosti.

Na poseban način nastavite ljubiti i širiti ljubav prema *molitvi pohvale*, obliku molitve koja najneposrednije priznaje Boga Bogom; hvali ga radi njega samoga; slavi ga jer ON JEST, daleko prije razmišljanja o onome što čini (usp. Katekizam Katoličke Crkve, br. 2639).

U naše vrijeme koje toliko gladije za nadom, učinite *Duha Svetoga* poznatim i ljubljanim. Pomozite oživjeti "*kulturu Duhova*" koja jedina može učiniti plodonosnom civilizaciju ljubavi i prijateljski suživot među narodima. Sa žarkom se ustrajnošću nikada ne umarajte moliti: "Dođi Duše Sveti! Dođi! Dođi!"

Neka Blažena Majka Kristova i Majka Crkve, Djevica u molitvi u Gornjoj sobi, uvijek bude s vama! Neka vas prati i blagoslov što ga srdačno podjeljujem vama i svim pripadnicima Obnove u Duhu Svetom!

ICCRS
International Catholic Charismatic Renewal Services
(Međunarodna služba Katoličke karizmatske obnove)

Copyright ožujak 2002.

